

HALKIN KURTULUŞU

13 AĞUSTOS 1979
750 Kuruş
171

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Kürdistan'da

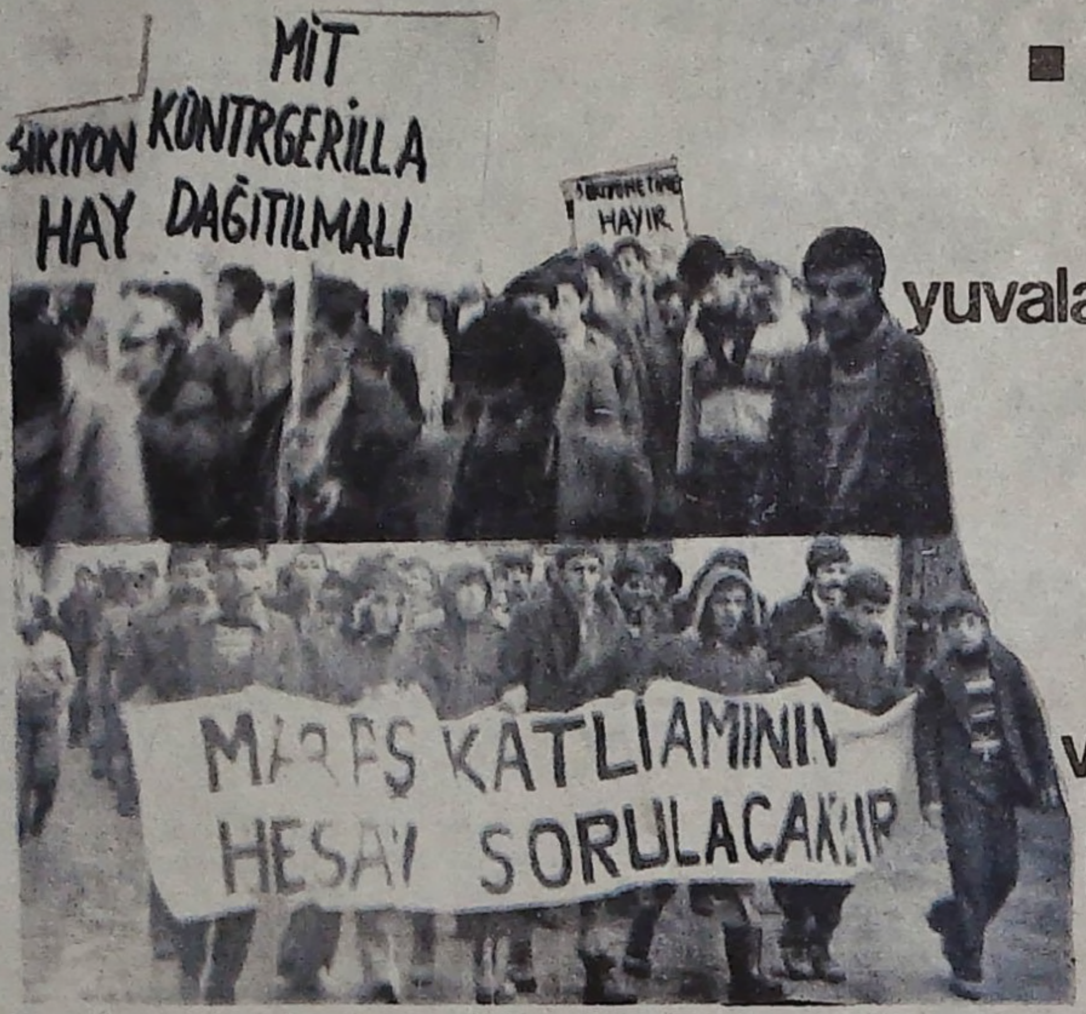
Feodal toprak ağaları arasındaki çatışma

Son günlerde, Kürdistan'ın Hilvan bölgesine egemen olmak için gerici bir mücadeleye giren toprak ağaları Paydaş'lar ve Bucak'lar arasındaki çatışma giderek yoğunlaştı. Bu çatışmayı faşist diktatörlük alabildiğine tahrik etmektedir. Uzun yıllardan beri Urfa bölgesinde topraksız, yoksul bağımlı köylülük üzerinde acımasız bir sömürü ve baskı kuran Paydaş ve Bucak'lar silahlı güçlerini pervasız bir şekilde harekete geçirip, köylülük üzerinde terör estirmektedirler. Apocu ajan provokatörler, bu gerici çatışmanın bir yanını oluşturuyorlar. Feodal egemenlik için silahlı çatışma sürdürüyorlar. Köylere baskın düzenleyen toprak ağaları bütün silahlı faaliyetlerini fasist diktatör

Devamı sayfa 6'da



Bucaklarla Apocuların silahlı çatışmalarının sonucunda çok sayıda yoksul köylü de öldü.



- Bütün gericiler faşist cinayet yuvalarını aklamada birleşiyor
- Reformistler ve revizyonistler itfaiyeci rollerini sürdürüyor

MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla dağıtılmalı, Faşist katiller cezalandırılmalıdır

SIKIYÖNETİM KALDIRILSIN



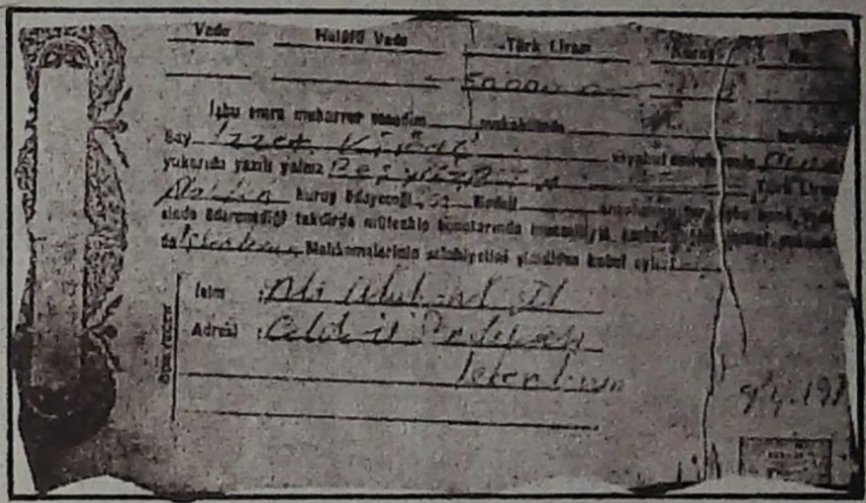
- 12 Mart döneminde peş peşe idam ve hapis cezası veren Askeri Mahkemeler, eli kanlı faşist katilleri serbest bırakıyor

Hakim sınıfların ve faşist diktatörlüğün kanlı sopası sıkıyönetimin uzatılması konusu, 16 Ağustos'ta toplanacak Milli Güvenlik Kurulu'nda ele alınacak. 26 Ağustos'ta ise, Meclis'te görüşülecek.

Öneriler şimdiden bellidir. Türkiye halkının, devrimci komünistlerin ve gerçek devrimcilerin talebi sıkıyönetimin kaldırılmasıdır. Onlar yalnızca sıkıyönetime karşı çıkmakla kalmıyorlar, faşist diktatörlüğün yıkılması için mücadele ediyorlar. Ama kuşkusuz ne halkın mücadelesinin nasıl ezileceğinin planlandığı MGK'nda ve ne de zulmün gizlenmesi için demagojik nutukların atıldığı sahtekar-

Devamı sayfa 6'da

Fasist sendikacıların maskesi düştü



Çelik-İş Sendikası Başkanının katillere verdiği 500 bin liralık senedin fotokopisi

MİSK, Çelik-İş ve Türk-Metal sendikaları faşist cinayet yuvalarıdır

Faşist sendikacılığın, sahte işçi dostluğu demagojisi iflas etti. İşçilerin karşısına geçip işçi haklarının savunucusu pozlarında nutuklar atan faşist sendikacıların gerçekte eli kanlı işçi düşmanları olduğu gerçeği açığa çıktı.

MİSK Eğitim Merkezinde bomba imal eden faşist canilerin imal ettikleri, bombanın ellerinde patlaması, bu sözde konfederasyonda hangi tür işlerin tezgahlandığını bir kez daha işçilerin gözleri önüne serdi.

Çelik-İş Sendikası İskenderun Şube Başkanı Ali Ulukanlıgil'in cinayet işletmek için üç kiralık katile 500 bin'er liralık çekler vermesi ve bu adamlardan Ziya Akdeniz'in, 1977 temmuzunda İskenderun YDGD üyesi İbrahim İflazi'yi öldürmekten aranan bir cani olması gerçeği Çelik-İş ağalarının hangi işlerle uğraştıklarının, işçi sınıfı müca-

Devamı sayfa 6'da

Elazığ'da sıkıyönetim terörü ve faşist zulüm



Sıkıyönetim zulüm ve terör demektir.

* MUHBİR OLMAYI REDDEDENLERE İŞKENCE EDİLİYOR

Elazığ; faşist diktatörlüğün sivil ve resmi cinayet örgütleriyle emekçi halk hareketine saldırdığı ve karşı-devrimin ve faşist saldırganlığın güçlü olduğu bir bölgedir. Sıkıyönetim ilanı ile birlikte saldırı ve baskıların dozu daha da arttı. Beyaz terör yoğunlaştırıldı. Özellikle Alevi ve Kürt emekçilerin oturduğu Fevzi Çakmak ve Yıldız Bağları mahallelerine baskınlar artırıldı. Kürt ulusundan ve Alevi mezhebinden emekçilere gözdağı vermek amacıyla mahallelerde militarist güçler, gövde gösterisine hız verdiler. Özellikle adı geçen mahalleler kordon altında tutularak sürekli terör estirildi.

DOZERLİ-GREYDERLİ OPERASYONLAR:

Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte estirilen terör bilançosu radyolardan reklam edilirken, sıkıyönetim komutanlarının "demokratik usulleri" propaganda edilirken, Fevzi Çakmak ve Yıldız Bağları'nda dozer ve greyder eşliğinde baskınlar düzenlendi. Mahalle halkına "arama yapıyoruz" bahanesiyle işkence edildi. Detektörlerin, sinyal verdiği yerler dozerlerle kazıldı. Evler kazma küreklerle harabeye



çevrildi. Onlarca emekçi gözaltına alında ve işkence edildi. Hiçbir gerekçe gösterilmeden onlarca emekçi en az bir ay süreyle işkence merkezlerine kapatıldı.

1800 Evler'deki polis karakolu bir işkence merkezi görevini yüklenmişti. Burada haftalarca işkence edilen devrimciler ve emekçiler, nazi Almanyasının ve faşist Şah diktatörlüğünün işkence tezgahlarını aratmayan zulüm uygulamalarını yaşadılar. İşkenceciler, yaşlı emekçilere muhbirlik teklif ederken, muhbirliği kabul lenmeyenler, günlerce işkence gördüler.

Tunceli'den, Bingöl ve Malatya'dan getirilen devrimciler bu işkence merkezinde işkence edildiler. Ecevit CHP'sinin "vurma yetkisiyle" yetkilendirdiği polisler halka rasgele ateş açmakta ve halka hakaret etmektedirler. Haziran ayı ortalarında polis Osman adlı kişinin sokakta rasgele iki kişiyi yaralaması bunun örneğidir. 27 Haziran günü Yıldız Bağlarında üç kişinin yakalanarak hiçbir gerekçe gösterilmeden hapse atılması ise baskının giderek artacağının bir işaretidir.

TİKP VE APOCULAR SIKIYÖNETİMİN HİZMETİNDE:

Emekçiler sıkıyönetimin işkencelerine karşı mücadele ederken, ardı arkası kesilmeyen baskı ve terör uygulamalarına direnirken, TİKP ve Apocu faşistler de halka saldırmakta, faşizmin zulmüne direnen devrimci ve emekçileri ihbar etmektedirler. Polislerle birlikte mahalle mahalle dolaşmakta ve ev göstermektedirler.

İşledikleri cinayetleri itiraf eden Apocu provokatör ajanların verdi-

Devamı sayfa 6'da



İşçi grevleri engellenemez

Hafta içinde birçok büyük şehrin belediye işçileri, ödenmeyen ücretleri ve sosyal hakları için greve gittiler. Uzun zamandan beri patronu toplusözleşme imzalamaya zorlamak için 34 işyerinde grev yapan Sümerbank işçileri greve giden işyeri sayısını 113'e çıkardılar.

Sözde işçi dostu hükümet ülkenin güvenliği bahanesiyle grevleri ertelemeye hazırlanmaktadır. Ama işçi sınıfı, iktidarın ve sendika ağalarının tuzaklarına düşmeyecektir, grevlerin yasaklanmasına izin vermeyecektir.

Alaca'da MHP'li faşistlerin provokasyon hazırlıkları

Bir süre önce Alaca'da MHP'li faşist Belediye Başkanı bir bildiri ile "müslümanları cihada" çağırdı. Amaç ilçede mezhep çatışmasını körüklemek, Alevi mezhebinden emekçilere karşı bir saldırı kampanyası örgütlemek ve böylece Alevi ve Sünni mezhebinden emekçilerin birliğini engellemekti. Bildiri baştan sona gerici faşist propaganda ile dolu olup faşist saldırılara çağrı anlamını taşıyordu. Başka şeylerin yanı sıra "... İş çığırından çıkmıştır. Ve ne yazık ki, halen işin farkında olmayanlarımız, kısır ve manasız parti çekişmeleri ve basit dedikodularla gün geçirmektedirler." diyerek ve "komünist tehlike" yaygaralarıyla gericiliğe birlik

Devamı sayfa 6'da

Kaynarca'da faşist provokasyon

27 Temmuz günü İstanbul Kaynarca'da bir provakasyon ile kitle katliamı gerçekleştirilmek istendi. Daha önce de birkaç kez aynı oyunu oynayan faşistler, halk arasında Kürt, Türk, Alevi, Sunni, Bayburtlu, Sivaslı ayrımını körükleyerek ve ramazan olmasından da yararlanarak karışıklık çıkarmaya ve halka saldırmaya başladılar. Cuma gününü saldırıları ve provokasyonları için en uygun zaman olarak seçen faşistler, ayrıca pazar kalabalığından yararlanarak MHP'li faşist katilleri Kaynarca'ya yığdılar. Akşama doğru 20-25 kişilik bir faşist grubu "Kaynarca'yı komünistlere mezar yapacağız", "Kürtlerin kökünü kazıyacağız", "müslümanlar birleşin" sloganlarını atarak gericiliği hortlatmaya ve Sivas ve Maraş benzeri bir provokasyon ve katliamı gerçekleştirmeye çalıştılar.

"Allah adına, müslümanlık adına Alevilere ölüm" çığlıkları ile saldırıya geçen faşistler ve gericiler pazar yerindeki Kürt ve Alevi emekçilere saldırıya geçtiler. Tezgahlardaki malları yağmalamaya ve olayları mümkün olduğu kadar genişletmeye büyük bir önem veriyorlardı. Mahallenin birkaç yerinde birden başlatılan, gerici saldırılar sonucu bir çocuk faşistlerce vuruldu ve yine faşistler pazar yerinde ucu çivili sopalarla bazı emekçileri yaraladılar.

Bunun üzerine proleter devrimciler faşistlere gerekli dersi vermek ve faşist provokasyonu boşa çıkarmak amacıyla emekçilerle birlikte harekete geçti. Aktif bir biçimde direnerek faşistler dağıtıldı. MHP'li faşistlerin provokasyonlarının başarısızlığa uğraması ve sökülüp atılmaları militarist güçleri adeta üzmüştü ve onlar sivil faşistlerin dağıtılması ile oluşan boşluğu hemen doldurdular. Kaynarca abluka altına alındı ve özellikle Kürt ulusundan ve Alevi mezhebinden emekçiler üzerinde yoğun bir terör estirildi. Evler didik didik aranırken adeta yağmacı davranılıyordu. Eşyalar tahrip ediliyor, çocuklar özellikle korkutulmak isteniyordu. İşine dükkanına gitmek isteyen emekçiler tartaklandı.

Devamı sayfa 6'da

Gerçekler acıdır

Kaynarca'da faşistlerin giriştikleri saldırı ve provokasyonu faşist basının sözcüsü Tercüman gazetesinin yanı sıra Milliyet gazetesi de çarpıtarak verdi. Tercüman ve Milliyet, olayları "oruç tutanlarla tutmayanlar çatıştı" şeklinde verirken açıkça faşist saldırıyı gizlemeye çalıştı. Bu her zamanki numaradır ve artık fazlaca bayatlamıştır. Yalan haberciliği meslek edinmiş sözkonusu gazeteler ve diğer burjuva basını bu tür yalanlarla emekçilerin faşist saldırılara karşı yürüttükleri mücadeleyi karalamaya çalışmaktadırlar. Faşistleri masum ve saldırgan olmayan olarak göstermek amacıyla provokasyonu gizleyen ve açıkça Kaynarca halkının anti-faşist mücadelesine kara çalan bu burjuva gazeteler gerçeği gizleyebilir mi? Elbette ki hayır.



Milli zulüm ve sıkıyönetimin terörü gizlenebilir mi?

Ecevit ve bütün gericiler, sıkıyönetimin demokratik olduğu propagandasını yürütürken ve halka karşı suç işlerken, pratik hayat, faşist diktatörlük ve onun bir saldırı aracı olan sıkıyönetimin uygulamalarının kendisi, onun halka yönelen bir egemen sınıflar saldırısından başka bir şey olmadığını ortaya koyuyor. Bunu Fevzi Çakmak mahallesi halkı, bahçeleri ve sokakları do-

Devamı sayfa 6'da

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!



"Yasallaşma bizim için hiçbir zaman bir amaç olmadı ve olmayacaktır. Yasallaşma, yalnızca halk kitleleriyle, işçi sınıfıyla olan ilişkilerimizi sıklaştırmaya, saflarımızı pekiştirmeye, 'Vanguardia Obrera' vb daha kitlesel olarak dağıtmaya ve özellikle de mücadelemizi daha da yoğunlaştırmaya yarayan bir araçtır."



İspanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist, Merkez Komitesi üyeleri M. Blanco Chivite, Raoul Marco, Elena Odena ve J.Moreda

İspanya Komünist Partisi (ML) yasallaştı

Kısa bir süre önce Madrid'deki 18 numaralı mahkemenin verdiği karar sonucu İspanya Komünist Partisi/ML resmen yasallaştı. Kurulduğu 1964 yılından bu yana yeraltında gizli çalışmak zorunda kalan İKP/ML'nin resmen yasallaşma talebi sürekli olarak reddediliyordu.

Franko'nun ölümünden sonra sözde liberalleşme maskaralığı altında bütün partilere örgütlenme hakkı tanınırken, İspanya Komünist Partisi/ML'nin yasallaşma için yaptığı bütün başvurular İspanyol hükümeti tarafından reddedilmekteydi. Son olarak geçen yıl 17 Mayıs 1978'de İKP/ML Merkez Komitesi Sekreteri Raul Marco yoldaşın İçişleri Bakanlığına yaptığı başvuru da onaylanmamıştı.

İspanyol faşistlerinin yanı sıra revizyonistler de İKP/ML'nin resmen yasallaşması için yaptığı başvurulara itiraz etmiş ve Carillo'nun İKP'si hükümetin, İspanyol Komünist Partisi/ML'nin talebini kabul etmemesini istemişti.

Ama başta işçi sınıfı olmak üzere geniş halk kitlelerine dayanan İKP/ML ülkenin her yerinde sürdürdüğü kampanya ile faşist rejimi İKP/ML'yi resmen tanımaya zorlamıştır. Uzun bir süreden beri ülkenin dört bir yanında kurulan parti örgütleri hükümet tarafından kapatılamamış ve haklarında hiçbir yasal işlem yapılamamıştı. İKP/ML resmen yasallaşmadan önce ülkenin 25'i aşkın il merkezinde, ve bunların ilçelerinde örgüt lokalleri açmıştı. Ayrıca Parti Genel Merkezi de İspanya'nın başşehri Madrid'in en merkezi yerinde açılmıştı.

Ve kısa bir süre önce Madrid'deki 18 numaralı mahkeme ilk celsede şu kararı aldı:

"Savcılığın, İspanya Komünist Partisi/ Marksist-Leninist diye adlandırılan partinin yasa dışı olduğuna ilişkin iddiasını, reddediyor ve bu talebin hükümsüz olduğunu açıklıyorum."

Bu önemli başarıyı İKP/ML Merkez Organı "Vanguardia Obrera" özetle şöyle değerlendiriyor:

"Yargıcın, savcılığın amaçlarına karşı çıkarak böyle bir karar almasını, olumlu buluyoruz. Ama bu karar İKP/ML için yalnızca nispi bir öneme sahiptir. Unutmayalım ki, bize hiçbir şey bağışlanmaz. Biz Marksizm-Leninizm ilkelerine sadık kalmayı ve devrim için tüm gücümüzü seferber etmeyi sürdüreceğiz. Hiç kimse ve hiçbir şey Partinin stratejik hedeflerinden vazgeçmesini sağlayamayacaktır.

"YASALLIĞI BİZE HERHANGİ BİR GERİCİ HÜKÜMET DEĞİL, HALK VERİR."

"Onlar yenildi; gerçekten yasa dışı olanlar yenildi. Biz, açıkça ortaya çıkma hakkımızı onlardan zorla aldık. Onlar provokasyonlarla bizi sessiz bir seyirci durumuna getirmeyi başaramadılar; boşuna çaba harcadılar. Biz varlığımızı sokaklarda halk mücadelelerinin bağrında kanıtladık ve bu yolu izlemeyi sürdüreceğiz. Tek geçerli olan işçi sınıfının çıkarlarını savunmak için verilen mücadeledir. Bizim yasallığımız işte budur.

"Biz Frankoculuğu sürdürme planları için gerçek bir tehlike oluşturuyoruz. Bunun bilincindeyiz ve bu nedenle de İspanya halklarını aldatanların bize kolaylık sağlayacaklarını düşünmüyoruz..

"İspanya KP/ML hiçbir şeyi, ne Marks ve Engels'i, ne Lenin ve Stalin'i ne toprak devrimini ve işçi

Devamı sayfa 6'da

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA BÜYÜYOR, GÜÇLENİYOR

İspanya KP(ML) 3. Parti Kongresine hazırlanıyor

İspanya Komünist Partisi/ML'nin Merkez Komitesi genişletilmiş toplantısında, Merkez Komitesi Yürütme Komitesine 3. Kongrenin tarihinin belirlenmesi için çağrı yapmıştır. Yürütme Komitesi Parti Kongresinin aralık ayı başında toplanmasına karar vermiştir. Kongre çağrısı için bir bildiri de yayınlanmıştır. Bildiride diğer şeylerin yanı sıra Kongre'nin "Mao Zedung Düşüncesi" konusunda partinin geliştirdiği eleştirici tahlilin sonuçlandırılacağı vurgulanmakta ve şunlar söylenmektedir:

"Partimiz 'Mao Zedung Düşüncesi' adı verilen görüşlerin tahlilinin sonuna gelmiştir. Partimiz dünyadaki tüm Marksist-Leninist partilerin yaptığı gibi 'Mao Zedung Düşüncesini' mahkum etti. Partimiz bu konuda şanlı Arnavutluk Emek Partisi'nin İranlı, Japon, Brezilyalı, Kolombiyalı, Portekizli Fransız, Danimarkalı, Meksikalı ve Türkiyeli yoldaşların izlediği yolu izlemiştir."

İKP/ML'nin Merkez Komitesi Yürütme Komitesinin bildirisi özetle şöyledir:

"3. Kongremiz bu yılın aralık ayının ilk günlerinde toplanacak. Partimiz kongresi partimizin en yüksek iradesinin belirlendiği yerdir. Burada partimizin tüm organları temsil edilecek ve bütün üyelerimiz sorumluluğumuzun büyüklüğüne yakışan bir tutum alacaktır.

(...)

"Kongre, partimizin kollektif faaliyetinin, tümüyle tartışıldığı, bütün parti organlarının ve üyelerin sağlıklı bir eleştiri ve özeleştiri ruhuyla dolu olarak özellikle son iki yıllık çalışmalarımızı değerlendirecek, her biri içindeki yanılgılarımızı ortaya çıkaracağı bir yer olacaktır. Kongremiz aynı zamanda başarılarımızdan çıkan ders ve deneylerinde özetlendiği bir platform olacaktır."

Çin yeni krediler peşinde koşuyor

Ağır bir ekonomik buhran içinde bulunan Çin bu buhranı atlatabilmek için yeni dış krediler peşinde koşmaktadır. Çin Maliye Bakanı Zang Jingfu "bütçenin gereklerini yerine getirmek, yeni krediler bulmadan çok güç olacaktır" demiştir. Maliye Bakanı Zang, son birkaç ay içinde dünyanın en çok kredi alan ülkesi ünvanını kazanan Çin'in bütçe açıklarını kapamak amacıyla yeniden Amerika'ya gitmiştir. Çeşitli bankalarla ve ABD Maliye Bakanlığı ile yeni krediler için görüşme yaptığı bildirilen Zang en az birkaç milyar dolarlık kredi koparmaya çalışmaktadır.



ABD kredisi peşinde koşan Çin'in Maliye Bakanı Zang Teksas'ta



Çin revizyonistleri batılıları "Çin cennetine" davet ediyorlar. İşte Businessweek'ten bir ilan

PARTİ GAZETESİNDE YABANCI ŞİRKETLERİN REKLAMLARI

Çin revizyonistlerinin emperyalist ülkelerle, içli dışlı ilişkileri ülkenin iç yaşamına da tümüyle yansımaktadır. Artık yabancı tekeller Çin radyo, televizyon ve gazetelerine reklamlar vermeye başlamışlardır. Son olarak ÇKP'nin resmi yayın organı olan Remnin Ribao gazetesinde ilk kez bir yabancı şirketin ilanı yayınlanmıştır. Çin resmi ajanslarının bildirdiğine göre 10 bin dolar karşılığında Parti resmi yayınında basılan ilan Filipin Hava Yollarına aittir. Ayrıca çeşitli emperyalist ülkelerin yayın organlarında da "Çin'e yatırım yapmak istiyorsanız bize başvurun" türünden ilanların yayınlanmasına hız verilmiştir.

HACCA GİDEN ÇİNLİLER

Çin'de dinin yaygınlaştırılması ve dinsel kuruluşların güçlendirilmesi için de yoğun bir çaba sarfedilmektedir. Geçtiğimiz ay Hristiyan Misyonerler Üniversitesi "Aurore"(Şafak) Çin yöneticilerinin izniyle Çin'de çalışmalarına başlamıştır. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Çin revizyonistleri Mekke'ye hacı gönderileceğini ve İslami Dinler Tartışma toplantılarına ve Dünya Din Konferansına da katılınacağını açıklamışlardır. Çin'de İncil ve Kuran'ın da yeni baskıları yapılmaktadır. Bütün bu çalışmalar Çin Din Enstitüsünce yürütülmektedir.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET 'MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ'Nİ MAHKUM EDİYOR

revolucion popular

Meksika KP(ML): 'Mao Zedung Düşüncesi' revizyonist bir ideolojidir

Maoizm yalnızca kağıt üzerinde var olan revizyonist bir ideoloji değil, aynı zamanda uzlaşmayı uygulayan, partinin bağrındaki hizipleri onaylayan ve onları meşrulaştıran bir ideolojidir.

O, burjuvaziyle proletaryayı uzlaştırmayı, sınıf mücadelesini yok etmeyi, bu işbirliğinin temsilcisi olmayı amaçlayan bir ideolojidir.. O, Marksist-Leninistlerin birliğini önlemeye çabalayan bir görüştür. Çin revizyonistleri, Mao Zedung düşüncesi denilen revizyonist icadı dikte ettirmeye çalışarak Marksizm-Leninizmin saçma olduğunu açıklama çabasındadırlar.

Uluslararası Marksist-Leninist komünist hareketin, proleter enternasyonalizmin kızıl bayraklarını her zaman yukarda tutarak yürüyeceğine güvenimiz sonsuzdur.

Meksika KP/ML MK Bildirisi Nisan 1979

A CLASSE OPERÁRIA
ORGÃO CENTRAL DO PARTIDO COMUNISTA DO BRASIL

Brezilya KP: Leninist partiye karşı çıkan 'Mao Zedung Düşüncesi'ni mahkum ediyoruz

"... 3 Kongre... Rus revizyonizmine ve Cuhhalci revizyonizme karşı, Çin revizyonizmine ve anti-Marksist- Leninist, Mao Zedung düşüncesine karşı mücadeleye büyük katkıda bulunmuştur...

"... Özellikle bugün Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in dahice görüşlerini çarpıtan burjuva ve küçük-burjuva düşünce ve uygulamalara karşı şiddetle mücadele yürütüyor; özünde eklektik, anti-Marksist ve anti-proleter olan; sosyalist, Leninist tipte proleter partiye karşı çıkan Mao Zedung düşüncesini şiddetle mahkum ediyoruz... Görüşlerimizin bütünüyle uyuştuğunu görmekten hoşnutuz : Mao Zedung düşüncesine, karşı şiddetle mücadele yürütmek ve Maoizmin anti-Marksist çizgilerini bilincimizden tümüyle silmek, proleter devrimci uyanıklığı ve Marksist-Leninist olgunluğu artırmak."

SOSYALİST ARNAVUTLUK'tan

Kuruluşunun 35. yılında

Arnavutluk'un imtiyazlı insanları, çocuklar sağlık hizmetlerinden yararlanma konusunda da büyük olanaklara sahiptirler. Arnavutluk'un tüm şehirlerinde ana-çocuk sağlık merkezleri doğumdan başlayarak çocukların sağlık kontrollerini ücretsiz ve düzenli olarak yaparlar.



ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ'NDE SAĞLIK

- ARNAVUTLUKTA, SAĞLIK ALANINDA KİŞİ BAŞINA DÜŞEN HARCAMA, DEVRİM ÖNCESİNE KIYASLA % 99 ORANINDA ARTIRILDI.
- YALNIZ SOSYALİZM HALK SAĞLIĞINDA KÖKLÜ DEĞİŞİKLİKLER YAPAR

Devrim öncesi Arnavutluk, sağlık alanında Avrupa'nın en geri ülkesiydi. Arnavutluk'ta yaşayanlar ancak, yedi yılda bir doktor yüzü görebiliyordu.

Devrimden sonra bu durum, bütünüyle değişti. Halk sağlığı sorununu devletin önemli bir görevi olarak değerlendiren Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti, halk yararına bir dizi temel önlem aldı. Hastanın doktor tarafından, amansız sömürüsü temelinde yükselen doktor-hasta ilişkileri kökten değiştirildi. Sosyalist halk sağlığı, belirli bir planlamayla, tüm bölgelerde uyumlu bir biçimde geliştirildi. Sağlık kurumlarının sayısı 1938'de 10 iken, 1975'te 148'e, yatak sayısı 805'ten 14286'ya yükseltildi. Yine 1938'de, doktor başına düşen insan sayısı 8527 iken, 1975'te bu sayı 870'e düşürüldü. Oysa şu anda bile Türkiye'de doktor başına düşen nüfus 10 binden fazladır.

Bugün, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde, tüm sağlık kurumları parasızdır ve hastaların bütün giderleri, devlet tarafından karşılanır. Arnavutluk'ta bu yasa, kapitalist ve revizyonist devletlerin aksine yalnızca kağıt üzerinde kalmaz ve eksiksiz olarak hayata geçirilir.

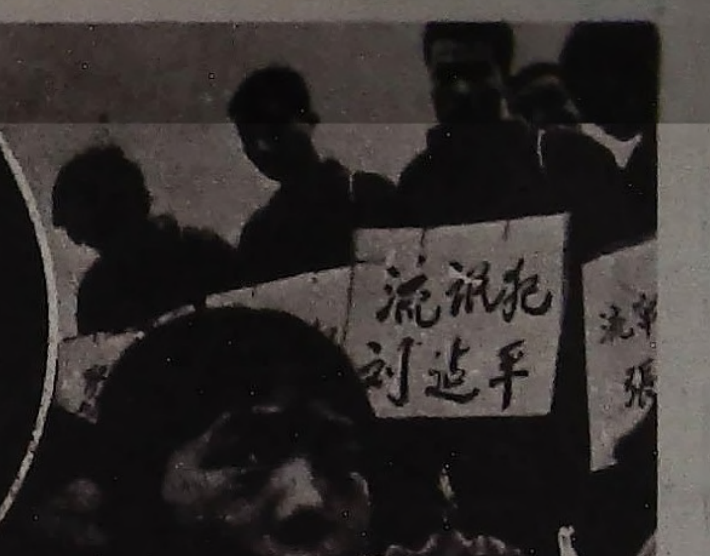
Sosyalist Arnavutluk'ta, devlet, insan hayatına verdiği değeri sözlerle değil, eylemleriyle kanıtlar. Kentlerde, işçi bölgelerinde, kasabalarda aralıksız ve parasız hizmet gören acil sağlık yardım merkezleri açar, aşı kampanyalarına aralıksız devam eder ve halkı hastalıklardan korumaya özen gösterir.

Devrim öncesinde, halkın yakasını bir an olsun bırakmayan salgın hastalıkların kökü kazınmıştır.

Arnavutluk'un bu alandaki diğer bir başarısı, ilaç sanayii ile ilgilidir. Kapitalist ve revizyonist dünyada insanlar ilaç tekellerinin yoğun sömürüsü altında ve en hayati ilaçların yokluğu sonucu ölüme terk edilirken, sosyalist Arnavutluk'ta ilaç sanayi devletin denetimi altındadır. Devrim öncesi hemen hemen tüm ilaçların ithal edildiği Arnavutluk'ta, bugün artık buna gerek kalmamıştır ve ilaç fiyatları sürekli olarak düşüş göstermektedir.

Arnavutluk örneği, yalnızca sosyalizmin, halk sağlığında köklü düzeltmeler yapmak için gerekli koşulları yaratabildiğini göstermektedir.

Kültür Devrimi değil, hizipler dalaşı



8 Ağustos tarihi, bundan 13 yıl önce 1966'da ÇKP Merkez Komitesi'nin "Kültür Devrimi" üzerine, 16 maddelik ünlü kararını yayınlamasının yıldönümüdür.

Gerçekte 1960'ların ortalarında Çin yönetiminin siyasi ve ekonomik başarısızlıkları sonucu halk içinde ortaya çıkan hoşnutsuzluğun kabarmasıyla başlayan ve 1965 yılında öğrencilerin güçlü eylemleriyle yeni boyutlar kazanan hareket 1966'da Mao Zedung'un kaleme aldığı 16 maddelik MK kararı ile yeni bir görünüm kazanmış ve hareket ÇKP içinde başka bir hizibi oluşturan Liu-Deng kliğine karşı yöneltilmişti.

Kültür Devrimi denilen eylemler esas olarak öğrenci hareketi olarak başlamış ve öyle gelişmişti. Bu olaylar sırasında parti ve çeşitli kitle örgütleri dağıtılmış, çoğu yerde işçilere karşı öğrenciler çıkarılmıştı. Bu eylemlerin yarattığı istikrarsızlık şartlarında parti içindeki çeşitli hizipler devlet yönetimini ele geçirme mücadelelerine hız vermişlerdi. Bu sırada fabrikalardaki işçiler, sendikalar kadar, bilim adamları, sanatçı ve yazarlar da saldırıya uğramıştı. Çeşitli sanat eserleri tahrip edilmiş, hatta birçok kitap büyük meydanlarda topluca yakılmıştı.

Gerçek bir devrimle hiç bir ilgisi olmayan Çin Kültür Devrimi sırasında, işçiler "üretimden zaman bulamadıkları" gerekçesiyle çoğu kez de hareketin dışında tutulmuştu. Bu eylemler sırasında parti içinde daha gerici bir grubu oluşturan Liu Şao-şi ve Deng Siao-ping kliği tasfiye edildi. Ancak sözde Kültür Devrimi olarak adlandırılan bu karışıklıklar sırasında, tasfiye edilmiş bulunan tüm unsurlar bu hareketlerin, sonuçlanmasından aşağı yukarı 10 yıl sonra bugün iktidarı tümüyle ele geçirmiş bulunmaktadırlar. Öte yanda bu eylemler sırasında öne çıkan bütün unsurlar da tasfiye edilmişlerdir.

Bugün iktidarı ele geçirmiş bulunan Deng, Kültür Devrimi yıllarını "Çin için kaybolmuş on yıl" diye nitelendirmesine karşın, Çin yönetimi bugün hâlâ Kültür Devrimini tümüyle reddetmeye cesaret edememektedir. Yalnızca bu bile ÇKP içinde onyıllardır süren hizipler savaşının hiçbir biçimde sonuçlanmadığını göstermektedir. Daha önceki birçok mücadeleler sırasında olduğu gibi kültür devrimi de ÇKP yönetimi tarafından sonuçları ve işlevleri açısından değerlendirilmemiştir.

Bugün gelinen noktada Kültür Devrimi adı verilen kitlesel hareketlerin ÇKP içindeki revizyonist hiziplerin iktidar kavgası koltuk dalaşı olduğunu ortaya koymaktadır.

Çin Üzerine Düşünceler'DEN

"HİÇBİR ŞEY PARTİ OLMADAN DOĞRU DÜRÜST ÇÖZÜLEMEZ"

23 Ekim 1966 Pazar

"İşçi sınıfını 'partiye karşı' çıkarmama bahanesine sığınarak işleri yoluna koymak için işçi sınıfını harekete geçirmemek ve öte yandan öğrencileri, işçi sınıfına parti komiteleri "seçmek" ve ne yapması gerektiğini buyurmak amacıyla ayağa kaldırmak: Bu, tümüyle yanlış bir uygulamadır. Üstelik işçi sınıfı harekete geçirilirse, partiye karşı değil, revizyonistlere karşı, revizyonistlerin direnişine karşı çıkarılır. Revizyonistler direniyor mu direnmiyor mu? Direniyorlarsa niçin bunu gizleme ve sorunları yarım yamalak çözme yolu tutuluyor?

Parti ve işçi sınıfı eylemin en önünde bulunmaksızın hiçbir şey doğru çözüme kavuşamaz; hiçbir doğru, Marksist-Leninist çizgi yerleştirilemez, destek bulamaz. Başka her yol yanılgılara, gelecek tehlikelerle dolu olaylara götürür."

Çin Üzerine Düşünceler, s. 319

100. DOĞUM YILINDA STALİN

Yaşasın Marksizm-Leninizm

Başlarken

21 Aralık 1979, dünyaya yön veren büyük bir insanın, adı bütün dünya emekçilerinin kalbinde yaşayan büyük bir komünist devrimcinin, Stalin'in, 100. doğum yıldönümüdür. Uluslararası komünist hareket bu nedenle 1979 yılını "STALİN YILI" olarak ilan etmiş bulunuyor. Ağustos ayı başında 18 komünist partisinin imzaladığı ortak bildiri bu olguyu bir kez daha vurguladı ve Stalin'in ölümsüz eserlerini savunmanın ve yaşatmanın ilkesel bir sorun olduğunu belirtti.

HALKIN KURTULUŞU, Stalin'e karşı takınılacak tutumun ilkesel bir sorun olduğu görüşüne tümüyle katılıyor. Bu nedenle Stalin'in ölümsüz eserlerini savunmayı; bu büyük devrimcinin görüşleriyle, Türkiye devriminin sorunlarını aydınlatmayı; O'nun düşüncelerinin evrensel gerçekliği ile dünya olaylarına bakmayı ve bu yüce komünistin devrimci kişiliğinden öğrenmeyi vazgeçilmez bir görev olarak görüyor.

Gazetemiz bu haftadan başlamak üzere yıl sonuna kadar sürecek bir yayın programı düzenledi. Yaklaşık dört buçuk ay sürecek olan bu yayın faaliyeti içinde Stalin'in yaşamını, devrimci çalışmalarını ve mücadelesini anlatmaya, O'nun devrimci kişiliğini tanıtmaya çalışacağız.

Stalin, Lenin'in sadık bir öğrencisi, silah arkadaşı ve O'nun ölümsüz eserlerinin mirasçısı olduğu kadar, Marksizm-Leninizmin savunulması ve yaratıcı bir şekilde geliştirilmesine yaptığı paha biçilmez katkılarla Marksizmin ustaları içinde yer alır. Stalin'in anmak herşeyden önce O'nun devrimci görüşlerini öğrenmek, Stalin'in görüşlerini ülkemizin devrimci pratiği ile sıkı bağını ortaya koymak demektir. Yıl sonuna kadar sürdüreceğimiz yayınımızın odak noktasını bu faaliyet oluşturacak. Stalin'in düşüncelerini öğrenme ve O'nun Marksizme yaptığı katkıları savunma faaliyetini devrimimizin bugünkü sorunlarıyla bağlamaya ve Stalin'in düşünceleriyle Marksizm düşmanı akımlarla hesaplaşmaya çalışacağız.

Bütün yaşamını sosyalizm ve komünizm davasının zaferine adamış bulunan Stalin, Marksizm-Leninizmin ateşli bir savunucusu ve büyük bir teorisyen olarak Marksizmin hazinesine büyük eserler katmıştır. Marksizmin düşmanlarına karşı bu devrimci ideolojinin savunulması ve Rus devriminin olduğu kadar dünya devriminin de önüne çıkan sorunlarına çözüm getirmek amacıyla kaleme aldığı eserlerinin hangi tarihi şartlarda, hangi amaçla ve kime karşı yazıldığı gibi sorulara da cevap getireceğiz ve O'nun bellibaşlı eserlerini tanıtacağız.

J.V.Stalin'in yaşamı ve mücadelesi, SBKP(B)'nin tarihiyle, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi için verilen mücadelenin tarihiyle, proletaryanın tarihteki ilk devletinde sosyalist toplumu inşa etme yolunda verilen mücadele ile, faşizme karşı bütün dünya halklarının verdiği savaşla sıkı sıkıya bağlıdır. Bu yüzyılın ilk yarısında dünya proletaryasının toplumsal kurtuluş için verdiği mücadele Stalin'in adından ve mücadelesinden kopartılamaz. Bu nedenle gazetemiz Stalin'in yaşamını anlatan resimli bir diziye de yer verecek. Çoğu bugüne kadar Türkiye'de yayınlanmamış resimlerden oluşan dizi 10-12 hafta kadar sürecek.

Yazı dizilerimizin içinde Stalin'e emperyalist burjuvazi ve revizyonistler tarafından yöneltilen iftiralara ve yine bu karşı-devrimci ocaklar tarafından yapılan tarihi çarpıtmalara cevap olacak belgeler de yer almaktadır.

"Kültür ve sanatta Stalin" de işleyeceğimiz konulardan biri. Stalin'in devrimci proletaryanın kültür ve sanata bakışını açıklayan görüşlerine yer vermenin yanı sıra birçok sanat eserinde bir esin kaynağı olan Stalin'i de anlatacağız.

O'nun devrimci kişiliğini anlatan anılara da yer vereceğiz.

Dört buçuk ay sürecek bir yayın faaliyetinin Stalin'in yaşamını ve mücadelesini anlatmaya, O'nun Marksizme yaptığı katkıları açıklamaya yetmeyeceğini biliyoruz. Ama Stalin'in devrimci düşüncesinden ve pratiğinden öğrenilecek her şeyin ülkemizin proletaryasının ve halkının mücadelesinin yolunu da aydınlatacağına inanıyoruz.



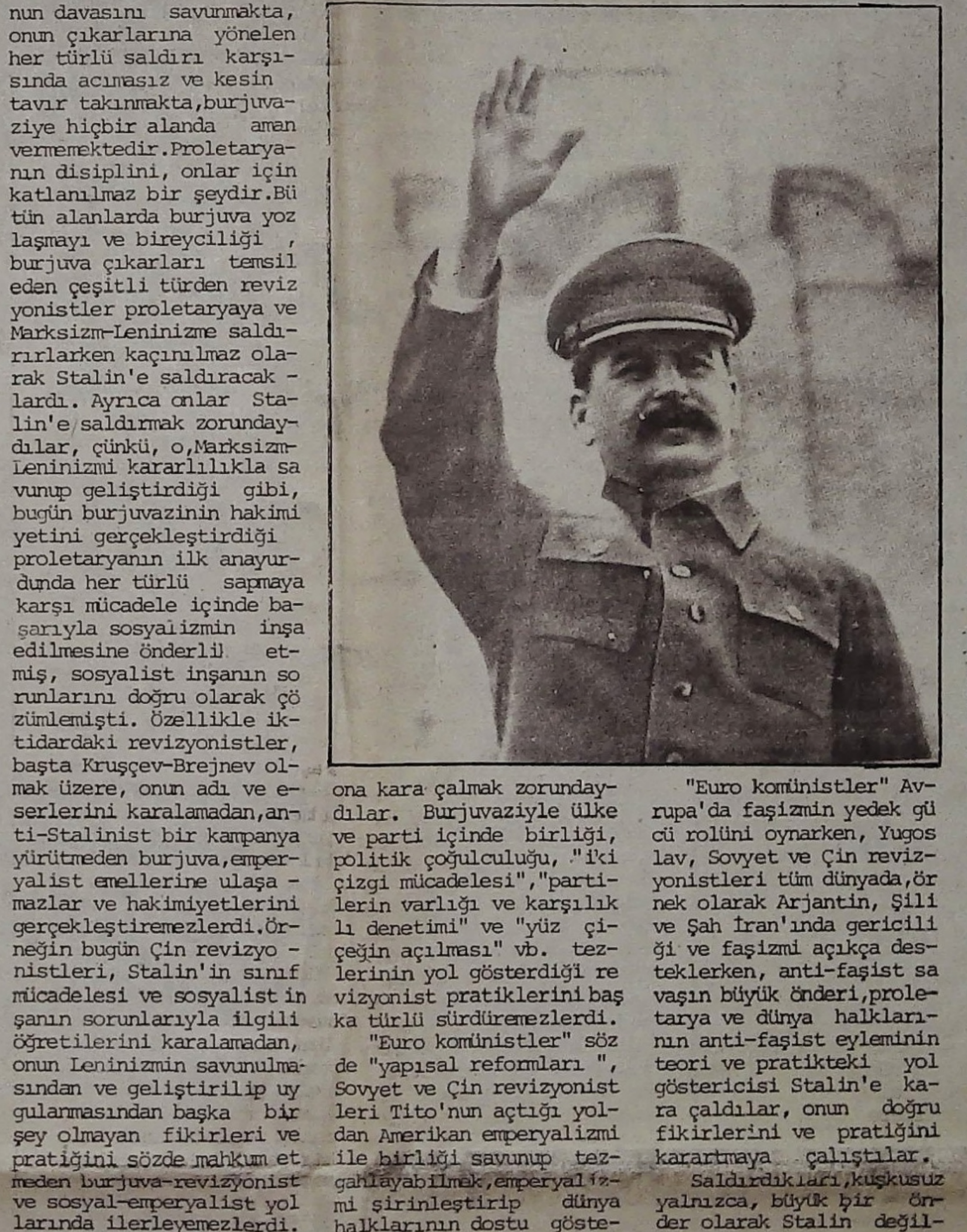
Dünya proletaryasının yüce bir önderi: STALİN

İçinde bulunduğumuz 1979 yılının Aralık'ının 21'i dünya komünist hareketinin büyük önderi ve öğretmeni Stalin'in 100. doğum yıldönümüdür. Ve Stalin'in 100. doğum yılı olan 1979'u tüm dünya komünistleri ve işçiler Stalin Yılı olarak kutluyorlar. Bu, ülkemiz açısından da özellikle önemlidir.

Stalin yılı kutlamalarının anlamı

STALİN Yılı kutlamaları, kuşkusuz, büyük bir Marksist-Leninist parlak ve örnek bir kişilik ve çelikten ve bükülmez bir irade sahibi bir dehanın sıradan ve basit bir doğum günü kutlamasından ibaret değildir ve olamaz. Stalin'in 100. doğum yıldönümünün anlamı, her şeyden önce, onun şahsında Marksizm-Leninizme yöneltilen saldırıların, püskürtülmesi, her türden revizyonizm ve oportünizmin yozlaştırıcı etkisi ve tahribatına karşı savaşılması, Marksizm-Leninizmin, sosyalizmin ve devrim davasının savunulmasıdır. Proletaryanın yüce komünizm hedefi uğruna silahlandırılması ve Bolşevik bir partinin, proletaryanın devrimci komünist partisinin kurulması ve inşa edilmesinde, Marks Engels, ve Lenin'in öğretileriyle birlikte ve bunların tamamlayıcı bir parçası olan Stalin'in öğretilerinin kavranması, savunulması ve uygulanmasıdır.

Her renkten revizyonizmin ve oportünizmin Stalin'e, onun öğreti ve eserlerine saldırılarının püskürtülmesi ve onun uğruna yorulmak bilmeden mücadele ettiği ülkülerin savunulması, günümüz şartlarında özellikle önemlidir. Çünkü Marksizm-Leninizmin, proletaryanın ve onun davasının düşmanları kendilerini sözde Marksist-Leninistler olarak lanse etmeye çalışırken, görünüşte yalnızca Stalin'in ismi, "gaddarlığı" ve sözde "hataları"na saldırıyorlar. Yugoslav revizyonistlerinden Sovyet, Çin revizyonistlerinden, "Euro komünistler"e kadar bütün revizyonistler Marksizm-Leninizme saldırılarını, en başta Stalin'e kara çalarak yürütüyorlar. Onlar için Stalin, tahammül edilmez bir kararlılıkla proletaryayı ve onun davasını savunmakta, onun çıkarlarına yönelen her türlü saldırı karşısında acımasız ve kesin tavır takınmakta, burjuvaziye hiçbir alanda aman vermemektedir. Proletaryanın disiplini, onlar için katlanılmaz bir şeydir. Bütün alanlarda burjuva yozlaşmayı ve bireyciliği, burjuva çıkarları temsil eden çeşitli türden revizyonistler proletaryaya ve Marksizm-Leninizme saldırırlarken kaçınılmaz olarak Stalin'e saldıracaklardı. Ayrıca onlar Stalin'e saldırmak zorundaydılar, çünkü, o, Marksizm-Leninizmi kararlılıkla savunup geliştirdiği gibi, bugün burjuvazinin hakimiyetini gerçekleştirdiği proletaryanın ilk anayurdunda her türlü sapmaya karşı mücadele içinde başarıyla sosyalizmin inşa edilmesine önderlik etmiş, sosyalist inşanın sorunlarını doğru olarak çözümlemişti. Özellikle iktidardaki revizyonistler, başta Kruşçev-Brejnev olmak üzere, onun adı ve eserlerini karalamadan, anti-Stalinist bir kampanya yürütmeden burjuva, emperyalist emellerine ulaşamazlar ve hakimiyetlerini gerçekleştiremezlerdi. Örneğin bugün Çin revizyonistleri, Stalin'in sınıf mücadelesi ve sosyalist inşanın sorunlarıyla ilgili öğretilerini karalamadan, onun Leninizmin savunulmasından ve geliştirilip uygulanmasından başka bir şey olmayan fikirleri ve pratiğini sözde mahkum etmeden burjuva-revizyonist ve sosyal-emperyalist yollarında ilerleyemezlerdi. Mao Zedung ve takipçileri bunun için onu yüzde hesaplarıyla değerlendirdiler, bunun için onun "hatalarından" başka bir şeyin sözünü etmediler. Kendilerini demagojik biçimde Kruşçev revizyonizminden ayırmaya çalışırken, bunun için, onunla birlikte ve hemen hemen aynı konularda Stalin'e saldırı kampanyasına katıldılar. Rus revizyonistleri sınıf mücadelesinin söndüğü teorisinin kabul görmesini sağlayabilmek ve proletarya diktatörlüğü ve partisinin gereksiz hale geldiğini kanıtlayabilmek için nasıl Stalin'e ve öğretilerine saldırmak zorunda idiyseler; Çin revizyonistleri de, Stalin'in özel olarak savaştığı Buharin'in "burjuvazinin sosyalizmde bütünleşmesi" teorisini savunup uygulayabilmek ve proletaryanın ufkunu karartabilmek için



ona kara çalmak zorundaydılar. Burjuvaziyle ülke ve parti içinde birliği, politik çoğulculuğu, "iki çizgi mücadelesi", "partilerin varlığı ve karşılıklı denetimi" ve "yüz çiçeğin açılması" vb. tezlerinin yol gösterdiği revizyonist pratiklerini başka türlü sürdüremezlerdi.

"Euro komünistler" sözde "yapısal reformları", Sovyet ve Çin revizyonistleri Tito'nun açtığı yoldan Amerikan emperyalizmi ile birliği savunup tezgahlayabilmek, emperyalizmi şirinleştirip dünya halklarının dostu gösterebilmek için Stalin'e saldırdılar. Onlar, yeni sömürgeciliği, çeşitli ülke gericileriyle birleşmeyi gerçekleştirmek için Stalin'e saldırdılar. "Kapitalist olmayan yol", "Üç Dünya", "Bloksuz Dünya", "savaşsız bir dünya" vb. teorileri ve bu teorilerin hizmetinde olduğu burjuva, emperyalist emeller Stalin'e saldırılmadan savunulup gerçekleştirilemezdi. Çünkü, o, Lenin'in emperyalizm teorisini savunuyor, çağımızda milli meselenin proleter devriminin bir parçası haline geldiğini söylüyor, teori ve pratiğinin merkezine işçi sınıfını koyuyor ve ezilen halkların kurtuluşunu, burjuvazinin iktidardan devrilmesi ve proletarya hegemonyasını gerçekleştirmesi sorununa bağlayarak ele alıyor ve bu uğurda yılmadan savaşıyordu.

"Euro komünistler" Avrupa'da faşizmin yedek gücü rolünü oynarken, Yugoslav, Sovyet ve Çin revizyonistleri tüm dünyada, örnek olarak Arjantin, Şili ve Şah İran'ında gericiliği ve faşizmi açıkça desteklerken, anti-faşist savaşın büyük önderi, proletarya ve dünya halklarının anti-faşist eyleminin teori ve pratikteki yol göstericisi Stalin'e kara çaldılar, onun doğru fikirlerini ve pratiğini karartmaya çalıştılar.

Saldırdıkları, kuşkusuz yalnızca, büyük bir önder olarak Stalin değildi. Onlar Stalin aracılığıyla Marksizm-Leninizme, proletaryanın ve ezilen halkların kurtuluş davasına saldırdılar. Stalin'e saldırırken, savundukları yalnızca dünya burjuvazisi ve onun tek tek ülkelerdeki çıkarlarıydı. Proletarya için bir cehennem olan sözde kendine özgü, bağımsız ve güleryüzlü "sosyalizm"i savunan Yugoslav revizyonistleri, benzer yolu öneren "Euro komünistler", Stalin'i gaddarlık ve katillikle suçlayan ve tasfiye edilmiş burjuva revizyonist unsurlara itibarlarını iade eden Kruşçev revizyonistleri, Stalin'i "karşı-devrimi bastırmada aşırı gittiği" için suçlayan Çin revizyonistleri burjuva gericiliğini ve karşı-devrimi savunmaktan başka bir şey yapmadılar. Stalin'in amansızca mücadele ettiği saf demokrasi hayali,

> ### 18 Komünist Partisinin ortak açıklamasından
>
> (...)
>
> "... büyük komünist önder, dürüst devrimci ve büyük Marksist-Leninist Josef Stalin'in 100. Doğum yılının anlamlı kutlanışı dolayısıyla bu belgeyi imzalayan partiler şunu açıklarlar:
>
> "Marksizm-Leninizm ile revizyonizm, proletarya ile burjuvazi, emperyalizmle halklar, kapitalizm ile sosyalizm, devrim ile gericilik arasında bir sınır çizgisi olması dolayısıyla Josef Stalin'in adını ve eserlerini savunmak tüm gerçek komünistler için bir görevdir.
>
> "İnsanın insan tarafından sömürülmesine karşı mücadele varoldukça, insanlığın komünist geleceği için mücadele varoldukça, insanlığın kurtuluşu için hazırlık yapanlar anımsandıkça Josef Stalin'in adı da her zaman anılacaktır."
>
> (STALİN YILI DOLAYISIYLA 18 KOMÜNİST PARTİSİNİN ORTAK AÇIKLAMASI)

> ### TDKP-İÖ GMK Kararından
>
> (...)
>
> "Marksizm-Leninizmi, devrimi, proletarya diktatörlüğü'nü, proleter enternasyonalizmini savunan, sınıfsız toplum için emperyalizm ve her ülkedeki uşaklarıyla savaşan gerçek Marksist-Leninist partiler her zaman J.V.Stalin'in eserlerinden öğrenmişler, O'nun izinden gitmişlerdir. Stalin'in adı proletarya ve ezilen halkların gönlünde sarsılmaz bir yer tutmaktadır.
>
> "Her zaman J.V.Stalin'i ve eserlerini savunmak gerçek Marksist-Leninistlerle revizyonistler arasında bir ayıraç olmuştur. İdeolojik-siyasi çizgisini dünya proletaryasının büyük ustaları Marks, Engels, Lenin ve Stalin'e dayanarak inşa eden Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü her zaman J.V.Stalin'i ve eserlerini kararlılıkla savunmuştur ve bu meseleyi bir ilke sorunu olarak görmektedir."
>
> (STALİN'DEN ÖĞRENELİM, O'NUN YERE BIRAKMADIĞI BAYRAĞI DAHA DA YÜKSEKLERE KALDIRALIM, O'NUN SAVAŞTIĞI GİBİ SAVAŞALIM. J.V.Stalin'in 100.Doğum yıldönümü ile ilgili TDKP-İÖ GMK Kararı)

proletarya diktatörlüğü teorisi ve uygulamasına karşı tüm revizyonistlerin ortaklaşa yaygınlaştırmaya çalıştıkları bir görüşü ve burjuvaziye demokrasi sağlanırken proletaryanın ezilmesi anlamına geliyordu.

Kruşçev ve Mao Zedung başta olmak üzere, tüm revizyonistlerin Stalin hakkında, bilimsel bir kanıt göstermeye gerek duymadan yürüttükleri bir anti-propaganda, onun "şematizmi" ve "dogmacılığı" ile ilgilidir. Bu yoldaki propaganda, ancak onun Marks, Engels ve Lenin'in izinden yürüdüğünün ve onların ve öğretilerinin sadık takipçisi olduğunun kanıtı olabilir. Örneğin Mao Zedung diyalektiğin kanunlarıyla ilgili olarak Stalin'i mahkum etmeye çalışırken, yalnızca kendi anti-Marksist fikirlerini ve Stalin ile Marks, Engels ve Lenin arasındaki kopmaz bağlantıyı ortaya koymuştur.

Günümüzde Stalin'i savunmanın özel önemi

STALİN'i anmak, onun fikirlerini ve bu fikirlerin kopmaz bağlarla bağlı olduğu Marks, Engels, Lenin fikirlerini savunmak demektir. Ama, bu kuşkusuz akademik bir tartışma yürütmek demek değildir ve entellektüelizm ile bir ilişkisi olmamalıdır.

Uluslararası komünist hareket Marksizm-Leninizmin her yönden saldırıya uğradığı, bu saldırıların özellikle Stalin'e ve onun fikirlerine saldırılar olarak geliştiği bir ortamda gelişiyor. Dünyanın dört bir yanında yeni genç komünist partiler kuruluyor. Ayrıca, içinde bulunduğumuz dönem, devrimin özlem olmaktan çıktığı, tüm dünyada devrimci durumların doğmakta olduğu devrimlere gebe bir dönemdir. Proletaryanın ve ezilen halkların mücadeleleri her yanda hızla yükseliyor ve genç Marksist-Leninist partiler zor ama şanlı görevlerle karşı karşıya bulunuyorlar.

İşte Stalin'in savunulmasına onun öğretilerine, sıkı sıkıya sarılınmasına özel bir önem verilmesi böyle bir dönemde daha da gereklidir. Her şeyden önce Leninist-Stalinist parti öğretisinin her türden revizyonist çarpıtmaya karşı hayata geçirilmesi ilk yön edici önemdedir. Sınıfın öncü müfrezesi, sınıfın parçası ve en yüksek örgüt biçimi, içinde burjuva çizgi ve unsurların varlığına izin vermeyen çelikten bir irade ve yegâne birliğinin aracı, Marksizm-Leninizm silahını kuşanmış bir parti olmadan, böyle bir parti kurulup inşa edilmeden proletarya devriminin yolunun açılamayacağı açıktır. Bu açıdan, ülkemizde proletaryanın yolunu aydınlatacak, onun örgütlü mücadelesini yönetecek böyle bir partinin yaratılmasının günün sorunu olduğu şartlarda Stalin'in ve öğretilerinin savunulması özellikle gereklidir. Ve Stalin'in 100. doğum yıldönümünü basitçe anmak değil, onun öğretilerini eylem kılavuzu olarak almak ve her türden revizyonizme karşı savaş içinde proletaryanın Marksist-Leninist partisini yaratma doğrultusunda kullanmak, Stalin'i anmanın özü ve esas içeriğidir.

Revizyonizmin diğer türlerinin yanı sıra Maoculuğun yozlaştırıcı etkisini kırmak, Marksizm-Leninizme, Stalin'in öğretilerine dayanarak, Stalin'e ve onun şahsında proleter dünya görüşüne yöneltilen saldırıları yere çalmakla mümkündür ve bizzat Stalin'i soyut ve genel olarak savunmakla yetinmemeli, örneğin kendimizi Stalin ile Troçki arasındaki tartışmayı öğrenmekle sınırlandırmamalıyız. Stalin'in mücadelesinden öğrenmeli ve onun fikirlerini silah olarak kullanarak devrim yolunda ilerlemeliyiz. Stalin'in Troçki'ye karşı savunduğu fikirler, köylülüğün devrimci potansiyelini inkar eden TİP, Emeğin Birliği gibi revizyonist akımları köylülükle değil milli burjuvaziyle ittifakı merkezine alan ve bir tür "gümrük devrimi" (!) savunan Maocu, "Üç Dünyacı" çeşitli akımları, demokratik devrimin milli burjuvaziyi de hedef alması gerektiğini ileri süren ve sözde Troçkizme karşı mücadele perdesi ardında gizlenmeye çalışan Ş. Hüsnü oportünizmini aklayan H. Yolu gibi akımları vb. ve ortaya attıkları Troçkist fikirleri eleştirip mahkum ederken yolumuzu aydınlatmalıdır. Yine onun Buharin'i mahkum ederken savunduğu Marksizm-Leninizmin hazinesini zenginleştiren fikirleri, Maocu burjuvaziyle birlikte sosyalist devrim yapma anlayışını "barışçıl geçiş"i savunan Kruşçevci modern revizyonistlerin aldatıcı propagandalarını yere çalmada güçlü silahımız olmalıdır.

Kürt modern revizyonistleri ve burjuva milliyetçileri de -aynen onlar gibi davranmaya çalışan Kurtuluş da- Stalin'in adını ağzına almıyorlar. Çünkü Stalin'in öğretileri genel olarak burjuva milliyetçiliğin ve revizyonizmin karşıtıdır. Onlar, milli meselenin [illegible] burjuva[illegible] ve bağlayan [illegible] modele [illegible]

Devamı sayfa 6'da

Büyük bir eylem adamı, büyük bir teorisyen



Stalin'in yaşamının elli yılı SBKP(B)'nin mücadele tarihi ile iç içe geçmiştir. Gürcistan'da grev çadırlarının içinde başlayan devrimci yaşamı, zindanlarda, Sibirya'da sürgünde, milyonlarca proleterden oluşan büyük bir işçi sınıfı ordusunu yönetem Komünist Partisinin Merkez Komitesinde, iç savaşta Kızıl Ordunun en önünde sürmüştür.

Stalin, Ekim devriminden sonra ve özellikle de Lenin'in ölümünün ardından sosyalist inşa mücadelesinin içinde yer almış ve faşist işgalcilere karşı sosyalist anavatanın savunulmasına da katılmıştır. O, bu çetin savaşlar içinde büyük bir eylem adamı olarak öne çıktı. Ama Stalin yalnızca bir eylem adamı, yalnızca büyük bir stratejist, uzak görüşlü bir önder değil, aynı zamanda Marksizm-Leninizmin ateşli bir savunucusu olduğunu, Marksizme yaptığı ölümsüz katkılarla büyük bir teorisyen olduğunu da göstermiştir.

Stalin'in adı genellikle "ulusal sorun ve sömürgeler sorunuyla" birleşmiştir. Gerçekte Stalin, sosyalist devrim koşullarında ulusal sorun ve sömürgeler sorununa ilişkin Marksist-Leninist teorinin gelişmesine ve bu teorinin kurulmasına büyük katkılar yapmıştır. Lenin, Stalin'in bu konudaki yazılarını daha 1900 başlarında şöyle tanımlıyordu: "Bu yazılar milli mesele konusunda bugüne kadar yazılmış en iyi Marksist eserlerdir."

Ama elbette ki Stalin'in Marksizme yaptığı katkılar bundan ibaret değildir. O, Marksizmin geliştirilmesine hemen hemen her konuda yaratıcı çalışmalarda bulunmuştur. Leninizmin ilkeleri, Leninizmin Sorunları, SBKP(B)'de Sağ Sapma, vb. eserlerinde Leninizmi bilimsel bir temelde savundu, onun evrensel niteliğini ortaya koydu.

Stalin, yapıtlarında Ekim Devriminin deneylerini özetledi; sosyalizmin tek ülkede zaferinin mümkün olduğu yolundaki Leninist tezi savundu ve geliştirdi. Stalin dünyanın ilk ve tek sosyalist ülkesinde sosyalist inşa ile ilgili bir dizi sorunu çözdü. Sosyalist sanayileşme, tarımın kollektifleştirilmesi vb. sorunlara hem teorik hem pratik olarak çözümler getirdi. O, proletarya diktatörlüğü ve yeni tipte devrimci bir parti konularında da devrimci öğretiyi derinleştirdi.

Bütün bunların yanı sıra Stalin'in eserlerinde felsefeden kültür ve sanata, kadın ve gençlik sorunlarından parti çalışmasına kadar siyasi, sosyal ve ekonomik konuların tümüne ilişkin yazılar, Marksizmi geliştiren düşünceler bulmak mümkündür.

1901 yılından başlayarak ölümüne kadar geçen süre içinde Stalin'in kaleme aldığı yazıların tümü 16 cilt içinde toplanmıştır. Bunlardan ayrı olarak Stalin son yüzyılın komünist hareketinin kapsamlı bir özeti ve devrimci teori ile devrimci pratiğinin birleştirilmesinin en iyi örneği olan SBKP(B) Tarihinin yazılması sırasında da görev almıştır. Stalin bu tarihin esas yazı kurulu başkanlığını yapmıştır.

Gazetemiz, önümüzdeki dönem içinde bu köşede Stalin'in en temel eserlerini tanıtmaya çalışacaktır.

DHY, sınıf sendikacılığı paravanası arkasında Teksif ağalarına uşaklık yapıyor

DHY'nin sahtekarlığı açığa çıktı

- DHY HİÇBİR ZAMAN DSM ALTINDA BİR FAALİYET GÖSTERMEMİŞ, TERSİNE HER ZAMAN DSM'YE KARŞI DÜŞMANCA BİR TAVIR TAKINMIŞTIR
- DHY, SEÇİMLERE DSM DİYE BİR LİSTE İLE KATILMADIĞI GİBİ AYRI BİR LİSTE DE ÇIKARMAMIŞ, BAŞTA ŞEVKET YILMAZ OLMAK ÜZERE GENEL MERKEZ AĞALARI TARAFINDAN TEZGAHLANAN OSMAN YURTSEVER'İN LİSTESİNDE YER ALMIŞTIR
- DHY'NİN İÇİNDE YER ALDIĞI LİSTE HER SOYDAN GERİCİ VE FAŞİSTİN İÇİNDE YER ALDIĞI BİR LİSTEDİR
- 4.4.1979 TARİHİNDE YAPILAN OLAĞANÜSTÜ KONGREYE HALKIN KURTULUŞU YANLISI İŞÇİLER DSM LİSTESİYLE KATILMIŞ VE HİÇBİR GERİCİ YA DA SOSYAL-FAŞİST GRUPLA İTTİFAK YAPMAMIŞTIR

DHY'nin şefleri küçük tekkelerini ayakta tutmak için akla hayale gelmedik yollara başvuruyorlar. Bir yandan DSM'leri kendilerinin örgütlediğini iddia ederek DSM'nin prestijinden yararlanarak güç toplamaya çalışırken öte yandan, keskin bir sözde sınıf sendikacılığı ve Marksizm-Leninizm lafazanlığı arkasında azılı işçi düşmanlarıyla kol kola giriyorlar.

Bu megoloman şeflerin DSM'lerle ilgili yayınları konusunda ne düşündüğümüzü Halkın Kurtuluşu'nun 168. sayısında açıklamış, bunların gerçek niyetlerini teşhir etmiştik. Ancak bu utanmaz şefler daha sonra da hiçbir şey yokmuş gibi yayınlarına devam ettiler. Ayakta durmak için yalan ve sahtekarlıktan başka tutacak dal bulamayan bu şef güruhunun tutundukları bu son dalı da kesmek artık ertelenemez bir görev oldu.

Bilindiği gibi DHY 75. sayısında birden bire DSM adına ortaya çıktığı Nazilli Teksif Şube seçimi ile ilgili yazısında, bir yandan seçimlere DSM listesi ile çıktıklarını ve kazandıklarını yazarken, öte yandan Halkın Kurtuluşu yanlısı işçilerin (İGD, CHP, eski sendikacılar) listesini desteklediğini yazıyordu. Bu yazı baştan aşağı uydurma bir yazıdır ve ancak DHY şefleri kadar alçalmış olanlar bu kadar yalanı biraraya getirebilirler.

Şöyle ki;

DHY 75. sayısında seçim sonuçlarıyla ilgili aynen şu sonuçları yayınlıyordu:

AP-MHP	Eski. sen yönetimi İGD-CHP-HK	DSM (HY taraftarları ve destekleyenler)
230	137	365

Hemen belirtelim ki, bu liste sahte bir listedir. Gerçekte, DHY'nin iddiasının tersine seçimlere üç değil beş liste katıldığı gibi, HK, DSM adı altında seçimlere tek başına girmiştir.

Gerçek listeler aşağıdaki gibi oluşmuştur:

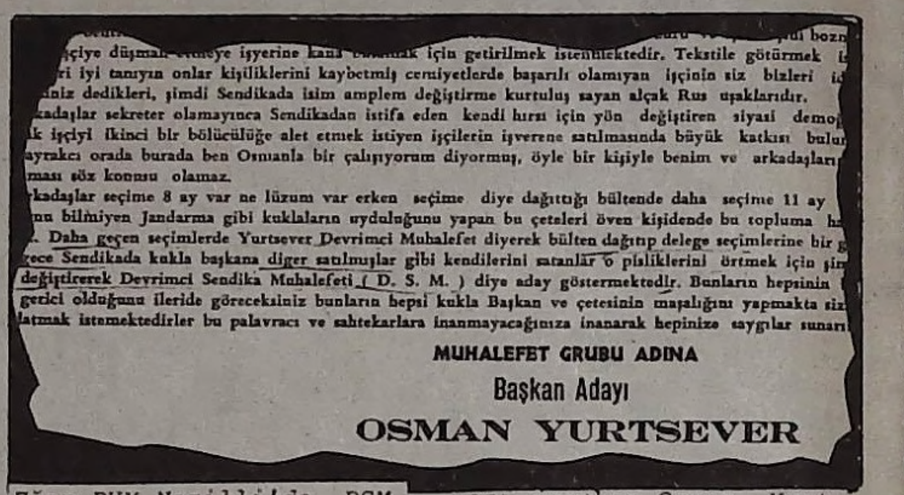
1.Liste, Mehmet Arslan' ın listesi (CHP'nin bir kesimi-İGD-TİP-TSİP) 547 oy aldı.
2.Liste, Osman Yurtsever' in listesi (CHP'nin bir kesimi-bir kesim AP ve MHP'li-DHY taraftarları) 436 oy aldı.
3.Liste, Ali Bayrakçı listesi (diğer bir kesim AP-MHP taraftarı) 212 oy aldı.
4.Liste, Muharrem Yıldız' ın listesi (karışık) 101 oy aldı.
5.Liste, İhsan Güneş'in listesi (DSM olarak seçimlere girdi) 31 oy aldı.

Seçimlere ilk dört liste muhalefet adayı bilmem kimin listesi olarak girerken, sadece Halkın Kurtuluşu yanlısı işçilerin desteklediği İhsan Güneş' in listesi, "DSM adayı İhsan Güneş" olarak girmiştir. Buna bütün Nazilli Sümerbank işçileri tanıktır.

Yukarıdaki iki ayrı seçim sonucuna bakıldığında DHY'nin sahtekarlığı açıkça görülmektedir.

Seçimlerle ilgili gerçek durumu yansıtan bizim yayınladığımız listeden de anlaşıldığı gibi, Halkın Kurtuluşu yanlısı işçiler (eski sendikacı-İGD CHP) listesi ile ittifak yapmamış, tersine seçimlere ayrı bir liste ile katılmışlardır. Nitekim bu yayınlarının yanlışlığını DHY'de kabul etmek zorunda kalmış, 76. sayısında, H.Kurtuluşu'nun ayrı bir liste ile tek başına seçimlere katıldığını yayınlamak zorunda kalmıştır.

DHY'nin bu yayınlarındaki büyük sahtekarlıklarından birisi de kendilerinin seçimlere DSM olarak katıldığı ve bazı "ilerici" işçilerin de kendilerini desteklediği yalanıdır. Bu da tamamen uydurmadır. Bir kere DHY bağımsız bir liste ile seçimlere katılmadığı gibi DSM olarak da hiç katılmamıştır. Tersine, kendileri Şevket Yılmaz'ın desteklediği Osman Yurtsever in listesinden seçimlere katılmışlardır. O, Osman Yurtsever ki 4 Nisan seçimleri öncesinde dağıttığı bildirilerde DSM'yi suçlamaktadır. İşte örneği: "Daha geçen seçimlerde Yurtsever Devrimci Muhalefet bülteni dağıtanlar... (bir sürü küfür ve iftira) ... isim değiştirerek Devrimci Sendika Muhalefeti (DSM) olarak aday göstermektedirler"



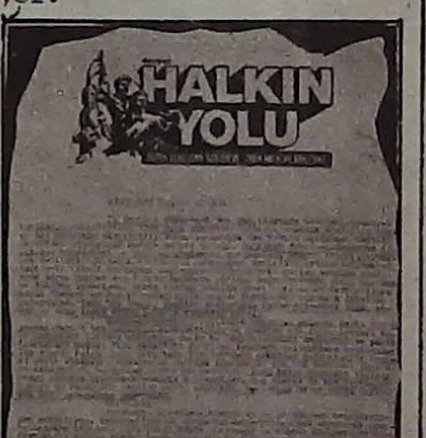
...işçiye düşman ... işyerine ... için getirilmek istenmektedir. Tekstile götürmek ...
...ri iyi tanıyan onlar kişiliklerini kaybetmiş cemiyetlerde başarılı olamıyan işçinin siz bizleri ...
...niz dedikleri, şimdi Sendikada isim amplem değiştirme kurtuluş sayan alçak Rus uşaklarıdır.
...kadaşlar sekreter olamayınca Sendikadan istifa eden kendi hırsı için yön değiştiren siyasi demo...
...k işçiyi ikinci bir bölücülüğe alet etmek istiyen işçilerin işverene satılmasında büyük katkısı bulu...
...ayrakcı orada burada ben Osmanla bir çalışıyorum diyormuş, öyle bir kişiyle benim ve arkadaşların...
...ması söz konusu olamaz.
...kadaşlar seçime 8 ay var ne lüzum var erken seçime diye dağıttığı bültende daha seçime 11 ay ...
...nu bilmiyen Jandarma gibi kuklaların uydulluğunu yapan bu çeteleri öven kişidende bu topluma h...
... Daha geçen seçimlerde Yurtsever Devrimci Muhalefet diyerek bülten dağıtıp delege seçimlerine bir ...
...ece Sendikada kukla başkana diger satılmışlar gibi kendilerini satanlar o pisliklerini örtmek için şi...
değiştirerek Devrimci Sendika Muhalefeti (D. S. M.) diye aday göstermektedir. Bunların hepsinin ...
gerici olduğunu ileride göreceksiniz bunların hepsi kukla Başkan ve çetesinin maşalığını yapmakta siz...
...atmak istemektedirler bu palavracı ve sahtekarlara inanmayacağınıza inanarak hepinize saygılar sunarı...

MUHALEFET GRUBU ADINA
Başkan Adayı
OSMAN YURTSEVER

Eğer DHY Nazilli'de DSM adına seçimlere girdiyse DSM'nin başkan adayı olması gereken Osman Yurtsever DSM için neler söylüyor:

Aslında Nazilli'de DSM faaliyeti (bugünkü anlayışla olmasa bile) 1977'ye kadar dayanır. Halkın Kurtuluşu yanlısı işçiler önce Yurtsever Devrimci Muhalefet olarak bağımsız bir sendikal faaliyet göstermişler, 1977 seçimlerine bu adla katılmışlardır. O seçimlerde HY'ye ittifak çağrısı yapılmış ancak HY o zaman da bugün olduğu gibi sendika ağalarının kuyruğundan ayrılmamış, 8 yıl Nazilli Şube Başkanlığı yapan Teksif ağası İhsan Çoşkun'un listesini desteklemişti. İhsan Coşkun'un diğer faşist gerici ağalardan tek "farkı" oğlunun HY yanlısı olmasından ibaretti. Bu gerici tavırları Halkın Kurtuluşu tarafından teşhir edilince 1977 seçimlerinde HY'nin aday olarak lanse ettiği İhsan Güneş Halkın Kurtuluşu saflarına geçmiştir. (Bu arkadaş 4.4.1979 seçimlerinde DSM'nin Başkan adayı olarak seçimlere katıldı)

Şimdi tekrardan DHY'nin sahtekarlıklarını açıklamaya dönelim. İddiaya göre en çok oyu HY'nin listesi almış. Bu da tamamen uydurmadır. Seçim sonuçlarından da anlaşıldığı gibi seçimi, HY'nin desteklediği O.Yurtsever'in listesi değil, Mehmet Aslan' ın listesi kazanmıştır. Ama genel merkez bu sonuçları iptal ederek yönetime O.Yurtsever'in listesini atamıştır. DHY'de bu listede yer aldığı için yönetime gelmiştir. Hal böyle iken keskin ve ağalara karşı görünme sevdasındaki DHY seçimi kendilerinin kazandığını, ama seçim sonuçlarının genel merkezce iptal edildiğini sonradanda yönetime kendilerinin atandığını iddia edecek kadar alemi kör ve şaşkın sanmaktadırlar. Burada DHY'nin ince bir sahtekarlığına daha değinirsek durum daha iyi ortaya çıkar. DHY 75. sayısında: "Daha sonra Teksif'in Merkez Yönetimi yukardan bir yıllık olmak üzere geçici yönetim kurulu atamıştır. 22 kişiden oluşan bu geçici yönetim kurulunda zorunlu olarak HY taraftarı devrimci işçilere yer vermiştir" (abç) Dikkat edilirse DHY durumu kurtarmak için atanmalarını ağaların bir zorunluluğu olarak göstermeye çalışıyor. Oysa durum tamamen farklıdır. Daha baştan olağanüstü kongre Genel Merkez ağaları ve onların yandaşları (DHY'de içlerinde olmak üzere) tezgahlanmış, DHY de Genel Merkezin listesinde, yer aldığı için atama ile yönetime gelmiştir. Bu gerçek bizzat DHY'nin Nazilli Özel Sayı'sında açıkça ifade edilmektedir. Her nedense DSM'den hiç bahsetmeyen bu özel sayı seçimlerle ilgili şöyle diyor:



HALKIN YOLU

DHY'nin Nazilli Özel Sayısı, olağanüstü kongre kararının "devrimci- demokrat işçiler" ve "sendika ağalarının zorlaması sonucu alındığını söyleyerek hiç olmazsa gerçeğin bir yanını itiraf ediyor. Ayrıca Özel Sayı, DHY'nin tersine atamanın liste halinde yapıldığını da söylüyor.

"İşyerimiz Sümerbank Bez Fabrikasında devrimci demokrat işçilerin önderliğinde 1978 yılı sonundan itibaren sendika ağalığına karşı bir mücadele başlatıldı. Bunun sonucunda Teksif Sendikası Nazilli Şubesinde olağanüstü kongre kararı alındı. Bu karar devrimci demokrat işçilerin mücadelesi ve sendika ağalarının zorlaması sonucu alınmıştı... Yeni bir kongre sendika ağalarının işine gelmediği için en çok oy alan liste atama yoluyla yönetime geldi." (abç)

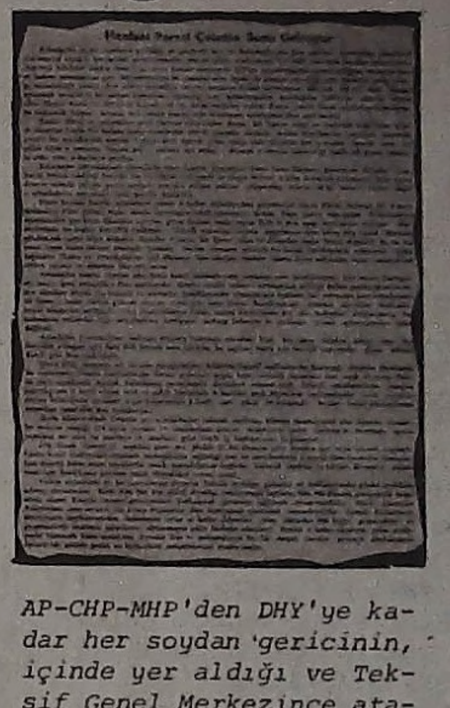
Bizce burada gerçeği söyleyen, tekkeyi ayakta tutmak için sahte yayın yapan DHY değil, "onun" Nazilli Özel Sayısı'dır. Doğrudan işçilere dağıttıkları için olsa gerçeği yansıtmak zorunda kalmışlardır.

"Özel Sayı"nın yazdıklarından açıkça anlaşılacağı gibi, en çok oy alan Mehmet Arslan'ın listesinin yönetimi feshedilmiş, yerine Genel Merkez'in desteklediği, içinde DHY'cılarında bulunduğu liste atama yoluyla yönetime getirilmiştir" Yoksa Genel Merkez DHY'cileri atamak zorunda kalmamıştır.

DHY'NİN SAHTE DSM'Sİ İÇİNDE KİMLER VAR

Yukarıda açıkça ortaya koyduk ki, DHY ne DSM olarak ne de ayrı bir HY listesi olarak seçimlere katılmamış, tersine onlar, Osman Yurtsever'in listesine dolgu maddesi olarak katılmıştır. Ve bu liste gerçekte Genel Merkez ağaları tarafından oluşturulan bir listeydi. Nitekim sonuçta Genel Merkezin atamasıyla bu listenin iş başına gelmesi de bu listenin kimler tarafından düzenlendiğini açıkça göstermektedir.

Ama biz varsayalım ki, DHY'nin iddia ettiği gibi bir "DSM" listesidir ve "ilerici-demokrat" işçilerle DHY yanlıları tarafından oluşturulmuştur. Bu daha da vahim bir durumdur. Çünkü bu grubun başkan adayı O.Yurtsever'in, dağıttığı bir sürü bildiriye bakıldığında bu grubun her soydan gericiyi, anti-komünisti içine aldığı açıkça görülmektedir. Dağıtılan bildiriler, gerici bir düşüncenin ürünü olarak yazılmış ve bunlarla Tekstil ağalarına karşı mücadele paravanası arkasında koyu bir anti-komünizm propagandası yapılmıştır.



AP-CHP-MHP'den DHY'ye kadar her soydan gericinin, içinde yer aldığı ve Teksif Genel Merkezince atama yoluyla yönetime getirilen listenin adayı CHP'li bir sendika ağası olan Osman Yurtsever'in anti-komünizm ve gericilik propagandası dolu bildirilerinden biri. Bu gerici şimdi DHY'cilerle birlikte Teksif ağalarını ve patrona hizmet sunuyor. DHY'nin mantığına göre bu bildiri DHY'nin kurduğu hayali DSM'nin bildirisi olması gerekir.

İşte belgeleri:

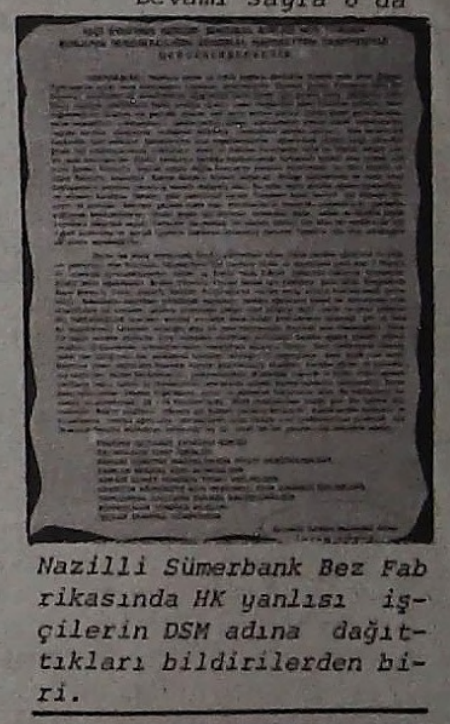
"Arkadaşlar, bunlar temsilcilikte bulunan Atatürk büstünün altındaki Türk Bayrağını dolabın altına ....atan"lardır.

"Fabrikanın çevresindeki duvarlara yaşasın DİSK Tekstil yazılmaktadır. Yazılara bakıldığında S harfi orak ve çekic biçiminde yazılmaktadır. Yazdıkları bildirilerin altındaki İ harfi orak çekiç biçimindedir."

"... bizlere bültenlerinde YOLDAŞLAR-YOLDAŞLAR diye hitap eder, çalışan kadın arkadaşlara BACILAR BACILAR diye yaklaşıp namuslarına göz koyan ırz düşmanlarıdır." (DHY'nin listesinin içinde yer aldığı Osman Yurtsever'in, seçim öncesi ve sonrası dağıttığı bildirilerden)

Şimdi DHY'ye soruyo-

Devamı sayfa 6'da



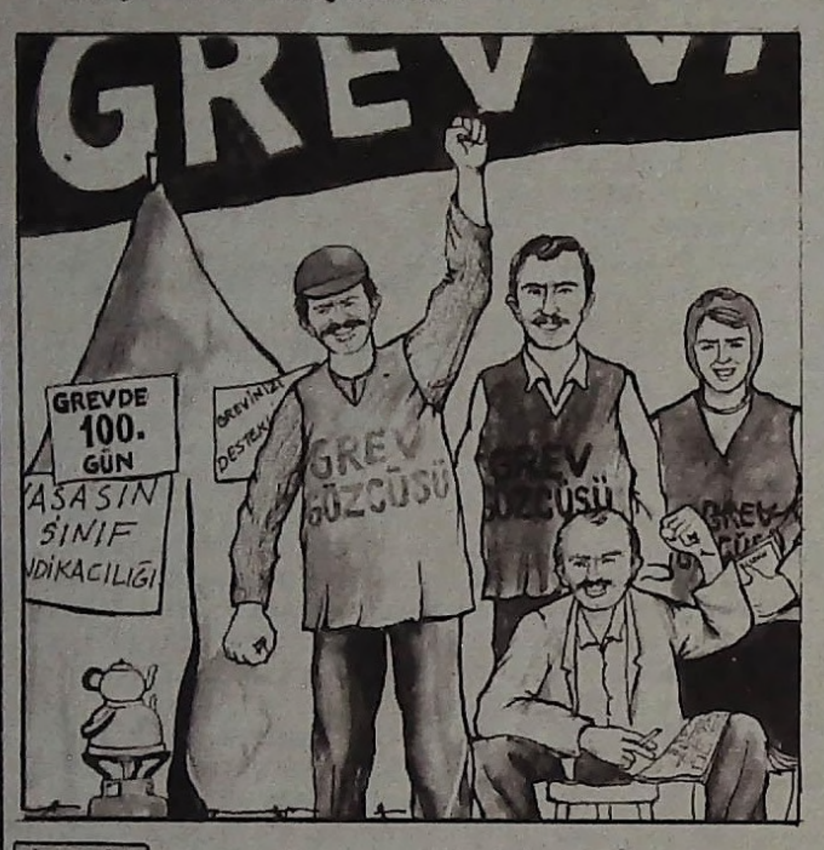
Nazilli Sümerbank Bez Fabrikasında HK yanlısı işçilerin DSM adına dağıttıkları bildirilerden biri.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

İSTANBUL

Mensucat Santral işçileri, patronun 29 Temmuz günü sokağa çıkma yasağı olması nedeniyle çalışma saatlerini değiştirerek işçileri saat 23-03 arası çalıştırmak istemesi üzerine bir toplantı düzenleyerek durumu protesto ettiler ve işe gitmediler. DSM etrafında toplanan işçilerin yürüttüğü propagandanın da etkisiyle işçilerin gerçekleştirdikleri bu protesto hareketi işçilerin, birliğini pekiştirmede önemli bir adım oldu.

İstanbul Belediyesinde çalışan 12 bin işçi adına, işçilerden habersiz işkolu toplusözleşmesi imzalamak isteyen Genel-İş'in sendika ağaları işçilerce protesto ediliyor. Daha önce de aynı yöntemleri bol bol deneyen Genel-İş'li sendika ağaları 8 Mart 1979 günü Belediye Sarayı'nda düzenledikleri imza töreni toplantısına da işçileri almamış ve işçilerden habersiz bir anlaşma imzalamışlardı. Bugün aynı yöntem deneniyor. DSM' li işçiler bunu bir bildiri ile teşhir ettiler ve işçileri kendi haklarına sahip olmaya ve sendika ağalarına karşı mücadele etmeye çağırdılar. İşçiler kendilerinden habersiz olarak imzalanan bir anlaşmayı kabul etmeyecektir.



İZMİT

Aslan Çimento'da çalışan ve haklarını almak için direnişe geçen 57 sevkiyat işçisi patron tarafından işten atıldı. İşçiler daha önce de bazı haklarını almak için direnişe geçmişlerdi. Patron işçilerin mücadelesinden korktuğu için işçileri işten atarak yerine Adana'dan getirdiği 25 MHP'liyi doldurdu. İşçilerin direnişi, Vali, Gebze Kaymakamı SSK yetkilileri, sendika ağaları, polis ve jandarmanın yanı sıra Çalışma Bakanı'nın saldırısı ile karşılaştı. Çalışma Bakanı açıkça patrona "direnişçi işçileri çıkar, yerine yeni işçi al" diyordu.

Devrimci Sendika Muhalefeti'nden işçiler bir bildiri dağıtarak patronu, sendika ağalarını ve direnişe saldıran militarist güçleri teşhir ederek işçileri DSM etrafında birleşmeye çağırdılar.

ANKARA

Bira Fabrikası işçileri, bozuk çıkan yemeklerin düzeltilmesi, işverenin keyfi davranışlarına son verilmesi, eli kanlı faşistlerin işten çıkarılması, disiplin cezalarının kaldırılması ve ulaşım sorununun çözülmesi talepleri doğrultusunda 30.7.1979 günü yemek boykotuna gittiler.

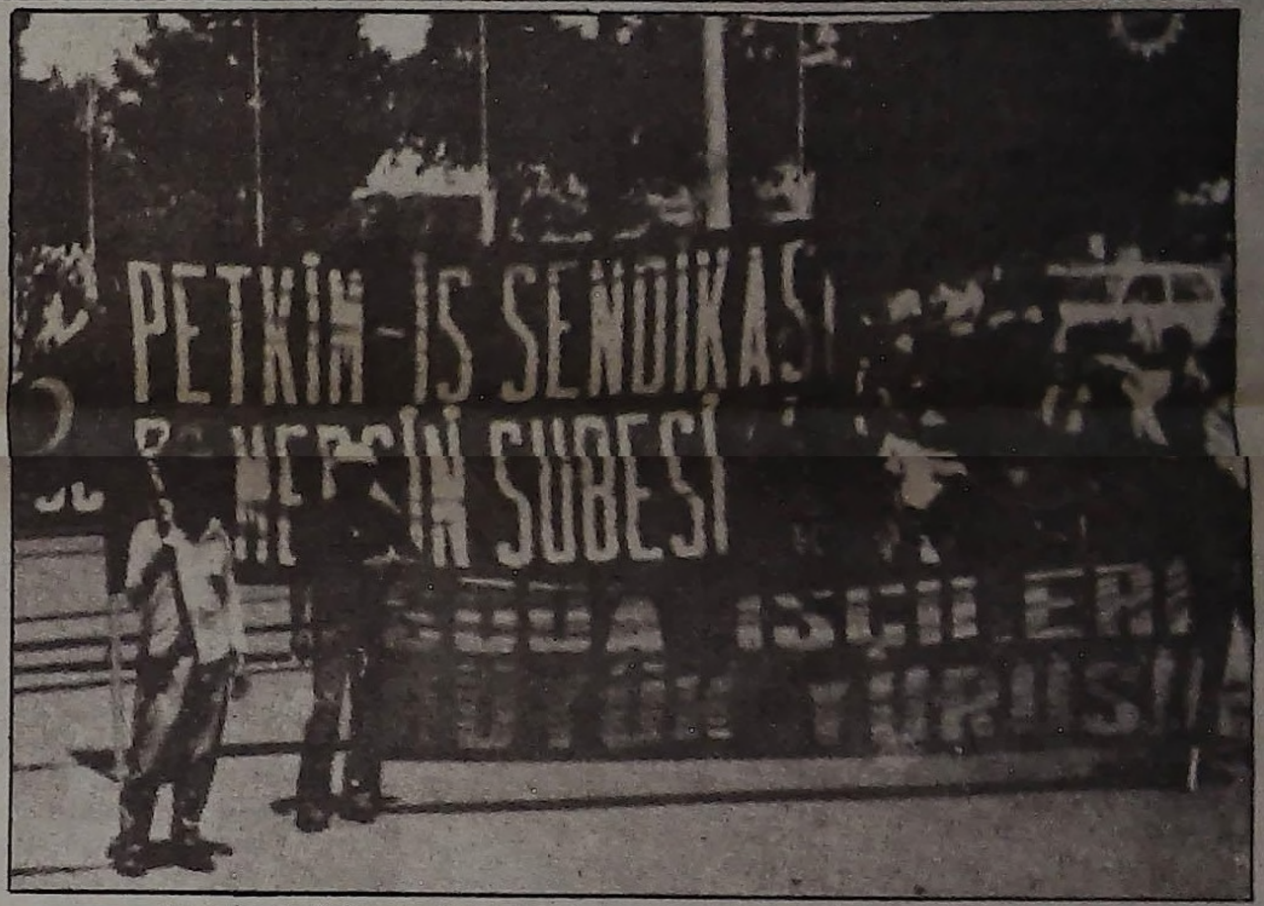
Sarayköy

Sarayköy Pamuklu Sanayi işçileri patron baskısı, ücret düşüklüğünü ve işten atılmaları protesto etmek için 2 Ağustos'ta 2 gün süren bir direniş gerçekleştirdiler.

Tekşif'in sendika ağaları direnişi kırmak için ellerinden geleni yaptılar. Militarist güçler de işçilere saldırarak direnişi kırmaya çalıştılar. Ama işçiler sonunda, biri hariç bütün isteklerini patrona kabul ettirdiler.

Mersin Soda fabrikası faşist çetelerin işgali altında

Sosyal-faşist Petkim-İş ağaları soda işçilerinin mücadelesini arkadan hançerledi



Mersin Soda'nın mücadeleci işçileri Ankara'ya yürüyüşleri sırasında

Revizyonist sendika ağalarının yüzlerindeki "devrimci" maskesi bir kez daha düştü. 19 aydır, patrona, faşistlere, hükümete karşı yiğitçe direnen soda işçileri, sosyal-faşist ağalar tarafından hançerlendiler. Küçük aralıklarla 1 yıla yakın süren grevi görmezden gelen sendika ağaları patronun ileri sürdüğü koşulları kabul ederek toplusözleşmeyi imzaladılar. Üstelik her zaman yaptıkları gibi bu ihanetlerini de bir zafer olarak gösterme ye çalıştılar.

●

GREV; SENDİKA AĞALARI-HÜKÜMET-PATRON-FAŞİST ÇETELERİN SALDIRILARINA RAĞMEN YÜRÜTÜLDÜ

Soda'da toplusözleşme görüşmeleri Ocak 1978 de başladı. Ne varki patron bir türlü uzlaşmaya yanaşmadı. Bunun üzerine işçiler greve gittiler. Ancak grev hükümet tarafından iki kez ertelendi ve işçiler yıldırılarak taleplerinden geri basmaya zorlandı. Erteleme sırasında Pet-Kim-İş'in revizyonist ağaları işçileri anlaşmaya razı etmeye çalıştılar. Bunu başaramayınca greve gitmek zorunda kaldılar. Grev süresince işçilerin direncini kıracak bir faaliyet sürdüren sendika ağaları, patronla anlaşarak patronun işyerine faşistleri doldurmasına gözyumdular.

Bu uzun grev boyunca hükümet-patron-sendika ağaları ve faşist çeteler, dörtlüsü çeşitli cepheler den işçilerin mücadelesini boğmak için çaba sarfettiler.

Devrimci kamuoyu ve işyerindeki mühendis ve teknisyenlerin desteğini alan işçiler, bir yıla yakın süren grevlerinde yiğitçe mücadele ettiler. Patronu ve onun yardakçısı hükümet ve faşistleri dize getirmek için yokluğa açlığa karşı direndiler.

●

SOSYAL-FAŞİST AĞALAR İŞÇİLERİN MÜCADELESİNİ SÖMÜRMEYE ÇALIŞTILAR

Soda işçilerinin her tür baskıya karşı süren grevi devrimci kamuoyu ve her işkolundan işçilerin desteğini kazandı. Ülkenin çeşitli yerlerinde birçok fabrikada işçiler, Soda işçilerini desteklemek için kampanya açtılar. Devrimci demokrat örgütler işçilerin yardımına koştular. Ne varki; bütün bu maddi ve manevi yardım revizyonist ağalar tarafından sosyal-faşizmin propagandası için kullanılarak çarçur edildi. Gelen maddi yardımların önemli bir kısmıda gelişen işçi mücadelesini bastırmaktan başka bir görevi olmayan İGD li beslemelere aktarıldı. Bununla da yetinmeyen sosyal-faşist ağalar, işçilerin MERSİN-ANKARA yürüyüşünü de kendilerinin propagandasına çevirmeye çalıştılar.

Patron karşısında süt dökmüş kediye dönen sendika ağaları kamuoyu karşısında mücadeleci pozlarla çıkmaya özen gösterdiler. Böylece de işçi düşmanı, sahte devrimci niteliklerini bir kez daha sergilediler.

SOSYAL-FAŞİST AĞALARIN MASKESİ DÜŞTÜ

MERSİN-ANKARA yürüyüşünün hemen sonrasında sendika ağaları işçilerden habersiz bir biçimde toplusözleşmeyi imzaladılar. Yapılan toplusözleşme tam bir ihanet sözleşmesiydi. Toplusözleşme daha görüşmenin başlangıcında patronun verdiği hakları aşmıyordu. Grevde geçen sürenin ücretleri ödenmezken, özellikle işçiler için son derece önemli olan işgüvenliği ile ilgili hiçbir şey yoktu. Sosyal haklar ise eskisi gibi kalmıştı ve direniş boyunca işçileri bütün gücüyle ve kararlı bir biçimde destekleyen teknik personel toplusözleşme dışında bırakılarak gelecekleri patronun insafına terk edilmişti. İşçiler toplusözleşmeyi büyük bir tepkiyle karşıladılar. Tepkiler karşısında Pet-Kim-İş Mersin Şube Başkanı istifa etmek zorunda kaldı.

●

İŞÇİLER ZORLA İŞTEN ÇIKARILIYOR

17 Temmuz günü işe başlamak için işyerine giden işçiler fabrikayı faşist çeteler tarafından işgal edilmiş olarak buldular. İşe başlamak isteyen işçiler patronun emriyle faşist çeteler tarafından dışarı atıldı. Bir çok işçi dövüldü ve tehdit edildi. Grev sırasında revizyonist ağaların gözyummasıyla işyerine yerleştirilen 200'den çok faşist zorba, şimdi bir vurucu güç olarak ilerici devrimci işçilere saldırıyordu. Bunun üzerine, 400 kadar işçi çıkışlarını almak zorunda kaldı.

Bütün bunlar olurken, Pet-Kim-İş Genel Başkanı sosyal-faşist Mustafa Karadayı bir açıklama yaparak, patronu haklı çıkararak işten atılan işçileri grev kırıcılıkla suçladı. M.Karadayı şöyle diyordu: "İşçilerimiz çalışma barışı içinde, huzur içinde çalışmaktadır. İşten ayrılan işçiler, grev sırasında başka yerlerde iş bulan işçilerdir ve kendi istekleriyle işten ayrılmaktadırlar". Böylece, bu azılı sosyal-faşist, patronun ve faşist zorbaların saldırılarını gizlerken, 19 aydır yiğitçe mücadele eden işçileri grev kırıcılığı ile suçluyordu.

M.Karadayı'nın bu açıklaması arkasından, Mersin Petkim-İş Şubesinde bir basın toplantısı yapan, işten atılan 200 Soda işçisi ve teknik personeli sosyal-faşist ağaların de magojisini açığa çıkardılar. İşçiler şöyle diyordu: "Bugün 19 aydır yiğitçe direnen Soda işçileri, işverenin fabrikaya yerleştirdiği faşistler tarafından işyerinden atılmaktadırlar. Çünkü imzalanan toplusözleşme tam bir teslimiyet ve satış belgesidir. Bu sözleşmeyle işçilerin grevde geçen süreleri bir kalemde silinmiş, işçilerle omuz omuza kavga veren teknik elemanlar sözleşme dışında bırakılmıştır. Durum böyleyken, Karadayı ve yandaşları güneşi balçıkla sıvamak isterecesine gerçekleri işçilerin gözünden saklama çabasındadırlar."

Şimdi Soda işçileri sosyal-faşist ağalara kinle dolu olarak Petkim-İş Mersin Şubesini olağanüstü kongreye götürerek ağalardan hesap sormak için sabırsızlanıyorlar.



ŞEKER PANCARI ÜRETEN

Küçük üreticiler üzerindeki sömürü ve baskıya son

* ŞEKER PANCARI TABAN FİYATLARININ BELİRLENMESİNE. KOÇOK ORETİCİLER DE KATILMALI VE BU YILKİ ŞEKER PANCARI TABAN FİYATLARI EN AZ 400 KURUŞ OLMALIDIR
* ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERİN BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN BORÇLARI İPTAL EDİLMELİ,TOPRAKLAR OZERİNDEKİ İPOTEKLER KALDIRILMALIDIR
* ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİ KÖYLOLER OZERİNDEKİ SOMORO VE BASKIYI MEŞRULAŞTIRAN 'ŞEKER PANCARI YETİŞTİRME SÖZLEŞMESİ' TOMOYLE İPTAL EDİLMELİ, KÖYLOLERİN DE KATILMASI İLE YENİ VE DEMOKRATİK BİR SÖZLEŞME İMZALANMALI VE BU HER YIL DEĞİŞTİRİLEBİLMELİDİR
* BANKA KREDİLERİ ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERE FAİZSİZ OLARAK VERİLMELİDİR
* ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERE TARIM ARAÇLARI, TARIM İLAÇLARI VB. EN UCUZ ŞEKİLDE SAĞLANMALIDIR
* PANCAR BEDELLERİ, TESLİMİNDEN SONRA HEMEN ÖDENMELİDİR
* ŞEKER PANCARI İÇİN VERİLEN ÇAPA AVANSLARI ZAMANINDA VE TAM OLARAK ÖDENMELİDİR

PANCARIN ŞEKER ORANININ SAPTANMASINDAKİ HAKSIZLIKLAR GİDERİLMELİDİR

* FİRE DOŞOLORKEN KOÇOK ORETİCİLER ALEYHİNE OLAN UYGULAMALARA SON VERİLMELİDİR
* PANCAR ORETİMİ İÇİN YENİ EKİM ALANLARININ AÇILMASINA İZİN VERİLMELİDİR
* PANCAR KOOPERATİFİNİN YÖNETİM KURULUNUN OLUŞMASINDA ŞEKER ŞİRKETİNE TANINAN 2 OYELİK HAKKI İPTAL EDİLMELİ, KOOPERATİFLER OZERİNDEKİ TOPRAK AĞALARININ VE KOMPRADORLARIN ETKİNLİK KURMASINI SAĞLAYAN BOTON HOKOMLER ORTADAN KALDIRILMALI, BU KOOPERATİFLERİN KONTROLO KOÇOK ORETİCİLERİN ELİNDE OLMALIDIR. BU KOOPERATİFLERE HER TORLO YARDIM YAPILMALIDIR. HİÇBİR ONKOŞUL GETİRİLMEDEN KOÇOK ORETİCİLERİN BU KOOPERATİFLERE KATILMASI SAĞLANMALI, OYELİK İÇİN MADDİ KATKI VB. KOŞULLAR İLERİ SOROLMEMELİDİR



Şeker pancarı taban fiyatları en az 400 kuruş olmalıdır

Şeker pancarı sömürüsüne son

KÜÇÜK ÜRETİCİ KÖYLÜLER, ANCAK KENDİ ARALARINDA ÖRGÜTLENEREK, İŞÇİ SINIFI İLE VE DİĞER EMEKÇİLERLE BİRLEŞEREK VE KİTLESEL OLARAK MÜCADELEYE ATILARAK BİRTAKIM TALEPLERİNİ GERÇEKLEŞTİREBİLİRLER

BUGÜN İZLENECEK YOL BELLİDİR: HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN MÜCADELE,DİRENİŞ ... AMA ÖRGÜTLÜ, KİTLEVİ VE ÜLKE ÇAPINDA.

CHP hükümeti, geçtiğimiz aylar içinde buğday, tütün, fındık vb. birçok tarım ürününün taban fiyatını belirleyerek açıkladı ve milyonlarca küçük üretici köylüyü açlığa ve yoksulluğa mahkum etti.

Şimdi sıra diğer tarım ürünlerinin taban fiyatlarının belirlenmesine ve ilan edilmesine geldi.Bunların da başında şeker pancarı gelmektedir.

CHP gerici hükümetinin emperyalizme, komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet eden politikasını ve son olarak da IMF ile imzaladığı Niyet Mektubu'nu gözönüne alırsak şeker pancarı için nasıl bir taban fiyatı tespit edeceğini şimdiden söyleyebiliriz. CHP gerici hükümeti şeker pancarı taban fiyatlarını mümkün olan en düşük düzeyde tutarak milyonlarca küçük üreticiyi açlığın ve sefaletin kollarına atacaktır. Zaten şimdiden böyle bir politika için kamuoyu hazırlanmaktadır. Örneğin İstanbul Ticaret Odası Başkanı Halit Narin yaptığı bir açıklamada bu yıl şeker pancarı taban fiyatlarının 125 kuruş olması gerektiğini söyledi ve aynı odanın çıkardığı yayın organında da bu konu ile ilgili 'bilimsel' bir rapor yayınlandı.

Gerçeklerin tamamen tersyüz edilmesi temeline dayanan bu raporda uzun uzun 1 kilo şeker pancarının maliyeti 'hesaplanmakta', sonuçta da çok düşük bir rakam ortaya çıkarılmaktadır. Buna bağlı olarak da şeker pancarı taban fiyatlarının 125 kuruş olması gerektiği açıklanmaktadır.

Yukarıda da söylediğimiz gibi, gerçekler bunun tamamen tersidir. Hayat pahalılığının bugün eriştiği düzey,tarım girdilerinin fiyatlarının yüksekliği hesaplanırsa bugün 1 kilo şeker pancarının maliyeti 300 kuruşa yaklaşmaktadır.

Bu durumda bugün şeker pancarı üreten küçük üreticilerin yükselen hayat pahalılığı karşısında fiziki olarak korunabilmeleri için, fiziki yıpratmalarının engellenmesi için şeker pancarı taban fiyatları en az 400 kuruş olmalıdır.

Bu ise ancak üreticilerin aktif mücadelesi ile, direnişe geçmeleri ve çeşitli kitlevi eylemler düzenlemeleri ile mümkündür. Çünkü bugüne kadar bütün hükümetlerin,reformist ve faşist hükümetlerin uygulamaları ortadadır. İşbaşına gelen bütün hükümetler taban fiyatlarını düşük tutarak küçük üreticileri açlığın ve yoksulluğun pençesine atmışlardır.

Beş yıl içinde saptanan taban fiyatlarını sergilersek bunu daha açık olarak görebiliriz:

ŞEKER PANCARI TABAN FİYATLARI	
1974	40 kuruş
1975	50 kuruş
1976	58 kuruş
1977	62 kuruş
1978	80 kuruş

ÇÖZÜM YOLU

Bu tablo AP ve MHP gibi faşist partilerin, faşist demagojilerine de cevap vermektedir. Onlar, reformizmin etkisinden kurtularak düzenin gerçek yüzünü görmeye başlayan küçük üreticileri kendi karşı-devrimci politikalarına çekmek için atıp-tutmakta, Ecevit hükümetinin taban fiyatlarını düşük tuttuğundan bahsetmektedirler. Ecevit hükümetinin taban fiyatları düşük tuttuğu doğrudur. Ama doğru olan sadece bu değildir. Aynı zamanda AP, MHP ve MSP gibi partilerin iktidarda bulunduğu dönemlerde de şeker pancarı taban fiyatları da dahil olmak üzere bütün tarım ürünleri taban fiyatları düşük tutulmuştur. Çünkü ister faşist olsun, ister reformist olsun, isterse revizyonist olsun bütün siyasi partiler, komprador-feodal düzeni savunmanın ve korumanın siyasi araçlarıdır.

Hayatın gerçekleri bugüne kadar bunu açık bir şekilde göstermiştir.

Bu durumda şeker pancarı taban fiyatlarının yükseltilmesi ve küçük üreticiler üzerindeki sömürü ve baskının ortadan kaldırılması yönünde adımlar atılması, ancak düzeni ve onun siyasi aletleri partilere rağmen mümkündür. Yani küçük üretici köylüler, ancak, kendi aralarında örgütlenerek, işçi sınıfı ile ve diğer emekçilerle birleşerek ve kitlevi olarak mücadeleye atılarak birtakım taleplerini gerçekleştirebilirler.

Bugüne kadar bunun birçok örneğine de tanık olduk.

1969 yılında faşist Demirel hükümeti fındık taban fiyatlarını 575 kuruş

Devamı sayfa 6'da





Fındıkta tefeci sömürü ve Fiskobirlik

Egemen sınıfların üreticiler üzerindeki azgın sömürü ve soygun politikası, tefecilerin fındık üreticisi üzerindeki baskıları,düşük taban fiyatı politikası fındık alanındaki sömürünün giderek yoğunlaşması, fındık üreticisini büyük zorluklarla karşı karşıya bırakmaktadır.

TEFECİ SÖMÜRÜNÜN BİR ARACI: FİSKOBİRLİK

1938 yılında kurulan ve devletin fındık alanındaki sömürü faaliyetinde önemli bir yeri olan Fiskobirlik bütün yönleriyle fındık üreticisinin düşmanı bir konumdadır.

Bizzat kendisi sömürücü bir örgüt olmasının yanı sıra, tefeci-tüccar, ihracatçı patronların sömürülerinin gerçekleşmesinin de bir aracı durumunda olan Fiskobirlik, fındık üretimi alanında, fiyat tespitinden kredi verilmesine kadar ve daha birçok konuda büyük bir rol oynamaktadır ve bütün bu konularda tefeci sömürünün uygulayıcısıdır.

Fiskobirlik ürün alım kampanyasını geciktirerek tefecilerin düşük fiyatla ürün almasını sağlamaktadır. Düşük fiyatla ürünü üreticilerden alan tefeciler bu ürünü Fiskobirlik'e daha yüksek fiyatla satarak büyük kârlar sağlamaktadır ve tabii ki bu iş Fiskobirlik ile işbirliği içinde yürütülmektedir.

Yine üreticiye verilmesi gereken kredinin hemen tamamı düşük faizle büyük tüccarlara veriliyor. Bu da üreticinin tefeciye ve tüccara bağımlılığını geliştirmenin bir aracı rolünü oynuyor.Üretici, ilaç, harman makinası alamazken, bunların tamamı tefecilerin hizmetine sunulmakta ve üreticiler üzerinde baskı kurulmaktadır. Bu malzemeleri ellerine geçiren tefeci ve tüccarlar yüksek fiyatla ve peşin para ile bunları üretici köylülere satarak fındık üreticisinin kendilerine bağımlı kalmasını sağlamaktadır.

Fiskobirlik adlı tefeci sömürü örgütünün bir başka numarası da elindeki ürünü "randımanı düşüktür" diyerek düşük fiyatla tefecilere satması, böylelikle tefecilerin büyük vurgunlar vurmasını sağlaması ve bunun bir sonucu olarak sömürüden pay aldığını gizleyerek kendisini zarar etmiş gibi göstermesidir.

Ayrıca taban fiyatı tespitinde maliyetin altında fiyat talep ederek küçük üreticinin ekonomik olarak büyük zorluklarla karşı karşıya bırakılmasında büyük bir sorumluluğu olan bu örgütün diğer birçok konuda da küçük üreticilerin düşmanı bir faaliyet yürüttüğü bugün artık geniş üretici kitlesince açık bir biçimde görülmektedir.

FİBKOBİRLİK'İN SUÇ ORTAĞI: TEFECİLER

Fındık üreticisi üzerindeki sömürü ve baskının sorumlusu yalnızca Fiskobirlik adlı tefeci örgüt değildir. Tek tek birçok tefeci-tüccar da küçük üreticileri sömürmektedir. İşte bunlardan birkaçı:

Fuat Önal: Espiye ilçesi tefecilerinden.Yoksul köylülerin deyimiyle "gök yüzünden büyük" fındık bahçelerine sahip, CHP Espiye İlçe Başkanı.Her sene yüzlerce ton fındık satan bu tefeci % 100'e varan oranda yüksek faizle küçük üreticilere para vererek ve köylüleri bahçelerinde çalıştırarak onların üzerinde hegemonya kurmaktadır.

Alaittin Kıroğlu: Giresunlu. 500 ton civarında fındık ürünü çıkarır. 600 dönümlük fındık bahçeleri vardır. Fındık kırma makinasına da sahip olan bu tefeci yüksek faizli para çalıştırıyor. Küçük üreticiler üzerinde ağır sömürü ve baskı uyguluyor.

Diğer bazı büyük tefeci ve tüccarlardan Hasan Gürel, Mehmet Pekdemir, Özdemir Peker,Perşembe ilçesinde Bilal ve Ali Yorulmaz, Ordu'da Engin Yurtlar, Sağralar ailesinin adlarını belirtmek bu alandaki sömürü hakkında bir fikir verebilir kanaatindeyiz.

Fındık üreticisi üzerindeki bu ağır tefeci sömürü, ürününü yok pahasına tefeciye kaptıran küçük üretici üzerindeki ekonomik baskıyı ve sömürüyü daha da ağırlaştırmaktadır. Üretici köylüler bu sömürüye karşı mücadelenin taşıdığı büyük önemi giderek kavramaktadırlar. Taban fiyatlarının üreticilerce tespiti, kredilerin ve diğer malzemelerin tefecilerin hizmetine sunulmasının son bulması vb. doğrultusunda mücadele eden küçük üreticiler kendi aralarında birleşerek yürütecekleri mücadele ile tefecilerin ancak dize getirilebileceğini bugün dünden daha iyi kavramaktadır. Komprador-feodal sömürünün kopmaz bir parçası olan tefeci sömürünün son bulması, bir bütün olarak sömürü ve soygun düzeninin tasfiye edilmesi ile mümkün olacaktır.

Egemen sınıflar ve onların politikasının uygulayıcısı hükümetler her konuda yoksul köylülüğün ve küçük üreticinin daha fazla sömürülmesini sağlamak amacıyla ekonomik soygun ve siyasi baskı uygulamalarını giderek artırmaktadırlar.Küçük üreticinin ürettiği diğer bütün ürünlerde olduğu gibi fındık taban fiyatlarının belirlenmesinde MC hükümetlerinin politikalarını, CHP reformistleri aynen uyguladı ve bugün de uygulamaktadırlar.Her gün son sürat giden fiyat artışları ve hayat pahalılığı altında inleyen küçük üreticiler bir de taban fiyatları düşük tutularak ve tefecilerin eline bırakılarak ezilmektedir.

Buna karşın 3-5 liralık bir taban fiyatı artışını başta reformist elebaşı Ecevit olmak üzere tüm gericiler ve halk düşmanları büyük yaygaralar koparak reklam etmekte ve bunu küçük üreticilerin büyük haklar elde ettiği biçiminde yansıtmaya çalışmaktadırlar.

CHP reformist hükümetinin reklamını yaptığı ve sözde küçük üreticinin yararına bir şeymiş gibi göstermeye çalıştığı bir diğer şey de 'Fındık dikim alanlarının sınırlandırılması' ve 'Fiskobirlik'e işlerlik kazandırılmasıdır."

Sözde ihtiyaç fazlası fındık bulunduğu ve bunu engellemenin bir yöntemi olarak "sınırlandırmanın" düşünüldüğü iddia edilmektedir. Bununla hedeflenen küçük üreticinin üretim yapmasının tamamen yasaklanmasıdır. Buna gerekçe olarak da "randıman düşüklüğü" gösterilecektir. Hiçbir olanaktan yararlanamayan küçük üreticinin, ürünü ve üretimi "randımanı düşüktür" denilerek engellenmek isteniyor. Böylece fındık üretimi tamamen tefecilerin ve büyük bahçe sahibi fındık ağalarının eline bırakılmak istenmektedir.

"Fiskobirlik'e işlerlik kazandırılması" ise bu örgüt aracılığıyla küçük üreticiler üzerinde sürdürülen baskı ve sömürünün, daha da ağırlaştırılmasıdır. Böylece bu tefeci ve sömürücü örgütün küçük üreticiler karşısındaki baskıcı rolü daha da sağlamlaştırılmak istenmektedir. İşte Ecevit'in halkçılık olarak lanse ettiği budur. Küçük üreticiler zaten büyük zorluklarla karşı karşıyadır ve üretim yapamamaktadırlar. Burjuva hükümetlerinin planları ise küçük üreticilere üreticiliği tamamen yasaklamaktır.

Yine fındık üretiminde destekleme alımları tamamen büyük tüccarların yararına işlemektedir.Tefecilere borçlu olan küçük üreticiler ürünlerini yok pahasına elden çıkarırken, tefeci tüccarlar bu ürünlere düşük fiyatla el koymakta ve Fiskobirlik'e yüksek fiyatla satarak büyük kârlar sağlamaktadırlar. Ayrıca randıman tespiti de tamamen küçük üreticilerin aleyhine işlemektedir.

Fındık üreticisi üzerindeki sömürü ve baskı sözü edilen yöntemlerle daha da artırılmak isteniyor. Küçük üreticilerin üreticiliği yasaklanmak ve tefecilere bağımlılığı pekiştirilmek isteniyor. Ne var ki, fındık üreticisi köylüler [illegible] etmeyecektir. [illegible] sömürü altında tefeci tüccarlara bağımlılığı kabullenmeyeceklerdir.



Pancar üreticisi köylüler kendi aralarında örgütlenerek ve işçi sınıfı ile birleşerek mücadele ettikleri takdirde birtakım taleplerini gerçekleştirebilirler.

Pancar ekicileri kooperatifleri: Sömürü ve baskı aracı

"Şirket ekicilerin mahalli istihsal kooperatifine üye olmalarını isteyebilir."

Yukarıdaki satır 'Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi'nin 5. maddesinin bir hükmüdür. Bu hükme göre Şeker Fabrikaları ekicilerin kooperatife üye olmalarını isteyebiliyor . Pratik hayatta ise şirket şeker pancarı ekicisi küçük üreticilerin kooperatife üye olmasını zorunlu koşuyor. Ve bütün üreticiler de kooperatife üye oluyor.

Egemen sınıfların ve onların sözcülerinin iddialarına bakılırsa bu kooperatifler üretici köylülerin çıkarlarını savunmaktadır, bunun için de köylülerin kooperatife üye olması iyi ve gerekli bir şeydir.

Gerçek durum ise bunun tam tersidir. Sözleşmede adı geçen Mahalli Pancar Ekicileri Kooperatifleri tam anlamı ile birer sömürü ve baskı aracıdır. Pancar Üretici Kooperatifleri, Şirket patronlarına sermaye sağlamak için, küçük miktarları biriktirerek, komprador burjuvazinin kasalarına akıtmak için kurulmuştur. Bunun için de küçük üreticilerden her yıl kooperatif ödentisi adı altında 1000 TL. kesilmektedir. Örneğin, Amasya ve çevresindeki 68 bin pancar üreticisi köylüden kesilen üye ödentileri (1977 yılı rakamlarına göre) ile elde edilen kooperatif sermayesi sonucunda ve bunun yatırımda kullanılması ile kooperatif milyonlarca lira kâr etmektedir. 1977 yılında Amasya ve Civarı Pancar Ekicileri Kooperatifi Amasya Şeker Fabrikası kadar kâr etmiştir. Bu da gene şirket patronlarının ve komprador burjuvazinin diğer kuruluşlarının kasalarına akmaktadır.

Bir örnek vermek gerekirse 1977 yılı rakamlarına göre Amasya ve Civarı Pancar Ekicileri Kooperatifi 27 milyon liraya yaklaşan bir sermaye ile aralarında Panko-Birlik, Amasya Şeker Fabrikası, Pancar Motor,Massey Ferguson Traktör Sanayii gibi kuruluşların da olduğu 21 kuruluş ile birlikte ortak yatırımlar yapmıştır.

Fakat yüzbinlerce küçük üretici buna rağmen kredi bulamamakta, kredi almak için başvuran küçük üreticiler kooperatifin kapısından kovulmaktadır. Bunun sonucu olarak da küçük üreticiler bankalara ve tefecilere gırtlaklarına kadar borçlanmakta,borçlarını ödeyemedikleri için de ellerindeki topraklarının büyük bir bölümünü kaybetmektedir. Aynı şeyi kooperatif de yapmakta, kooperatife borcunu ödeyemeyen küçük üreticilerin topraklarına kooperatif ağaları tarafından el konulmaktadır.

Pancar Ekicileri Kooperatifinin, kimlerin çıkarlarına hizmet ettiğinin bir başka örneği de tarım araç ve gereçlerinin satışından verilebilir. Örneğin gene yukarıda adı geçen kooperatif 1977 yılı içinde malzeme, tarım araç ve gereçleri satışından 9 milyon liranın üzerinde kâr sağlamıştır. Ama küçük üreticilere tarım araç ve gereçleri sağlamamıştır ve böyle bir faaliyeti de yoktur.

Bütün bunlar gayet doğaldır.Çünkü bu kooperatifler bu amaçla kurulmuştur ve amacına uygun olarak da kooperatif yönetimi tamamen şirketin denetimi altında bulunmaktadır.Bu da kooperatif yönetiminde iki üyenin şirket tarafından atanması ile sağlanmaktadır. Kooperatif yönetiminin geri kalan bütün unsurları toprak ağalarından ve birkaç zengin köylüden oluşmaktadır.

İşte Pancar Ekicileri Kooperatifinin gerçek yapısı ve niteliği...

BİR KÖLELİK ZİNCİRİ

Şeker pancarı yetiştirme sözleşmesi



Bilindiği gibi ülkemizde şeker pancarı rasgele değil, ancak devletin denetim ve gözetimi altında ekilmektedir. Yani nerede, ne kadar pancar ekileceği ve kimler tarafından ekileceği ancak devletin izniyle yapılmaktadır.

Gene aynı şekilde pancarın nasıl ve ne zaman söküleceği de devlet tarafından belirlenmekte ve açıklanmaktadır. Ve şeker pancarı ürününün belirlenen kuruluşlar dışında başka bir alıcısı yoktur. Yani şeker pancarı yetiştiricisi köylüler, komprador-feodal devletin tayin ettiği kuruluşlar ve belirlenen satış kuralları dışında başka hiçbir yere ürününü satamaz. Bu kuruluşlar Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketine bağlı Şeker Fabrikalarıdır. Üreticiler arasında 'şirket' olarak da anılan Şeker Fabrikaları, şeker pancarı üreticilerini tam anlamı ile bir kıskaç altına almışlardır. Bu fabrikalar komprador sermayenin tam anlamı ile birleştiği kuruluşlardır. Örneğin, Amasya Şeker Fabrikasının kuruluşunda Türkiye İş Bankası Türkiye Ziraat Bankası, Turhal ve Civarı Pancar Ekicileri Kooperatifi, Amasya ve Civarı Pancar Ekicileri Kooperatifi ve Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi'nin hisseleri vardır.

Devamı sayfa 6'da

Stalin

Baş.ta.sa.3'de

devrimin bir parçası ve özünde köylü meselesi olarak ele alan, tek bir devlet sınırları içinde bölgesel özerklik temeline dayanan tek bir örgütlenmeyi öngören Stalin'e ancak saldırabilirler. Ve Stalin'in öğretileri feodal ve burjuva akımların gerici, faşist ve burjuva milliyetçi tez ve pratiklerini, sahte anti-sömürgeci görünümlerini yere çalmada geri tepmez bir silahtır. Stalin'in 100. doğum yıldönümünü sahte anti-sömürgecilere karşı mücadeleyi yükselterek kutlayalım.

Milli zulüm

Baş.ta.sa.1'de

zerlerle kazılır ve alt-üst edilirken gördü.Onlarca devrimci ve emekçi Elazığ Sıkıyönetimi işkencehanelerinde, işkenceye çekilirken bu görüldü. Onlarca devrimcinin katili faşist MHP militanları polisle kol kola dolaşırken, sıradan emekçilerin zindanlara doldurulması bunu gösterdi. Dersim'in sokaklarında estirilen terör, düzenlenen köy baskınları, kitle örgütlerinin kapılarındaki sıkıyönetim mühürlü kilitler, aralıksız sürdürülen aramalar, savrulan tehditler yeterince açık bir biçimde kanıtladı ve kanıtlamaya devam ediyor. Şimdi bunlardan hangisi doğru? Halk düşmanı reformist, faşist ve revizyonistlerin sahte demagojileri mi, yoksa gerçek hayatın kendisi mi ?

MİLLİ ZULMÜ ARTIRMANIN BİR ARACI: SIKIYÖNETİM

Kürt ulusu üzerinde sürdürülen milli baskı ve zulüm sıkıyönetimle birlikte daha da yoğunlaştı.Kürtçenin konuşulmasının yasaklanması, Kürt ulusundan çalışanlara karşı girişilen sürgün kampanyaları,faşist elebaşıların ve onların iplerini elinde tutanların tehditleri, karşı-devrimci halk düşmanı reformist elebaşıların zulmü artırma yönündeki genelgeleri vb. vb. bunun bazı örnekleridir.

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte daha da yaygınlaştırılan "bölücülük" demagojisi, buna paralel olarak sürdürülen saldırılar, yine başını TİKP sosyal - faşistlerinin çektiği halk düşmanlarının "Doğuda Sovyet kışkırtması" yollu propagandaları eşliğinde ve yine Apocu feodal-faşistler eliyle sürdürülen katliamlar ve köy baskınları hep sıkıyönetimin milli zulmün yoğunlaştırıcısı olduğunun kanıtıdır.

Bütün bunlar gizlenebilir mi? Ecevit ve bütün gericilerin sahte kampanyaları demagojik yalanları onların halk düşmanlıklarını gizleyebilir mi? İşkence odaları, köy baskınları, ev aramaları, yüzlerce emekçinin ve devrimcinin tutuklanması, kitle örgütlerinin kapısındaki kilitler, Kürtçe konuştuğu için hakkında sürgün ve tutuklama kararı alınan Kürt ulusundan emekçiler herkesin gözü önünde dururken,bütün bu gerçekleri gizlemek mümkün mü? Tek kelimeyle hayır.

Ve bütün halk düşmanlarının propagandaları boşuna. Emekçi kitleler, faşist vahşi bir saldırıdan başka bir şey olmayan sıkıyönetimin derhal kaldırılmasını istemekte ve mücadele etmektedirler.

Kürt halkı kendisi için faşist bir saldırı, azgın bir milli zulüm, sürgün ve zulümden başka bir şey olmayan sıkıyönetimin kaldırılmasını istemektedir. Diline ve kültürüne karşı girişilen saldırıların özgürlük ve eşitlik uğruna yürütülen mücadelesine yönelen saldırıların son bulmasını istemektedir.

Sıkıyönetim kaldırılsın

Baş.ta.sa.1'de

lık arenası olan Meclis'te halkın taleplerinin hareket noktası olarak alınacağı düşünülemez. Onlara ancak boyun eğdirilebilir, sıkıyönetim halkın mücadelesiyle işe yaramaz hale getirilebilir ve kaldırılmak zorunda bırakılabilir.

Gericilere gelince, onlar sıkıyönetim hakkında demagojik propagandalarına hiçbir zaman ara vermediler. Ecevit, Kürt ulusu için kan ve ateş demek olan en küçük bir ulusal talebi zorbalıkla bastıran sıkıyönetimi, hem de Kürdistan'da "güleryüzlü" olarak nitelendiriyor. Onun "halkın çıkarlarını savunduğu" nu ileri sürüyor. İşçilere, köylülere sıkıyönetimi sözde sevdirmeye çalışıyor. MHP,ÜGD gibi faşist cinayet çetelerini sıkıyönetim ve devletin diğer organlarına dayanarak ortadan kaldıracağını söylüyor.Bu faşist katiller sürüsüne karşı kitlelerin duyduğu kini, onların anti-faşist öfkeleri olmaktan çıkararak, sıkıyönetimin faşist devletin güçlendirilmesi için istismar etmeye çalışıyor. MİT'i, Kontr-gerilla'yı, sıkıyönetimi ve onun eli kanlı paşalarını aklamaya yöneliyor.

Bu faaliyetinde Ecevit'in ve CHP hükümetinin en büyük yardımcıları her türden revizyonistlerdir.TİKP TKP,TİP, TSİP gibi revizyonist partiler, bu konuda aralarındaki ayrılıkları bir yana bırakarak reformcu koroya katılıyorlar. Sıkıyönetimin faşistlere yönelmesi gerektiğini söyleyenlerden, yöneldiğini söyleyenlere kadar tüm bu revizyonist düşman kardeş çeteleri, Askeri Yargıtay'daki ve sıkıyönetim mahkemelerindeki MHP dosyalarını dillerine doladılar. Sıkıyönetimden medet ummayı, ona dayanarak "faşizme karşı mücadele" yürütmeyi propaganda ediyorlar. Reformcu bir-iki hakimin kararları da onlara sözde çok önemli bir propaganda malzemesi sağlıyor. Ama tüm bu propagandanın sahteliği ortadadır. 12 Mart günlerinde gözlerini kırpmadan ölüm kararları onaylayan faşist Askeri Yargıtay ve Askeri Mahkemeler, faşist katilleri delil yetersizliği adı altında, birbiri peşi sıra serbest bırakıyorlar. MİSK yöneticileri, MHP İstanbul Gençlik Kolu Başkanı Kazım Ayaydın vb. salıverilmeleri, faşist devlete, onun kurumlarına ve sıkıyönetime dayanarak faşist odaklarının nasıl "dağıtılacaklarını" iyice gösteriyor. Mevcut düzene ve devlete yönelen, sıkıyönetimi de söktürmeyecek ve ezecek olan halkın mücadelesi olmadan, buna dayanılmadan,faşist katillerin ancak ödüllendirilmeleri mümkündür. Sıkıyönetim bunu yapıyor ve onun hakkında hayal yayan tüm revizyonistler ve reformistler onu destekleyerek halk düşmanı suç işliyorlar.

Sıkıyönetim giderek dernek ve sendikalar üzerindeki baskısını olağanlaştırmaya başlıyor. Sokaklarda dur ihtarına uymadı gerekçesiyle adam öldürmeler genişleyerek sürüyor. Basın ve yayın organları üzerindeki baskı ve yasaklamalar dinmek bilmiyor. Grevler, gösteriler azgın saldırılara maruz kalıyor. Okullar, fakülteler asker kışlasına döndürüldü. Sıkıyönetim paşaları, faşist katillere karşı değil, öğrencilerin siyasetle uğraşmalarını önlemek için okullarda kışla kurduklarını itiraf ediyorlar. Sıkıyönetimin baskı , zulüm ve terörle halk hareketinin üzerine yürüdüğü, artık görmek istemeyen gözler için bile inkar edilemez oldu. Olanca şirinleştirme çabalarına rağmen kitlelere tümden ters düşüp tecrit olmamak için reformcu ve revizyonistler, bu kurumdan soyutlanarak,sözde bazı kişilerin kötü işler yaptıklarını kabul etmek zorunda kalıyorlar.

Öte yandan seçimler de sıkıyönetim altında yapılmak üzere planlanıyor. Bu tüm gericilerin isteğine uygundur ve onlar bu konuda seslerini hiç çıkarmıyorlar.

Her türden gerici sıkıyönetimin yeniden uzatılması için uygun ortam hazırlama faaliyetine katılıyor. Ya doğrudan sıkıyönetimi şirinleştirmeye çalışarak ya da sıkıyönetime ve devlete dayanılarak "faşizme karşı mücadele" önererek.

İran ve Nikaragua halklarının sıkıyönetimlere, faşist cellatlara karşı mücadelesi bize örnek olmalıdır. Olacaktır. Sınıf mücadelesi sertleştikçe saflar kesin çizgilerle devrim ve karşı-devrim olarak belirginleştiği gibi, faşist diktatörlük ve sıkıyönetim vb. üzerine hayaller de geçerliliğini yitirecektir. Bugünden yitirmeye başlamıştır. İran sıkıyönetim komutanlarının olduğu gibi onların bizdeki meslekdaşlarının pılılarını pırtılarını toplayarak kaçacakları günler de gelecektir. Bu günleri hazırlayalım. Bu mücadele nasıl SAVAK'ı Şah'ın diğer faşist çetelerini dağıttıysa, MİT'i, Kontr-gerilla'yı, MHP'yi ve diğerlerini de dağıtacaktır. Sıkıyönetime son şiarını yükseltelim. Bu şiar için mücadeleyi faşist diktatörlüğün yıkılması için mücadeleyle birleştirelim.İşçilerin, Köylülerin Devrimci Demokratik Diktatörlüğünü hiçbir güç engelleyemeyecektir. Sıkıyönetim de. Onu aklamaya çalışan bütün gericiler de.

STALİN'e ve eserlerine sadakat bir ilke sorunudur.Gerçek Marksist-Leninistleri sahtelerinden ayıran temel bir kıstastır. Onu anmak ve özellikle adının ve öğretilerinin uluslararası ve ulusal biçime bürünmüş revizyonizmin her türünün saldırılarının odak noktası olduğu, dünya çapında ve tek tek ülkelerde , devrimin olgunlaştığı ve genç Marksist-Leninist partilerin kuruluş ve inşa dönemlerini yaşarken devrime önderlik etmeye çalıştığı bugünkü koşullarda onun 100. doğum yıldönümünü kutlamak, ancak Marksizm-Leninizmin tamamlayıcı bir parçası olan onun öğretilerini savunup hayata uygulamakla mümkündür. Başka türlü Stalin'in adı ve eserlerine layık olamayız.

Bu perspektifle Stalin'in eserlerini inceleyelim. Onun fikirlerini uygulamak üzere kavrayalım. Her türden revizyonizme karşı onun öğretilerini savunup yaygınlaştıralım. Proletaryanın büyük öğretmeni ve önderini fikirleriyle, pratiğiyle, iradesi ve kişiliğiyle,en büyük dostlarından biri olduğu proletaryaya mal edelim. Türkiye halkının yolunu, Marks, Engels ve Lenin'in öğretileriyle birlikte Stalin'in öğretileriyle aydınlatalım.

Stalin'i savunmak Marksizm-Leninizmi savunmaktır.

Stalin'i savunmak proletaryayı, onun yüce ülküsünü savunmaktır.

Stalin'i savunmadan komünist olunamaz.

Stalin'i savunmadan tutarlı bir demokrat olunamaz.

Kaynarca'da

Baş.ta.sa.1'de

KAynarca'da MHP ve ÜGD li faşistler,proleter devrimciler önderliğinde yürütülen mücadele sonucu sökülüp atılmışlardı. Faşistler tecrit edilmişti. Özellikle 1 Mayısla birlikte devrimci ve anti-faşist potansiyel giderek yükseliyordu. Provokasyon bu tecrit çemberini kırmak ve devrimci mücadeleyi bastırmak amacıyla yapıldı. Emekçilerin birliği faşistleri çileden çıkarıyordu ve onlar yaşayabilmek için emekçiler arasındaki mezhep ve milliyet farklılıklarını, diri tutmaya büyük bir önem veriyorlardı.İşte bunun için, etraflarına örülmüş tecrit çemberini kırmayı denediler ve bu provokasyona başvurdular. Ancak oyunları tutmadı ve onlar daha fazla köşeye sıkıştı.

Elazığ'da

Baş.ta.sa.1'de

ği bilgiler polisin ve askeri birliklerin halk üzerindeki baskı ve terörü artırmalarını sağlıyor. Devrimciler ve emekçiler yok yere karakollara çekiliyor gözaltında tutuluyor ve türlü hakaretlere uğruyorlar.

Yine TİKP'li sosyal-faşistler, mümkün olan bütün yolları deneyerek sıkıyönetimin başarı kazanmasını sağlamaya çalışıyorlar. Onlar açık bir biçimde devrimcilerin isimlerini militaristlere vermekte, faşist saldırganlara yol göstermektedirler. Proleter devrimcileri karalayabilmek amacı ile uydurma haberler yaymakta olan TİKP'li faşistler, Elazığ halkının düşmanı olduklarını, faşistlerle aynı safta olduklarını gizlemek ihtiyacını bile duymamaktadırlar.'Sahte solculara karşı mücadele" adı altında,anti-faşist her eyleme ve sese saldırıları bunun kanıtıdır.

27 Haziran günü üç kişinin gözaltına alınması üzerine, polis arabaları taşa tutuldu. Bunun üzerine halka ateş edildi.Polisin ateşine karşı kararlı bir biçimde mücadele eden emekçiler polis arabasını tahrip ettiler. Merkez karakoluna kadar yürüyen kitlenin etrafı askeri birliklerce kesildi ve yüzlerce kişi gözaltına alındı. Daha sonra 10 kişi tutuklandı.Devrimciler ve emekçiler Elazığ Valisine ve sıkıyönetim komutanına, "baskıların derhal durdurulması" doğrultusunda dayatmaları üzerine vali ve sıkıyönetim komutanı "bizim işkencelerden haberimiz yok" diyerek zulüm ve işkenceyi gizlemeye çalıştılar. Ancak onların yüzleri açığa çıkmıştı, tertip ve oyunları bozulmuştu ve her şey apaçık ortadaydı.

Elazığ halkı üzerinde sürdürülen baskılara karşı mücadelenin güçlenmesi buna karşı, mücadeleyi pasifize etmek için başta Ecevit olmak üzere bütün karşı-devrimcilerin yürüttükleri demagojik kampanya ve propaganda da artık sökmeyecektir. Sıkıyönetim de, onun baskı ve zulmü de yok olmaya mahkumdur. "Kapıyı beş dakika geç açtı" diye aylarca yollarda süründürülen ve hapishane hücrelerinde işkenceye çekilen emekçilerin,faşizme karşı kinleri bilenir ve bu kin mücadeleye dönüşürken, onların hemen önünde duran proleter devrimciler, zulme karşı mücadelede bir adım bile geri atmayacaktır.

Bir kölelik

Baş.ta.sa.5'de

İşte komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti bu niteliklere sahip Şeker Fabrikaları (şirket) aracılığıyla pancar üreticisi küçük üreticilerin üzerindeki sömürü ve soygunu bir sisteme ve kurallar bütününe bağlamıştır. Bu kurallar bütününün toplandığı belgenin adı da 'Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi'dir.

'Taahhüt' adı da verilen 'Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi'. bir anlamda üreticilerle devlet arasında yapılan bir toplusözleşme niteliğindedir ve bu sözleşme her ekim yılının başında tek tek ekici köylülerle şirket arasında imzalanır. Daha doğrusu şirket bu belgeyi üretici köylülere imzalatır. İmzalatır diyoruz, çünkü üretici köylü belgenin içinde hangi hükümlerin yer aldığını dahi bilmez, köylülerin bilmemesi için şirket memurları özel bir çaba gösterir.

KÖLELİK BELGESİ

'Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi' tam anlamı ile bir kölelik belgesidir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların devleti bu belge ile pancar üreticisi küçük köylünün elini kolunu bağlamış, onu kıpırdayamayacak bir duruma getirmiştir. Şeker pancarı yetiştiren köylünün emek vererek ürettiği ürünü üzerinde hiçbir hakkı yoktur. Komprador-feodal devlet, bu belge ile şeker pancarını istediği zaman söker, istemezse almaz, pancar karşılığını da istediği zaman verir.

Bu belge, aynı zamanda, devletin tefeci niteliğini somut olarak ortaya koyması bakımından da önemlidir.

'Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi'nin rasgele birkaç maddesine aşağıda yer verirsek durum, daha da somutlanır:

-Şirket pancarın tek alıcısıdır. Pancarın satılabileceği başka hiçbir pazar yoktur. Pancar üretimi ve denetimi sadece şirketin tekelindedir . Köylü ancak şirketin istediği kadar parcar ekebilir. Fazla ekerse şirket ekim alanlarını imha edebilir. (Sözleşme, Madde-1)

-Şirket bütün üretim süresince köylüyü her yoldan denetleme hakkına sahiptir. Şirket ne zaman istiyorsa ekim o zaman yapılır, ne zaman istiyorsa sökümün o zaman yapılması şarttır.Geç kalma durumunda şirket pancarı almama hakkına sahiptir.

-Fireyi tespit etme hakkı şirkete aittir.Böylece şirket göz kararı fire tespiti yapmakta ve bunu bir tehdit aracı olarak kullanmaktadır.(Madde-29)

-Sözleşmeye göre şirket üreticilerin kooperatife üye olmasını isteyebilmektedir. (Madde- 5) Bunun sonucu olarak da bütün üreticiler Pancar Kooperatiflerinin doğal ve zorunlu üyeleri yapılmıştır. Her yıl üretici köylülerden 1000 TL ödenti alınır. Bu kooperatifler tefeci-tüccarların ve kompradorların arpalandıkları ve bizzat yönetiminde bulundukları kuruluşlardır.

-Şirketin tuttuğu bütün evraklar hukuk önünde delil ve dayanak sayılırken, köylünün hiçbir söz hakkı yoktur.

Sözleşme 35 maddeden oluşmuştur ve tümü de bu tip hükümleri taşımaktadır. Yani tam anlamı ile bir kölelik zinciri... Ancak feodalizmde bir serf,ağaya bu tip hükümlerle bağlı olabilir.Bugünkü gerçek durumda böyledir.

Üretici köylülerin çıkarı bu belgeyi tanımak ve onun uygulanmasına daha fazla göz yummak değil bu kölelik belgesinin bütün hükümlerini ve doğurduğu sonuçları yırtıp bir kenara atmaktır.

Kurtuluşa giden yol buradan geçer.....

IKP(ML)

Baş.ta.sa.2'de

sınıfı yararına toplumsal dönüşümü, ne sosyalizmi ne de komünizmi reddediyor.

"Carillo'nun 'İKP'si , Partimizin "Komünist Partisi" adını gasbettiğini ileri sürdü. Partimiz,Carillo"nun partisinin yasa dışı olarak ilan edilmesini istemek zorunda kalacaktır. Çünkü bugün İspanya'da eğer komünist adını gasbeden biri varsa o da, uzun yıllardan beri komünizm ve Marksizm-Leninizmin ilkelerini terk etmiş olan 'İKP'dir.

"Partimiz , aşılması gereken zorluklar ne denli büyük olursa olsun Marksizm-Leninizm'den,Cumhuriyet şiarından ve proleter devriminden hiçbir biçimde vazgeçmeyecektir. İşçiler, köylüler,ilerici aydınlar ve işbirlikçi partilerin tabanlarındaki dürüst unsurlar siyasetimizi ve partimizin yasallaşması için verilen mücadeleyi desteklediklerini açıkladılar.. . Bunlar devrime, sosyalizme ve komünizme giden yolda bizim yandaşımızdır."

Vanguardia Obrera'da yayınlanan başka bir makalesinde Raul Marco yoldaş şöyle diyor:

"Biz partimizin yasallaşmasını sağlamadık (Partimiz bizim için tek geçerli olan yasallığa zaten sahiptir: Bu da, kitleler tarafından kabullenilmiş, olmasıdır) Biz özgürce ortaya çıkma hakkını elde ettik."

Şeker pancarı

Baş.ta.sa.5'de

olarak açıklamıştı.Ama küçük üreticiler Ordu'da bir miting yaparak taleplerini dile getirince ve faşist AP hükümetine karşı, direnince, Demirel hükümeti tükürdüğünü yalamak ve fındık taban fiyatlarını 850 kuruşa çıkarmak zorunda kaldı.

Aynı şekilde 1977 yılında faşist MC hükümeti tarafından şeker pancarı taban fiyatlarının 62 kuruş olarak tespit edilmesi üzerine Eskişehir'de , Erzincan'da,Adana ve Malatya'da şeker pancarı üreticileri,pancar taban fiyatlarının yükseltilmesi için yer yer direnişe geçmişler, kantarları işgal etmişler ve pancarları teslim etmemişlerdi.Faşist MC hükümetinin politikasını protesto etmişlerdi. Ama bu eylemler başarısız ve sonuçsuz kalmıştı. Çünkü bu eylemler yer yer kendiliğinden ortaya çıkmıştı ve son derece örgütsüzdü.Şeker pancarı üreticilerinin büyük çoğunluğunu harekete geçirmekten uzaktı.

Bugün izlenecek yol aynıdır: Haklarımızı almak için mücadele,direniş ... Ama örgütlü, kitlevi ve ülke çapında...

Feodal toprak

Baş.ta.sa.1'de

lüğün sıkıyönetimin gözleri önünde yapıyorlar ve faşist ordudan nedense "kanunsuzluklar" karşısında hiç bir ses gelmiyor.

Urfa bölgesindeki Paydaşlı toprak ağalarının vurucu silahlı gücü olarak görev yapan Apocu ajan provokatör çetesinin yarattığı provokasyon ortamından, faşist diktatörlük ve Bucaklar isimli toprak ağaları alabildiğine yararlanmakta, yoksul köylülüğü sindirmek ve kendilerine karşı başkaldırı teşebbüslerini , engellemek için terör estirip köylere baskınlar düzenlemektedirler. Oysa Apocu provokatör ajanlar bölgede yarattıkları olaydan sonra olay yerini terk ederek kaçmışlardır. Bu durumu faşist diktatörlük ve toprak ağası Bucaklar biliyorlar. Buna rağmen onlar köylere silahlı baskınlar düzenliyorlar. Çünkü, mesele Apoculara cevap vermek değildir; yoksul Kürt halkının gözünü korkutmaktır.

Olaylar, toprak ağaları arasındaki çatışmanın arkasındaki güçlerin faşist ordu kumandanlarının, MİT'in, Kontr-gerillanın olduğunu en açık şekilde kanıtlıyor. Günlük burjuva gazeteleri bir yandan Bucakların herkese meydan okuyan ve bölgenin tek hakimi olduklarını ilan eden beyanatlarını yayınlıyor. İlan edilen bu ağalık egemenliğine karşı faşist diktatörlüğün sıkıyönetim komutanı, yayınladığı bildiride hiç değinmiyor. Aksine, bu feodal egemenliği destekleyen beyanatlarda bulunuyor.

Apocu provokatörlerin ağalar arasındaki silahlı çatışmada taraf olmalarının tekrar ortaya çıkması,onların toprak ağalarının gerici siyasi hareketi olduğunun en açık kanıtını teşkil ediyor. Kurtuluş gibi oportünistler hâlâ Halkın Kurtuluşu'nun Apoculara iftira ettiğini söyleyip dursun. Ama somut olgular , Halkın Kurtuluşu'nu değil Kurtuluş oportünizmini yalanlıyor.

Apocu ajan provokatörlerin, yoksul köylülüğü örgütleyerek Bucaklar isimli toprak ağalarına karşı toprak dağıtmanın temelleri üzerinde bir mücadele yürüttükleri sözkonusu değildir ve olmamıştır.Çünkü,bu çatışma içerisinde ne toprak ağalarının topraklarına el koyma talebi yer alıyordu, ne de yoksul köylülük çatışmanın içinde yer almıştı. Gerçek Bucaklara karşı Paydaşlı toprak ağalarının egemenliğini genişletmekti. Apocu ajan provokatörler, halkın dostu pozlarında ortalıkta dolaşsalar dahi, yoksul halk kitlelerinin menfaatine hiçbir eylemde bulunmuyorlar. Ağaların egemenlik mücadelesine katılarak, Kürt halkının toprak ve özgürlük ve ulusların kaderlerini tayin hakkı taleplerinin karşısına çıkıp bu taleplerin üstünü örtmeye çalışıyorlar.

Kürdistan'daki ağalar arasında baş gösteren gerici çatışma TİKP'li revizyonistlerin faşist- feodal niteliğinin tekrar su yüzüne çıkmasına vesile oldu. Bunlar, her zaman olduğu gibi gericiler arasındaki çatışmada taraf oldular. Aynen emperyalistler arası çatışmada Çin ve batı emperyalizmi yanlı tavır aldıkları gibi; Paydaş ve Apocu ağaların Hilvan bölgesindeki egemenlik mücadelesinde Bucakların yanında saf tuttular. Hilvan bölgesinde sömürü ve baskıyı kuran ve egemenliklerini sürdürenlerin yalnızca Paydaşlar olduğunu ilan ettiler. Kürdistan'ın yoksul köylülüğü üzerindeki zulmün simgesi haline gelen Bucakların egemenliğini ve yoksul köylülüğe karşı oluşturdukları silahlı güçleri gözardı ettiler. Bir yandan da bunların köylülere karşı silahlı baskınlarını destekleyip teşvik ettiler. Önceden beri tezgahlamaya çalıştıkları Apocuları bahane ederek faşist diktatörlüğün Kürt köylüsüne saldırısını sevinçle karşıladılar.Artık faşist diktatörlükten istedikleri "timler" faaliyete geçmişti. TİKP'li sosyal-faşistlerin de sevincine diyecek yoktu.

Kürt yoksul köylülüğü bu olaylardan ders çıkarmaktadır. Toprak ağalarına ve onların dayanağı emperyalizme, faşist diktatörlüğe karşı kesin tavır almadan ulusal baskıdan kurtulup, toprak ve özgürlüğe kavuşamayacaklarını kavramaya başlamaktadır. Toprak ağaları arasındaki çatışmanın tek nedeni köylülük üzerinde kimin egemenlik ve sömürüsünü sürdüreceğini tayin etme mücadelesidir. Yoksul Kürt köylülüğü bu gerçekleri her geçen gün daha fazla kavrıyor ve ağalar arasındaki çatışmaya alet olmamaya çalışıyor. "Halkın Dostları" pozlarında ortalıkta gezen Apocu provokatör ajanların halk düşmanı gerçek yüzlerini görüyor.

Kürt halkı her türden toprak ağasına ve emperyalizme, komprador burjuvaziye ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmeli, toprak ağalığına karşı mücadeleyi düzene karşı mücadele ile birleştirmelidir. Bu da ancak her iki ulustan proletaryanın birleşik komünist partisinin önderliği altında gerçekleşebilir. Yoksul Kürt köylülüğü de ancak proletaryanın önderliğinde ulusal baskıdan kurtulabilir,toprak ve özgürlüğe kavuşabilir.

Alaca'da

Baş.ta.sa.1'de

çağrısı yapan faşist Adnan Adıvar Ünal bildirisinde devamla "... müslüman Türk'ün teslim olacağını sanıyorlar.Onlara yanıldıklarını gösterelim... Bu ramazan bize küfre karşı hicret değil cihad şevki getirsin." demekte ve saldırı çağrısı yapmaktadır. Nitekim bildirinin belediyede çalışan faşistlerce dağıtılmasının hemen sonrasında faşistler saldırıya geçtiler. Ramazan orucunu bahane ederek şehirde oruç tutmayan emekçiler üzerinde terör estirdiler. Fırından ekmek alanlar ve sigara içenler saldırının hedefi haline geldi.YDGD, TÖB-DER gibi kitle örgütlerine yönelik faşist saldırı giderek arttı.Faşistler emekçi halkın dini inançlarını ayaklar altına alarak emekçileri kendi faşist emellerine alet etmeye çalışmaktadırlar ve bu onların genel bir politikasıdır.

ALACA'DA BÜTÜN SOKAKLARA FAŞİSTLERİN ADI VERİLDİ:

MHP'li faşist Belediye Başkanı işgal ettiği Belediye'yi her bakımdan faşizmin hizmetine sunmak için elinden geleni yapıyor. O ve diğer faşistler bu amaçlarına uygun olarak yürüttükleri faaliyetin bir parçası olarak Alaca'da tüm sokaklara MHP'li faşist katillerin adlarını verdiler . 400 civarında isim değiştirerek hepsine, bugüne kadar onlarca devrimci ve emekçinin kanına girmiş halk düşmanı MHP militanının ismini verdiler.Örneğin bu isimlerden bazıları "9 ışık","Alpaslan", "Ülküm", "Başbuğlar","Alper", "Bozkurtlar" şeklindedir.

Alacalı emekçiler faşist MHP'lilerin ve gericilerin işbirliği içinde yürüttükleri bu saldırılar karşısında sessiz kalmamaktadır. Sokak adlarının değiştirilmesini tepkiyle karşılayan emekçiler ayrıca bildiride gösterilen doğrultuda faşistlerin giriştikleri saldırılar konusunda yetkilileri de uyardılar. Faşist saldırganlar emekçileri açıkça tehdit eder ve saldırırken yetkililer bunları görmezden gelerek "delil yoktur" demekteler. Bu da MHP'li saldırganların diğer sivil ve resmi faşist güçlerle iç içe olduğu ve bunlar tarafından korunduğunun bir kanıtıdır.

TİKP'lilerin

Baş.ta.sa.8'de

Ne idüğü belirsiz "can güvenliği" için sözde MHP'nin "kapatılması" istenmektedir.Böylece MHP'nin kapatılmasını Türkiye'nin demokratlaşmasından demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesinden faşist diktatörlüğün zayıflatılması ve parçalanıp yok edilmesi mücadelesinden koparılmaya çalışılıyor.

TİKP ve TKP arasındaki ayrılık öyle bir hal aldı ki, artık TKP de CHP hükümetinin alternatifi olarak CHP-AP hükümetinin kurulmasını savunmaya başladı. Bir zamanlar sözde faşist ilan ettiği AP'yi şimdi "liberal" ilan etti. Hem de Türkeşçi faşistlere karşı olduklarını söyleyerek.İşte ispatı: TKP'nin gayri resmi günlük yayın organı Politika gazetesinin 8 Ağustos 1979 tarihli sayısında aynen TİKP ve Doğu Perinçek gibi AP'nin faşizme karşı olduğuna ilişkin olarak sözde şu tahliller yapılıyor.

"AP yönetiminin etkin görünen liberal kanadı MHP'nin savunulmaması ve mümkün olabildiğince, dışlanması eğilimine karşı MHP yanlısı grupların MHP'ye sahip çıkması için yoğun çaba gösterdikleri kaydediliyor.

MHP'nin kamuoyu önünde yargılanmaya başlaması üzerine bugüne kadar MHP'ye açıktan açığa sahip çıkan ve MHP'lilerin işlediği cinayetleri örtbas etmeye çaba gösteren AP Genel Başkanı Süleyman Demirel'in bu tavırdan vazgeçer görünmesi (kulaklarının çınlasın Doğu Perinçek-HK) AP içindeki MHP'lileri kızdırmış bulunuyor." "MHP'nin cinayetlerle ilişkisinin ortaya çıkmasının parti içinde bu grubun etkinliğinin de ön plana çıkarttığı belirtiliyor. Liberaller AP'nin yeni bir hükümet al alternatifi doğduğu takdirde CHP ile koalisyon yapılmasını istiyorlar. Ve her ne şekilde olursa olsun MHP ile koalisyon yapılmasına karşı çıkıyorlar."

AP'yi liberal ve faşizme karşı (çünkü bunların faşizmden sadece Türkeşçi faşistleri kasdettikleri biliniyor.) olarak gösterenlerin başında şimdiye kadar TİKP geliyordu. TKP'li sosyal-faşistler de sözde bunun için TİKP'yi "şiddetli" bir şekilde eleştiriyorlardı. Ama şimdi TİKP'nin görüşlerine katılıyor ve onlarla birlikte AP-CHP hükümetinin kurulmasının zeminini yaratmaya çalışıyor. Bu sosyal-faşistlerin de yukarıdaki sözde tahlillerle söylemek istedikleri CHP-AP hükümeti kurulursa, onun faşizme karşı olacağıdır.

Olaylar bir kez daha bu iki faşist kliğin aralarındaki gerici çatışmaya rağmen aynı gerici sınıfların hareketi olduğunu gösteriyor.Bu somut gerçeği hiçbir sosyal-faşist demagoji ve propaganda örtbas edemez.

DHY

Baş. ta. sa.4'te

ruz, DSM dediğiniz listenin başkan adayı "ilerici demokrat" aday bu adam değil mi? DSM'niz nasıl bir DSM ki bu bir sendika ağalarını aday gösterebiliyor? Dahası, Şevket Yılmaz'la nasıl bir akrabalığınız var ki, tutup DSM'nizi atama yoluyla yönetime getiriyor? DHY bu soruların cevabını vermek zorundadır.

DHY TEKSİF GENEL MERKEZİNE UŞAKLIK EDİYOR

Atama yoluyla yönetime gelen O.Yurtsever listesi (içinde DHY'liler de var DHY'nin iddiasına göre bu liste DHY'nin sahte DSM listesidir) göreve geldiği günden bu yana Teksif Genel Merkezini savunmakta, onların direktifleri, doğrultusunda işçilerin mücadelesini bastırmaya çalışmaktadırlar. Onlar işverence disipline verilen DSM ve Tekstil yanlısı işçileri disiplinde sıkıştırarak, Tekstile üye olan işçileri işverene ihbar etmeye zorlamakta,işvereni sözüne güvenilir ve dürüst olarak nitelemektedirler. Dahası onlar işçilerin yüksek ücret talep etmesini önlemek için karşı propaganda yürütmektedirler. Bununla da yetinmemekte, Tekstil ve DSM yanlısı işçilere saldırmakta, Tekstile üye olan işçileri Tekstilden istifa etmeleri için zorlamaktadırlar.

O.Yurtsever ve Sekreter Ömer Yılmaz (ki bu adama DHY 75. sayısında , DHY yanlısı Sekreter diye sahip çıkmaktadır) imzasıyla dağıtılan 30.7.1979 tarihli bildiri tam bir patron ve sendika ağalarına hizmet belgesidir.

Şöyle diyor DHY'nin sahte DSM'cileri:

"Son günlerde işçi sınıfının birliğini bölüp parçalamak için basında , ÇUKOBİRLİK 25.000 TL zam aldı gibi haberler çıkmıştır. Dileriz ki emekçi arkadaşlar bu ücreti alabilsinler, bunun mümkünü yok, bunun amacı işçi sınıfını bölüp parçalamaya DİSK'i alternatif olarak göstermeye çalışanların oyunundan başka bir şey değildir(!)

"Bugün içinde bulunduğumuz sendikal faaliyetleri açıklamak için İstanbul TOPKAPI Şube Başkanı iken TEKSİF Genel Sekreterliğine seçilen Zeki Polat Nazilli'ye gelmiştir. vb. vb."

Şimdi DHY bütün gücüyle Şevket Yılmaz ve benzeri ağaların gözüne girmeye, kendilerini atadığı için onları utandırmamaya çalışmaktadır.

İşte DHY'nin 75. sayısında başlattığı : sahte DSM'ciliğinin macerası bundan ibarettir. DHY'nin karşı-devrimcilikte nerelere geldiğinin,ideolojik, siyasi ahlaki çürümüşlüğünü göstermesi bakımından da bu örnek öğreticidir.Hâlâ DHY saflarında duran ve DHY'nin düzelebileceğini düşünen devrimciler bu örnek karşısında düşüncelerini bir daha gözden geçirip bu gerici tekkenin suçlarına daha fazla alet olmaktan kendilerini kurtarmalıdırlar.

MİSK

Baş.ta.sa.1'de

delesini bastırmak için hangi yollara başvurduklarını bir kez daha ortaya çıkardı.

Türk-İş'e bağlı Türk-Metal Sendikası'nın MKE, Seydişehir, Bursa vb. yerlerde işçilere karşı giriştikleri yaralama ve öldürme girişimlerinin özel silahlı timler kurarak uyguladıkları gerçeği bütün işçilerin gözleri önüne sergilendi.

FAŞİST SENDİKACILIĞIN İKİ ÖZELLİĞİNDEN BİRİSİ DE İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİNİ FAŞİST TERÖR YÖNTEMLERİYLE BASTIRMAKTIR

MİSK, Çelik-İş, Türk-Metal gibi bellibaşlı faşist sendika merkezlerinin son cinayet, adam kiralama, bomba imali vb. eylemlerinin son bir ayda açıkça ortaya çıkması bunların ne bu eylemleri arada sırada ne de son bir ayda gerçekleştirdikleri anlamına gelmez. Tersine, bu tür eylemler bunların sürekli ve sistemli faaliyetlerinden birisidir.

Faşist sendikacılığın işçi sınıfı hareketi için de karşı-devrimci eyleminin iki temel işlevi vardır. Bunlardan birincisi (ki tüm burjuva sendikacılık hareketlerinin ortak özelliğidir), işçi sınıfı içinde bölücü, yozlaştırıcı bir eylem yürütmektir ki;faşist sendikacılık bunu, şovenizmi körükleyerek, sınıf ayrıcalıkları yerine din, milliyet vb. ayrıcalıkları geçirerek, kendisini diğer sendikacılık hareketlerinden ayıran özellik ikinci özelliğidir. O da, işçi sınıfı hareketini terörcü yöntemlerle bastırmak ve faşist terörü işçi sınıfının mücadelesini bastırmakta sistemli bir araç olarak kullanmaktır.

İşte , MİSK, Çelik-İş ve Türk-Metal Sendikalarının son günlerde herkesin gözleri önüne sergilenen eylemleri onların bu temel özelliklerinin gün ışığına çıkmasından başka bir şey değildir. Bu faşist sendika merkezlerinin bugüne kadar işçilere karşı giriştikleri saldırılar, işledikleri sayısız cinayet göz önüne alındığında bunların bu nitelikleri daha açık bir biçimde ortaya çıkar.

Her konuda olduğu gibi bu konuda da reformcular ve revizyonistler faşist sendikacıların imdadına koştular. Özellikle Çelik-İş ağalarının kiralık katil tutmaları olayını bahane eden reformcular ve revizyonistler, Çelik-İş'in yok şu yöneticiyi mi yoksa bu yöneticiyi mi öldürecekleri üstüne "tahkikat" başlatarak dikkatleri o yana çekmeye çalıştılar.Oysa gerçek bundan ibaret değildir.

Faşist sendikacılar, ister kiralık katiller tutarak, ister bombalı ve silahlı timler kurarak saldırılarını sürdürsünler esas amaçları her zaman işçi sınıfı hareketini, faşist sendikacılık ve faşist diktatörlüğe karşı işçi sınıfı mücadelesini bastırmaya yöneliktir. Bu esas işlevleri gözden kaçırılırsa,bunlara karşı mücadelede elbette bazı faşist sendikacıların gözaltına alınıp bırakılması üzerine kıyamet koparılması ya da işçilerin tepkilerini bastırmak için bazılarının tutuklanmalarını istemekten ibaret olacaktır.

MİSK-ÇELİK-İŞ, TÜRK-METAL BİR İŞÇİ SENDİKASI DEĞİL MHP'NİN YAN KURULUŞLARIDIR

MİSK'in işçi sınıfı içindeki faaliyeti daha çok MHP'li ve bazı AP'li patronlara dayalı olarak başlayıp sürdüğü için bu sözde konfederasyon geniş bir tabana sahip değildir.Türk-Metal ve Çelik-İş ise, eski sendikalar olarak, devletin desteği ile örgütlendikleri için özellikle kamu işyerlerinde yetkili duruma gelmiş geniş bir işçi kesimini kendi çatıları altında toplamışlardır. Ama ne varki bunların işçi sınıfı içinde bugünkü konumları da MİSK'den farklı değildir. Her üç faşist sendika merkezi de binalarına kendi militanlarından başkasını sokmamakta,sendikaların her kademesinde militan faşistleri atama yoluyla göreve getirerek sendika mekanizmasını bir faşist terör mekanizması olarak örgütlemektedirler.Ayrıca bunlar MHP ile açık ve gizli bir işbirliği içinde ondan direktif alarak faşist eylem içinde yer almaktadırlar.

Bir bütün olarak eylemlerine bakıldığında bunlar bir işçi sendikası merkezi değil tersine faşistlerin örgütlendiği merkezlerdir.Kendilerine sendika adını taksalar bile bunlar MHP'nin yan kuruluşu, birer cinayet ve karşı-devrimci terör merkezleridir.

MİSK, ÇELİK-İŞ, TÜRK-METAL YÖNETİCİLERİ TUTUKLANMALI BU FAŞİST TERÖR YUVALARI DAĞITILMALIDIR

Bu faşist sendika merkezlerinin yöneticileri bugüne kadar sayısız saldırı ve yaralama olayının birinci dereceden sorumlularıdır ve tutuklanmalıdırlar.

İşçilerden aidat, yatırım fonu, cami yardımı, spor parası vb. adlar altında kesilen milyonlarca lira bu sendikalar aracılığı ile faşistlerin hizmetine sunulmaktadır. Ayrıca sayısız faşist cani yine bunlar tarafından beslenmekte ve barındırılmaktadır.İşçiler buna fırsat vermemeli, bu cinayet örgütlerini, dağıtmalı, yöneticilerinden kendi usulleri ile hesap sormalıdır. Yoksa, sıkıyönetim ya da faşist diktatörlüğün mahkemelerinin bu faşist sendikacılardan hesap sormasını beklemek ham hayaldir.





Mersin: Grevci işçilerle dayanışma gecesi yapıldı

Bizler Mersinli devrimciler olarak ELTAŞ işçilerinin mücadelesini desteklemek için 28 Temmuzda Grevci İşçilerle Dayanışma Gecesi düzenledik.

Gecede folklor gösterileri yaptık, tiyatro sahneye koyduk. Ozanlar halkı coşturdular.

Gecede Halkın Kurtuluşu taraftarları adına bir konuşma yapıldı.

Gecenin geliri ve toplanan bağışlar bölgemizdeki grevci işçilere verilecektir.

Mersinli devrimciler

Avustralya



Avustralya Türkiyeli İşçiler Birliği bu yıl Avustralya'da düzenlenen 1 Mayıs gösterileri sırasında

"Gazetemiz güçlenmelidir"

Bizler Avustralya'nın Melbourne şehrinde çalışan Türkiyeli işçiler, gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nun daha geniş kitlelere ulaşması ve güçlenmesi için aramızda topladığımız 225 Doları gönderiyoruz.

Gönderdiğimiz bağışın devrimci mücadelemize küçük de olsa bir katkı olacağına inanıyoruz.

Avustralya'dan
Bir grup devrimci işçi

Balıkesir



Faşist cinayetlerin hesabı sorulsun

1978 yılının 29-31 Temmuz günleri faşistler tarafından katledilen dört devrimcinin ölümlerinin birinci yıldönümünde ilimizde anma toplantıları ve gösterileri yapıldı.

"Faşist Cinayetlerin Hesabı Sorulsun", "MHP-ÜGD Kapatılsın" şiarlarıyla başlayan kampanya kahve toplantılarıyla, afişleme çalışmalarıyla, sürdürüldü. Bunun yanı sıra Ankara'da MİSK Genel Merkezinde imal edilen bombanın patlamasıyla, MİSK Merkezinin bir bomba imalathanesine döndüğü açığa çıkınca işçilerin servis arabalarında da konuşmalar yapıldı. İzinsiz bir gösteriye saldıran polis çok sayıda devrimciyi tutukladı. Ancak halkın özellikle de pazarcıların desteği ile gözaltına alınanlar polisin elinden kurtarıldı.

Faşistler gelişen kampanyanın kendilerini tecrit ettiğini görünce kendi derneklerine bomba koyarak provokasyon ortamı yaratmaya çalıştılar, halkın dini inançlarını körükleyerek kışkırtıcılık yapmaya çalıştılar. Ama Balıkesir halkı kendi deneyleri ile faşistlerin oyunlarının bilincinde olduğundan faşistlerin tertipleri boşa çıktı.

BALIKESİR'DEN
yurtsever devrimci gençler

İzmir



28 Haziran'da Erenler semtinde su verilmemesi üzerine mahalle halkı bir yürüyüş yaptık, yolu trafiğe kapattık. Polis bu gösterimiz sırasında mahalle halkından 26 kişiyi gözaltına almıştı. Daha sonra bunların 20'sini serbest bırakmıştı. 28 Haziran günü yapılan kendiliğinden yürüyüşün ardından kahve ve ev toplantıları yapılarak 15 Temmuz günü yeni bir yürüyüş daha tertipledik. Yıllardır doğru dürüst su verilmeyen mahallemize yürüyüşün olduğu gün su verildi. Ancak belediye halkın ağzına çaldığı bir parmak balla kimseyi kandıramadı. Yürüyüşe mahalle halkından yüzlerce kişi katıldı. Yapılan konuşmalarla mahalle halkının dertleri dile getirildi. Çözüm yolları üzerinde konuşuldu.

İZMİR Erenlerden
devrimciler



Konut sorununu piyangodan çıkan evler çözümleyemez

Seçimlerin arifesinde, reformist CHP demagojisi giderek yoğunlaşırken, 'halktan yanayız' şamatalarına her gün yeni buluşlar ekleniyor. Bunlardan biri de geçtiğimiz 2 Ağustos günü kura ile kiraya verilen evlerdi.

İstanbul İl Genel Meclisi'nde düzenlenen, İmar ve İskan Bakanı Ahmet Karaaslan, İstanbul Valisi Orhan Erbuğ ve İl İmar yetkililerinin hazır bulunduğu törenle, Ümraniye "Gecekondu Önleme Bölgesi"nde yapılan 390 ev 1 Mayıs gecekondu halkına kura ile kiralandı.

İmar ve İskan Bakanı Ahmet Karaaslan, halkın konut ihtiyacının devlet tarafından karşılanacağını, ve Bakanlıkça düzenlenen projeyle 23 bin 637 evin yaptırılıp, halka dağıtılacağını söylerken kimi kandıracağını sanıyordu acaba.

Bugüne kadar halkın gecekondularını yıkmaktan başka "konut sorununu çözme" yöntemi bilmeyen CHP reformistleri, bu yalanlarla oy toplayacağını sanıyorsa aldanıyor.

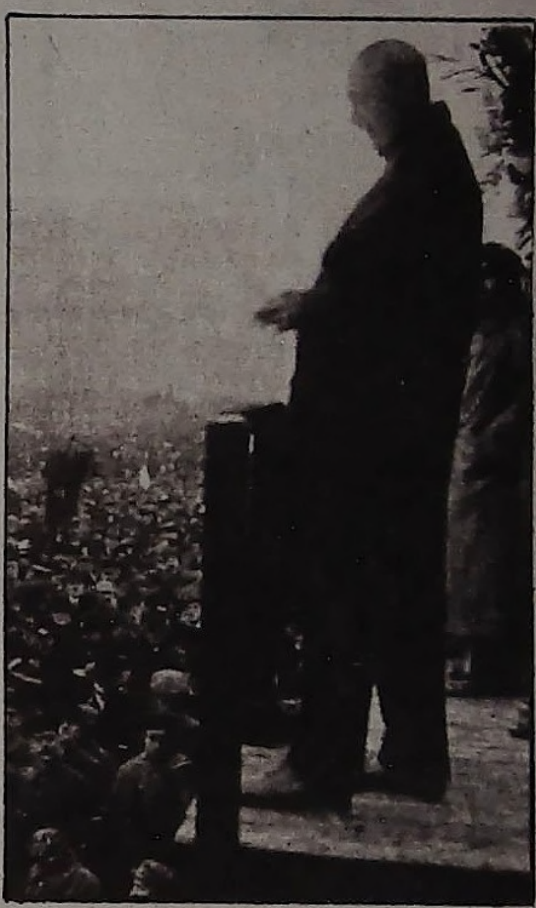
Halk artık kimin ne olduğunu anlamıştır; seçim meydanlarında mangalda kül bırakmayanların, iktidar koltuğunda nasıl halk düşmanı bir politika izlediğini görmüştür.

Tarihte bu hafta

108. Doğum yıldönümünde Alman işçi sınıfının yiğit önderlerinden Karl Liebknecht'i anıyoruz

"Bugünün yenilenlenleri yarının zaferinin öncüleri olacaktır... Ve zafer bizim olacaktır... Çünkü Spartaküs bu, ateş ve ruh; gönül ve yürek demektir; bu, istek ve proleterya devriminin eylemi demektir... Çünkü Spartaküs sosyalizm ve dünya devrimidir..."

İşte, katledilmeden birkaç gün önce yazdığı bir makalede Karl Liebknecht böyle diyordu. Emperyalist savaş süresince sosyal demokrasinin ihanetine karşı yorulmadan mücadele eden ve işçi sınıfının çıkarlarını savunan Spartaküs Birliğinin önder savaşçılarından Karl Liebknecht, devrime olan inancını böyle dile getiriyordu.



Karl Liebknecht 1918 Kasım Devrimi sırasında işçilere ve askerlere sesleniyor.

I. Dünya Savaşı öncesi Reichstag'da komünist milletvekili olan Karl Liebknecht emperyalist yağma savaşını emperyalistlerin bir cinayeti olarak mahkum ediyor ve 2 Aralık 1914'de savaş kredilerinin onaylanmasına karşı parlamentoda sesini şöyle yükseltiyordu: *"Savaşı ve onun sorumlularını protesto etmek için önerdiğiniz kapitalist siyaset ve izlediğiniz kapitalist amaçlara karşı... talep edilen savaş kredilerini reddediyorum."*

Kayzer, kapitalistler ve sosyal demokratlar, hepsi Liebknecht'e "vatan haini" olarak saldırıyordu. Alman Sosyal-Demokrat Partisi yöneticileri "disiplini ihlal ettiği" gerekcesiyle ona yönelik bir kışkırtma kampanyasına girişiyor; ama savaş süresince halk katliamına karşı sesini yükselten ve kendi ülkesinde, halkı emperyalist savaşçılara mücadeleye çağıran Karl Liebknecht'in sözleri fabrikaları ve siperleri aşarak Almanya dışındaki işçi kitlelerine ulaşıyordu.

Almanya'da birçok dürüst Marksist, Karl Liebknecht ve Rosa Luksemburg etrafında Almanya Komünist Partisi'nin çekirdiğini oluşturan, Spartaküs Birliği'nde toplandılar. 1 Mayıs 1916 gösterileri sırasında Liebknecht tutuklanıp zindana atıldı... ta ki, 1918 Devriminin günlerine dek.

1. Dünya Savaşından Alman İmparatorluğu yenilmiş olarak çıkıyor. İşçiler, askerler ve gemiciler kendilerine yalnızca sefalet, açlık ve ölüm getiren kapitalist sisteme, Krupp ve Thyssen'e karşı ayaklanıyor. Devrim kıvılcımı tüm Almanya'ya yayılıyor. Kayzer Wilhelm ülkeden kovuluyor. Artık işçilerden oluşan silahlı birlikler büyük kentlerin sokaklarını denetimleri altında bulunduruyor. Başında Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg'un bulunduğu Spartaküs Birliği sosyalist Almanya mücadelesinin en ön saflarında yer alıyor. Karl Liebknecht, Berlin'de geniş halk kitleleri önünde sosyalist Cumhuriyeti ilan ediyor.

"Avrupayı bir mezarlığa dönüştüren, kapitalizmin egemenliği yıkıldı.... Eski yıkılmış olsa da, görevimizin tamamlanmış olduğunu düşünmek yanlıştır. İşçilerin ve askerlerin hükümetini kurmak ve proletaryanın yeni devlet düzenini, Alman kardeşlerimizin ve dünyadaki tüm kardeşlerimiz için barışın, mutluluğun ve özgürlüğün düzenini yaratmak üzere tüm gücümüzü seferber etmeliyiz. Kim, özgür, sosyalist bir Almanya Cumhuriyetinin ve dünya devriminin gerçekleşmesinden yanaysa, o, yemin etmek üzere elini kaldırsın." Herkes elini kaldırıyor ve "Yaşasın Cumhuriyet !" sloganı tüm alana yayılıyor. Kızıl Bayraklar göndere çekiliyor.

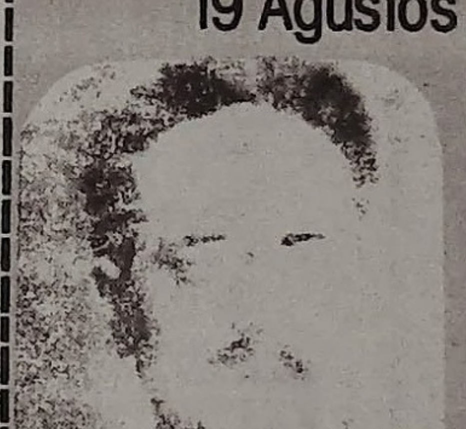
Ama karşı-devrim tüm güçlerini toparlıyarak yeni saldırılara girişiyor. 1918 Devriminin iki büyük önderi Karl Liebknecht ve Rosa Luksemburg karşı-devrimin paralı askerleri tarafından 15 Ocak 1919'da vahşice katlediliyorlar. Bu cellatları görevlendiren "demokratik" Reichstag üyesi sosyal demokrat Gustav Noske'dir.

Sosyal demokrat hainler gerici, Kayzer generallerinin yardımıyla kapitalist sınıfın egemenliğini korumayı başarıyorlar. Zorla bastırılan ayaklanmalardan sonra Almanya'da faşizmin, iktidarı ele geçirmesine olanak sağlayan sözde demokratik Weimar Cumhuriyeti kuruluyor.

Alman işçi sınıfı silahlı gericiliğe ve sosyal demokrat hainlere karşı proleter kitle mücadelelerinin, yorulmaz iki örgütleyicisini yitiriyor. Ama Noske birliklerinin beyaz terörüne karşın, Berlin'de yüzbinlerce işçi Alman işçi sınıfının iki önderi ve katledilen tüm devrimcilerin anısına protesto gösterileri yapıyor. Çeşitli kentlerde grevler düzenleniyor.

19 Ocak'ta Moskova'da yapılan bir gösteri sırasında Lenin şöyle diyor: *"Bugün Berlin'deki burjuvazi ve sosyal hainler sevinçten havaya uçuyor, çünkü Karl Liebknecht ve Rosa Luksemburg'u öldürmeyi başardılar. Ama, Alman Devrimi, demokrasinin yalnızca burjuva yağma ve en vahşi şiddeti örtbas etmeye hizmet ettiğini kanıtlıyor."*

KARL LİEBKNECHT
19 Ağustos 1871 - 15 Ocak 1919



Karl Marks'ın yakın arkadaşı Wilhelh Liebknecht'in oğlu. Yiğit bir savaşçı, inançlı bir komünist. Dünya proletaryasının hiçbir zaman unutmayacağı önderlerinden biri. Prusya meclisinde (1908) daha sonra da Reichstag'da (1912) milletvekili oldu. Askeri kredilere karşı çıktı (1914-1915) ve emperyalist savaşa karşı gösteriler düzenledi. Mart 1916'da faal direnmeye geçen ve Almanya Komünist Partisi'nin çekirdeğini oluşturan Spartaküs Birliği'ni kurdu. 1 Mayıs'ta tutuklanarak hapse atıldı. (1916-1918). Rosa Luksemburg ile birlikte 1918 Kasım Devrimine önderlik etti. 19 Ocak 1919 günü Alman sosyal-demokrat hükümeti tarafından tutuklandı ve sokak ortasında katledildi.

Bir ihanet belgesi ve 'DÖ'nin tavrı

Yandaki belge hiçbir açıklamaya gerek duyulmayacak kadar "eşsiz" bir uşaklık, bir ihanet belgesi. Ancak bir kez daha belirtmekte yarar var. İhbarcı okul müdürü Hüseyin Becer "DÖ" grubundan TÖB-DER yedek delegesi, ihbar edilen memurlar yurtsever devrimci, dövüldükleri iddia edilen ve korunmaya çalışılan kişiler de halk düşmanı faşistler ve sosyal-faşistler...

"DÖ" bugün kadar olduğu gibi, bu olay karşısında da yurtsever-devrimci öğretmenlerin tüm uyarılarına rağmen devrimci bir tavır takınmadı. Bu, her türden gericiliğe pirim vererek, "bizden olsun da çamurdan olsun" anlayışıyla taraftar toplamaya çalışan DY'nin genel çizgisinin bir yansımasından ve somut bir örneğinden başka birşey değildir. İhanet gün gibi açıkken içlerindeki bir haini silkeleyip atmakta, bu ihaneti sergilemekte ve mahkum etmede attıkları bir küçücük adım bile yok. Yaptıkları tek şey meseleyi örtbas edebilmek için pazarlıklar yapmak, ihbarcı müdürü haklı çıkarabilmek için çabalamak oldu.

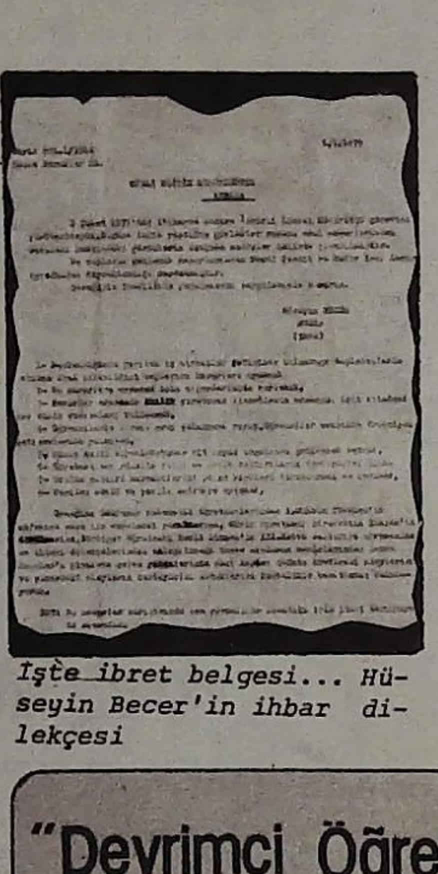
İşin sonunda anlaşıldı ki "DÖ"ye göre bu ihbara, bu karşı-devrimci eyleme temel teşkil eden şey, müdürün karşı-devrime gönüllü teslimiyeti değil, iki devrimci memurmuş. Nasıl mı? "Eğer bu iki arkadaş idari kurallara uysalarmış, önlerini ilikleyip müdüre saygılı davranıp onu kızdırmasalarmış böyle bir yanlış da olmazmış" Sayın muhbir müdürün "özeleştirisi" de bu temelde :"Yaptığı şey yanlışmış ama, memur arkadaşlar onu bu davranışlarıyla sinirlendirdikleri, öğrencilerle koridorlarda ilişkiler kurdukları için yapmış. Bu kavrayışın doğal sonucu da şudur tabii...:"Bu kişiler aynı şeyleri tekrarlarsa ben de bu muhbirliğimi sürdürürüm".

Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi özeleştiri diye öne sürülen şey bir günah çıkarmaktan başka bir şey değil. Böyle bir kavrayışla da ne müdürün ihbarcılıktan vazgeçeceği, ne de "DÖ"nün, ihbarcılık ve ihanet çizgisini mahkum edeceği beklenemez. Nitekim ihbarcı müdür "DÖ" sorumlularınca kapılara kadar uğurlanabilmiş, bütün "saygınlığı" ile hem örgüt üyesi, hem de "DÖ" taraftarı olarak kalabilmiştir. Bu tutum en azından ihbarcılığı ve ihbarcıları hoşgörme tutumudur.

İhbarcı müdürlerin olduğu kadar, "Devrimci Öğretmen" grubunun Ankara yöneticilerinin tutumu da TÖS'ün ilk kuruluş günlerinde bile hoşgörüyle karşılanmayacak bir tutumu, Türkiye öğretmenlerinin, mücadele geleneği ile bağdaşmayan bir davranışı yansıtmaktadır.

Türkiye'nin devrimci, yurtsever, ilerici öğretmenleri, muhbirleri de affetmemiştir, affetmeyecektir.

Öğretmen ihbarcılığı kervanına "Devrimci Öğretmen" grubundan müdürler de katıldı



İşte ibret belgesi... Hüseyin Becer'in ihbar dilekçesi

Faşist diktatörlüğün öğretmenlere yönelen saldırıları gün geçtikçe artıyor. Sürgünler, soruşturmalar, ihbarlar birbirini kovalıyor. Üstelik bunlar faşist MC hükümeti dönemini aratmayacak kadar da yoğun.

Ancak bu sürgünler ve ihbarlar son 3 aydır Ankara'da yeni bir boyut daha kazandı. TÖB-DER üyelerini sürenler, ihbar edenler eskiden olduğu gibi sadece faşist, sosyal-faşist, reformist yöneticiler değil. Egemen sınıflara ne kadar muteber adamlar olduklarını kanıtlamakta yarış eden ve koltuklarını sağlamlaştırma çabasında olan bu muhbir yöneticiler kervanında DÖ taraftarı okul müdürleri baş sırayı alıyor.

Ankara'da son zamanlarda gerçekleştirilen 3 ihbar olayında, muhbir vatandaşlar DÖ taraftarı.

İhbarnamedeki iddialar tam da egemen sınıfların, yasaklamaya ve engellemeye çalıştıkları şeylerdir. Ve bu okul müdürleri de faşist diktatörlüğün maşalarından, gönüllü uşaklarından başka bir şey değildir.

Ancak tüm çabalar sökmeyecek, yurtsever, devrimci demokrat öğretmenlerin mücadelesini hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Ankara-YDÖ

"Devrimci Öğretmen" taraftarı ihbarcı okul müdürleri

İNCİRLİ LİSESİ MÜDÜRÜ: HÜSEYİN BECER

"DÖ"nün TÖB-DER Yönetim Kurulu Yedek Delegesi olan bu okul müdürü, faşist ve sosyal-faşistlerle de işbirliği yaparak iki yurtsever devrimci memuru devrimci çalışmaları nedeniyle Milli Eğitim Müdürlüğü'ne ihbar etti.

KEÇİÖREN LİSESİ MÜDÜRÜ: KEMAL ALAGÖZ

"DÖ" taraftarı olan bu okul müdürü de bir yurtsever devrimci öğretmen hakkında ihbarda bulunarak sürülmesine neden oldu. Ayrıca soruşturma açtırdı. Semt ve okul olarak faşistlerin etkinliğinde olan bu yerde, yurtsever devrimci öğretmen arkadaşın faşist öğretmenlerle iyi geçinmediğini; öğrencilerle, öğretmenlerle, velilerle siyasi görüşleri doğrultusunda ilişkiler kurduğunu gerekçe olarak getirdi.

ANITTEPE LİSESİ MÜDÜRÜ: İSMET SÜMER

"DÖ" taraftarı olan bu okul müdürü de, okulundaki devrimci faaliyetleri engellemeye gücü yetmediği için, resmi makamlara yazılar yazarak yardım istiyor, işbirliği yapıyor; aynı zamanda TÖB-DER'li öğretmenler hakkında soruşturmalar açıyor.

İst. Maltepe

DİRENDİLER, SUYA KAVUŞTULAR

3 aydır bir damla su yüzü görmeyen Maltepe 122 Evler mahallesi halkı, ellerinde boş su bidonlarıyla yolları tutarak direnişe geçtiler.

1 Ağustos günü, büyük küçük, kadın erkek bütün mahalle halkı, sabah erken saatlerde mahallenin girişini kapatarak direnişe başladı. Aylardan beri sularının akmadığını, kendilerine bir damla suyun bile çok görüldüğünü söyleyen mahalle halkı, daha önce defalarca Belediye Başkanına çıktıkları halde isteklerinin, "yağmur olsam 122 Evlere yağmam, Cumhurbaşkanı gelse oraya su vermem" şeklinde cevapladığını anlattı.

Suların akmaması nedeniyle sağlığa zararlı kuyu suyundan içmek zorunda olduklarını, bu yüzden de sağlıklarının ciddi ölçüde tehlikede olduğunu belirttiler.

Bütün başvurularının, ilgisizlik ve hakaretle karşılandığını, bunun yanı sıra 500 metre ötede Asfalt fabrikası bulunmasına karşın yollarının bozuk olduğunu da söylediler.

Direniş yaparak bu taleplerini dile getiren mahalleye, daha direniş sürerken su verilmesi 122 Evler halkına, sorunlarına ancak kendileri sahip çıkıp, mücadele ederek çözümleyebileceklerini kanıtladı.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi Teoman Göral - Sorumlu Yazışleri Müdürü: Osman Taş - | Yönetim Yeri: 2. Beyler, 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR - | Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR - | Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 180 TL. Yıllık 360 TL, Yurt dışı iki katıdır. | Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR | Baskı Tarihi 11 Ağustos

BUGÜN BÜTÜN DEVRİMCİ VE YURTSEVERLERİN GÖREVİ, REVİZYONİZMİ TEŞHİR VE TECRİT ETMEK VE ONA PRİM VEREN HER SİYASİ DAVRANIŞLA KARARLICA MÜCADELE ETMEKTİR

HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİNİ BALTALAYAN HER TUTUM KARŞI-DEVRİME HİZMET EDER

Bugün karşı-devrimin siyasi saldırılarının, sistemli olarak yoğunlaştığı, faşist cinayet odaklarının cinayet ve katliamlarının bir bir ortaya döküldüğü, buna karşılık ülkemizin birçok yerinde anti-faşist mücadelenin ve ekonomik talepler için mücadelenin yükseldiği, eli kanlı faşistlerin bir çok yerden sökülüp atıldığı bir dönemde işçi sınıfının ve diğer emekçi halk kitlelerinin örgütlenmesi ve mücadelesine önderlik edilmesi temelinde, devrimci, yurtsever, anti-faşist,demokrat halk güçlerinin birliğinin sağlanması ve bunun sürekli kalıcı kılınması daha da önemli ve vazgeçilemeyecek bir görevdir.

Özellikle yaklaşan Senato seçimleri ile birlikte faşist, reformist ve revizyonist partiler tarafından demokrasi güldürüsünün yeniden piyasaya sürülmeye hız verilmesi, kitlelerin demokrasi mücadelesinin bastırılmaya ve saptırılmaya çalışılması ve her şeyden önce de revizyonist siyasi mihraklar eliyle halk güçlerinin birliğinin bölünmeye ve parçalanmaya çalışılması, bu birliğin önemini her gün, her saat vurgulamamız ve hayata geçirmemiz gerektiğini daha net bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Bugün devrim güçleri, anti-faşist demokratik güçler arasında ilerletilecek ve bütün ülke çapında kalıcı olarak hayata geçirilecek bir eylem birliği kitlelerin demokrasi mücadelesinin yeni boyutlar kazanmasında, karşı-devrimin saldırılarının püskürtülmesinde ve kitlelerin dağınık güçlerinin toparlanmasında daha ileri adımlar atılmasını birlikte getirecek, anti-faşist demokratik mücadelenin daha çok ilerlemesi ve halk güçlerinin yeni mevziler kazanmasını sağlayacaktır.

Bu ise diğer şeylerin yanında, halk güçleri arasında yer alan siyasetlerin revizyonizm ve reformizm ile arasına kalın bir çizgi çekmesi ile onlardan her yönden tamamen kopması ile ve her şeyden önce de halk güçlerinin birliğini sağlamak ve bunu sürekli kılmak için çaba göstermesi ile mümkündür.

Bu açılardan baktığımızda Devrimci Yol'un önderliğini yapan arkadaşların halk güçlerinin birliğini sağlama, bunu ülke çapında sürekli kılma ve kalıcı hale getirme konusunda yeterli bir çaba göstermediklerini, tersine birçok yörede devrimciler ve yurtseverler arasında kurulan eylem birliklerini baltalayıcı bir tutum aldıklarını, bu konuda büyük ölçüde ilkesiz ve pragmatik bir politika güttüklerini görüyoruz.

Bu politika son zamanlarda Karadeniz bölgesindeki birçok somut olayda açık ve net bir biçimde yansıdı.

OLAYLAR, TAVIRLAR

Geçtiğimiz ay içinde Espiye'de Hitlerci faşistler tarafından katledilen bir yurtsever avukatın cenaze töreninde Devrimci Yol taraftarları Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin bütün çabalarına rağmen revizyonistlerle birlik oluşturmuşlardır. Cenaze töreni öncesinde TİP, İGD, SGB ile ortak komite kurmuşlardır. Bu komiteye Kurtuluş taraftarları da katılmıştır.

Gene aynı politikanın bir sonucu olarak Karadeniz'in birçok yöresinde fındık sömürüsüne son verilmesi, ve faşist katliam yuvalarının teşhir ve tecrit edilmesi için açılan kampanyaların birçoğunda Devrimci Yol taraftarları,yurtsever devrimcilerle ortak bir tutum almamışlardır.Örneğin 18 Temmuz'da Keşap'ta düzenlenen fındık mitingine, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının katılmasını engellemeye çalışarak tam bir sorumsuzluk örneği vermişlerdir.

Şavşat'taki Devrimci Yol taraftarlarından bazı arkadaşların tavırları da bundan farklı olmamış katliamı protesto etmek için Halkın Kurtuluşu taraftarları tarafından önerilen eyleme ve eylem birliğine karşı olumsuz bir tavır almışlardır.

Bu fırsatçı ve ilkesiz politikanın bir sonucudur ki, gene Devrimci Yol taraftarları Borçka'da üç yurtsever devrimciye muştalarla saldırmışlar, bir işçi arkadaşı yaralamışlardır.

Bu örnekleri istediğiniz kadar çoğaltmak mümkündür.

BU TUTUM TERK EDİLMELİDİR

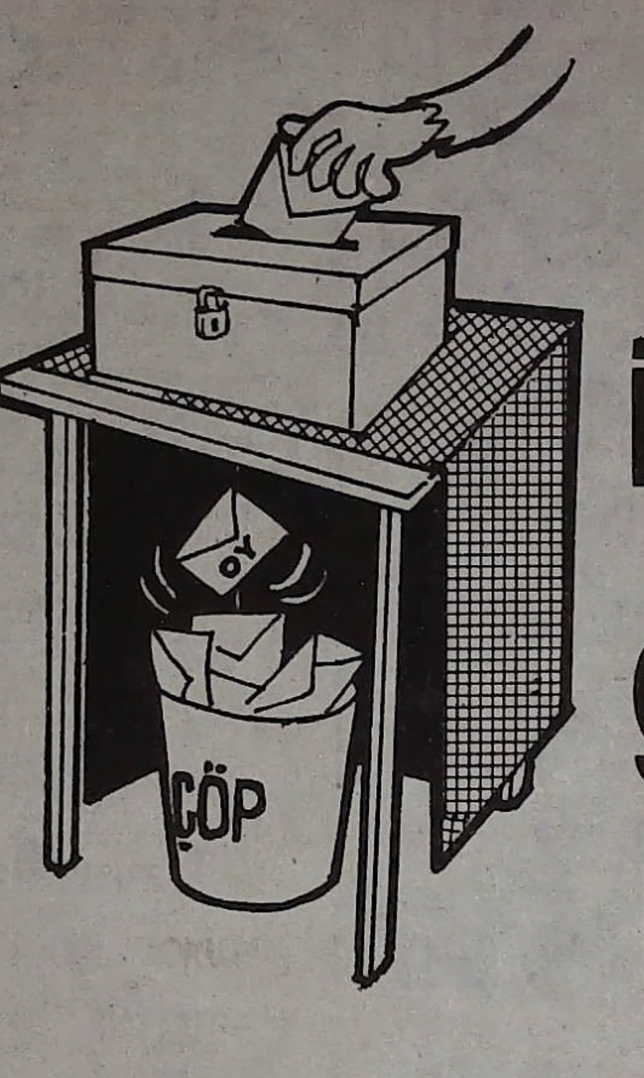
Halbuki Devrimci Yol tabanını oluşturan devrimci ve yurtseverlerin büyük çoğunluğu halk güçlerinin birliğinden yanadır ve pratik hayatta da böyle davranmaktadır. Ülkenin birçok yerinde kutlanan 1979 1 Mayıs eylemleri bunun en güzel örneklerinden biridir. Bunun dışında Doğu Karadeniz'de geçtiğimiz dönemde Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarları UASS kampanyası ile ilgili ortak eylemler örgütlemişler ve eylem birlikleri yapmışlardır. Aynı şey Devrimci Yol'u Doğu Karadeniz bölgesinde yayanların bütün olumsuz tutumlarına karşın Trabzon'da gerçekleşmiş ve yakın bir dönemde Trabzon'da Halkın Kurtuluşu taraftarları ile Devrimci Yol taraftarları arasında anti-faşist demokratik mücadelede eylem birliğinin kurulması sağlanmıştır.

Bugün izlenmesi gereken yol da budur. Çünkü bu, halkın,devrimin çıkarlarına olan ve anti-faşist demokratik mücadelenin daha da ilerletilmesi için gerekli olan doğru devrimci bir tutumdur. Bugün bütün devrimci ve yurtseverlerin görevi, revizyonizmi tecrit ve teşhir etmek ve ona prim veren her siyasi davranışla kararlica mücadele etmektir.

Pratik hayat her gün, her saat bunu dayatmaktadır.

Unutmayalım ki, halk güçlerinin eylem birliğini baltalayan, bunun önüne engeller çıkaran ve revizyonizm ve reformizmle uzlaşan her tutum karşı-devrimin çıkarlarına hizmet eder, halkın mücadele güçlerini parçalar.

Bir avuç sömürücü asalak ve Ecevit'in de içinde yer aldığı gerici siyasetçiler: İşte Türkiye'nin parazitleri



ECEVİT DÖRT YILDA BİR YAPILAN VE EMEKÇİ KİTLELERİ GERİCİ PARTİLERİN BİRİNE OY VERMEYE ZORLAYAN SEÇİMLERE BAKARAK DEMOKRASİNİN TÜRKİYE'DE VAR OLDUĞUNU İDDİA EDİYOR. BU İDDİA İLE DEMOKRASİ İSPAT EDİLMİŞ OLSAYDI, ŞAH'IN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNDEN DAHA İYİ DEMOKRASİ BULUNAMAZDI, ÇÜNKÜ O DA BAZEN TEK,BAZEN İKİ PARTİNİN KATILDIĞI SEÇİM KOMEDİLERİ SAHNEYE KOYUYORDU

ECEVİT'E ŞUNU SÖYLÜYORUZ: ARTIK EMEKÇİ KİTLELER SENİN ŞAMPİYONLUĞUNU YAPTIĞIN REFORMİST GERİCİ POLİTİKANIN NE OLDUĞUNU KAVRAMAYA BAŞLAMIŞTIR. KİTLELERİN BU GERÇEĞİ GİDEREK DAHA FAZLA KAVRAMALARI İÇİN ELİMİZDEN GELEN TÜM ÇABAYI HARCAYACAĞIZ SENİN,HALKIN DOSTU DEĞİL, EMPERYALİSTLERİN VE GERİCİLERİN DOSTU OLDUĞUNU GÖSTERECEĞİZ.

İki yıla yakın hükümeti döneminde, emekçi halkın yaşamını ateşten gömleğe çeviren, emperyalist yağmayı kolaylaştırmak için durmadan çaba harcayan, gerici egemen sınıfların aşırı kârına kâr katan, okulları, fabrikaları, emekçi halkın yaşadığı semtleri askeri üs ve polis karargahına dönüştüren,sıkıyönetimi yürürlüğe koyup halka karşı faşist saldırıyı yoğunlaştıran; kısacası, ekonomik ve siyasi krizin tüm yükünü emekçi kitlelerin omuzuna yıkan Ecevit, bu halk düşmanı gerici politikasını kitlelerin gözünden gizlemek için bir kampanya düzenlemiştir. Ara seçim bahanesiyle düzenlenen bu kampanyanın bir durağı da Konya Ereğlisi'ydi.

Ecevit Konya Ereğlisi'nde halkı aldatmak için işsizlik sorununu çözüyorum yaygaralarıyla temel atma törenleri düzenlendi. Oysa, Türkiye'de emperyalist sistemin aşırı üretim bunalımının yansıması neticesinde üretim yavaşlamış ve hatta çok geride durmuştur. Fabrikalar kapasitesinin çok altında çalışıyor veya kapılarına kilit asmış durumdadır.On binlerce işçi işten atıldı ve yine binlercesi işten atılmaya devam ediyor. İşte Ecevit tam da bu dönemde tüketimle ilgili birkaç sanayi yatırımına girişmekle işsizlik sorununu çözdüğünü ileri sürüyor. Hem de her an, her saat başı işsizlik yaratan ve onu giderek yoğunlaştıran kapitalist ekonomiye dayanarak işsizlik sorununu çözeceklerini söylüyor. Ecevit, Demirelvari, temel atma törenleri düzenleyerek demagojik nutuklarla kitleleri uyutabileceğini zannediyor. Bu arzusuyla Konya Ereğlisi'nde halkın karşısına çıktı. Ama ne varki, Konya Ereğlisi'nde halk, bu demagojik propagandayı boşa çıkaracak kadar uyanıklığa sahipti.Nitekim de öyle oldu.

Bu nasıl demokrasi?

Proleter devrimci hareketimizin önderliğinde Ereğli halkının reformist demagojiyi yerlebir etme girişimi Ecevit'i küplere bindirdi.

Ecevit'e göre, Türkiye'de faşist diktatörlüğün olduğunu söylemek,gerçeklere uymuyormuş! Çünkü faşizm kendisinin hükümet kurmasıyla "kahrolmuş" ve oylarla faşizmin iktidarına son verilmiş! Dünyada, faşizmi ilk defa oylarla yenen ve iktidardan düşüren de Ecevitmiş.

Halk kitlelerini aptal yerine koyan demagog Ecevit yalan söylediğinin kendi de farkındadır. Çünkü burjuva demokrasisinin ne olduğunu bilen bir kişinin Türkiye'de burjuva demokrasisinin olduğunu söylemesine imkan yoktur. Ancak Ecevit gibi gericiler, faşist diktatörlüğün ismine burjuva demokrasisi ismi verebilir.Bu nasıl demokrasidir ki, milyonlarca köylü feodal toprak ağalarıyla kişisel bağımlılık içinde yaşıyor.

Bu nasıl demokrasidir ki, Kürt halkının kendi kaderini tayin etme hakkı engellenmekte ve milletler sorunu çözülmeden durmaktadır.

Bu nasıl demokrasidir ki, toplanma, gösteri yapma, mesken ve kişi dokunulmazlığı, düşünceyi yayma vb. burjuva hakları ülkede bulunmamaktadır.

Bu nasıl demokrasidir ki, MİT ,Kontr-gerilla,jandarma komandosu gibi resmi faşist örgütler, MHP, Ülkü Ocakları, MİSK vs. sivil faşist cinayet şebekeleri istedikleri anda ve ellerini kollarını sallayarak halka karşı faşist terör estirebiliyor ve sorgusuz sualsiz insanları katledebiliyor? Bunların yetmediği dönemlerde de faşist ordu ön plana çıkarılarak sıkıyönetim biçimindeki faşist saldırılar yürürlüğe konuluyor. Polis, ordu mensupları istedikleri anda insanlarımızı gözaltına alıyorlar, günlerce, aylarca sorgusuz sualsiz cezaevlerinde tutabiliyorlar.

Halihazırda bir sürü insan faşist ceza yasalarının ihlali gerekçesiyle zindanlara atılmış durumdadır. Bunlara işçi sınıfının emekçi kitlelerin, siyasi örgütlenme özgürlüğünün verilmemesi de eklendiğinde "demokrasi"nin nemenem birşey olduğu açığa çıkıyor.

Türkiye'deki siyasi rejimin bu niteliğine rağmen, yine, faşist diktatörlük yokmuş.

Faşist diktatörlüğün, faşist militarist güçlerin yardakçısı ve koruyucusu Ecevit'e soruyoruz: Türkiye'deki rejimin faşist olabilmesi için daha ne gereklidir? Türkiye'deki rejimin bu niteliğine rağmen Türkiye'nin gerçeğini bilemeyen kişi acaba kimdir?

Demokrasi güldürüsü

Ecevit'in hükümet kurmasıyla faşizm "kahredilmiş" İddia bu. Ve yine soruyoruz:Ecevit'in, hükümet kurmasıyla hangi siyasi hak ve özgürlükler elde edildi? Ve MC hükümetleri döneminde siyasi rejim bakımından (ekonomik rejimi bir yana atıyoruz) ne değişti? Daha fazla katliam, zulüm ve baskıdan başka?

Aslında dünyadan kasıtlı olarak habersiz görünmeye çalışan Ecevit'tir. Faşizmi gerçekten işbaşından uzaklaştırmak ne oy güçleriyle yapılacak bir iştir. Ne de bunu yapmaya Ecevit'in gücü yeter.

Ecevit, demokrasiyi Türkiye'ye getirdiğinden bahsediyor. Ama demokrasiyi getiren kahraman (!) bu işi nasıl ve nerede yaptığına dair de bir şey söylemiyor.

Ecevit sadece dört yılda bir yapılan ve emekçi kitleleri zorunlu olarak gerici partilere oy vermeye zorlayan seçimlere bakarak demokrasinin Türkiye'de var olduğunu iddia ediyor.Bu iddiayla demokrasi ispat edilmiş olsaydı Şah'ın faşist diktatörlüğünden daha iyi demokrasi bulunamazdı.Çünkü o da bazen tek,bazen iki partinin katıldığı seçim komedileri sahneye koyuyordu.

Ecevit, mitingde 'Kahrolsun Faşist Diktatörlük' ve 'Faşist Diktatörlüğe Son' diye slogan atan devrimcileri bu yaptıklarıyla MHP'li faşistleri sevindirdiklerini söylüyor. Hem de bu lafları Ereğli mitinginden bir ay önce MHP'ye saldırıldı diye ondan özür dileyen bu faşistleri her türlü saldırıdan koruyacağını söyleyen Ecevit bu iddialarda bulunuyor.

Aslında emperyalist sömürüyü komprador-feodal sınıfların egemenliğini yaşatan, faşist diktatörlüğü ve Türkeşçi faşistleri ve onların saldırılarının ortamını yaratan Ecevit'tir. Halk kitlelerinin devrimci mücadelesini reformist hayallerle hedefinden saptıran bu mücadeleyi faşist militarist güçler tarafından ezilmesine çalışan Ecevit'tir. İşte faşizmi sevindiren bu eylemlerdir. Faşist-feodal diktatörlüğe ve her türlü faşist saldırıya karşı direnen kitlelerin mücadelesini emperyalizme bağımlı komprador-feodal düzene karşı yönelten yurtsever devrimciler, faşistleri sevindirmemektedirler.Aksine onlara kan ağlatmaktadırlar.

Gerçek parazitler ortada

Her türlü emperyalist ve gerici yanlısı politika izleyen Ecevit hiç utanmadan yurtsever devrimcilerden "bazı parazitler" diye bahsedebilmektedir. Onun bu demagojiye başvurmasının nedeni, devrimcilerin onun gerçek yüzünü açığa çıkarmasından dolayıdır.

Halkımız, parazitlerin kim olduğunu gayet iyi biliyor. Emekçileri ezip sömüren, emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır gerçek parazitler. Bugünkü sömürü ve soygun düzenini ayakta tutanlardır, emperyalistlerin ve gericilerin çıkarı için zam üstüne zam yapan, pahalılığı durmadan artıran,emperyalistlerden daha fazla borç alarak ülkede yaratılan değerleri emperyalistlere peşkeş çeken Ecevit gibileridir parazitler.

Emekçi kitlelerinin sömürülmesine ve baskı altına alınmasına karşı çıkanların parazit olmalarına imkan var mı?

Ecevit'in toplumumuzdaki parazitler içinde yer aldığının diğer bir delili de anti-komünist silaha sarılmasıdır.Komünizme saldıran sömürücüler ve soyguncu parazitlerdir.İşte Ecevit bunların içinde yer aldığı için komünizme saldırıyor.

Sadece Ecevit'e şunu söylüyoruz: Ne kadar bağırırsan bağır, ne kadar devrimcilere küfür edersen et, artık emekçi kitleler senin şampiyonluğunu yaptığın reformist gerici politikanın ne olduğunu kavramaya başlamıştır. Kitlelerin bu gerçeği giderek daha fazla kavramaları için elimizden gelen tüm çabayı harcayacağız. Senin, halkın dostu değil de, emperyalistlerin ve gericilerin dostu olduğunu göstereceğiz

TİKP'lilerin TKP'yi devrimci göstermeleri TKP tarafından yalanlandı

TKP VE TİKP: DÜZENİ SAVUNMAK İÇİN BİRBİRLERİNİ BAHANE EDEN İKİ SOSYAL-FAŞİST MİHRAKTIR

Artık göğüslerini gere gere devleti, orduyu ve emperyalizme bağımlı komprador-feodal düzeni savunduklarını açıkça ilan eden TİKP'li sosyal-faşistlerin TKP'yi devrimci gösterip devrimi karalama çabaları son günlerde tekrar iflas etti.

TİKP uzun dönemdir, TKP'nin "devrim" istediğini, Türkiye'yi "emperyalizmin zayıf halkası olarak" tespit ettiğini, emperyalizme bağımlı ekonomik ve siyasi sisteme, devlete, ordu ve hükümete karşı "savaş açtığını", "iç savaş" tahrikçiliği yaptığını, savaş birlikleri oluşturmaya çalıştığını söyleyip duruyordu. Oysa bunların tümü yalan ve TKP'ye devrimcilik "suçlamasını" yöneltmekten başka bir şey değildi. Çünkü TKP bunları ancak devrimci bir siyaset izlerse yerine getirebilir.Oysa TKP'nin düzeni yıkmakla, orduya, devlete,hükümete karşı olmakla, devrim ile karşı-devrim arasındaki iç savaş tahrikçiliği yapmakla hiçbir ilgisi yoktur. Nitekim Gobels usulü yalan ve demagojiye dayanan TİKP'nin faşist propagandası karşısında TKP li sosyal-faşistler yemin billah ederek düzene, orduya, devlete karşı olmadıklarını, savaş tahrikçiliği yapmadıklarını söyleyip duruyorlardı. TİKP düzeni, orduyu, devleti savunmayı haklı göstermek için TKP'nin bunlara karşı olduğu yolunda yalan söylüyordu.

TKP "MASUM" OLDUĞUNU İTİRAF EDİYOR

TKP Genel Sekreterlerinin ağzı ile bir kez daha düzene, devlete ve orduya karşı olmadıklarını, iç savaş tahrikçiliği yapmadıklarını, gerici düzenin istikrar kazanması için çalıştıklarını ilan etti. Aydınlık gazetesi, TKP'nin Genel Sekreteri İ.Bilen'in bu son açıklaması karşısında hemen TKP'nin siyaset değiştirdiğini ve suçu başkasının üstüne attığının yaygarasını kopardı. Oysa ortada ne siyaset değiştirmek vardı. Ne de suçu başkasının üstüne atmak vardı. Nitekim kendileri de iki üç gün sonra bu aptallıklarının ve büyük gaf yaptıklarının farkına vardılar. Çünkü düzeni savunmanın gerekçesi TKP'nin düzene karşı olması ve iç savaş tahrikçiliği yapmasıydı.TKP'nin artık iç savaş tahrikçiliği yapmamak şartıyla siyaset değiştirdiğini söylemek düzeni savunmanın bahanesine önemli bir darbe indirmekti. Bunun için birkaç gün sonra siyaset değiştirmediğine, şinsice amacını gizlemeye çalıştığına karar verildi.Tek kelime ile söylersek TİKP'li sosyal-faşistler kendi kendilerine gelin güvey oluyorlar. TİKP'nin ve TKP'nin sinsice düzene karşı olmak gibi bir amacı da yoktur. Açıktan olmadığı gibi. TKP ne sinsice ne de açıktan iç savaş tahrikçiliği yapıyor.Ne de düzene, orduya ve devlete karşı savaş çağrıları yayınladı. TKP'nin dün ve bugün bunu yapabilmesi için karşı-devrimcilikten çıkması gerekir.

TİKP'li sosyal-faşistler akılları sıra iç savaş tahrikçiliği yapmanın orduya, devlete, düzene karşı başkaldırmanın Türkiye'de devrim dalgasının yükseldiğini ve Türkiye'nin emperyalizmin zayıf halkası olduğunu tespit etmenin kötü şeyler olduğunu kanıtlayacak!

TKP VE TİKP'NİN YOLU AYNI KAPIYA ÇIKIYOR:

Son günlerdeki olaylar TKP ve TİKP'nin yine, emperyalist kapitalist sistemi, emperyalist burjuvaziyi ve gericiliği, orduyu, devleti, faşist diktatörlüğü savunan azgın karşı-devrimci mihraklar olduğunu gösteriyor. Bu söylediklerimizin gerçek olduğu sadece son günlerde TKP ve TİKP'nin halka ve devrime karşı izledikleri karşı-devrimci siyasi taktiklerde somutlanmaktadır.Bu iki gerici sosyal-faşist klik aynı siyasi taktikleri izliyor ve toplumsal olaylara aynı gerici siyasi bakış açısıyla yaklaşıyorlar. Bu durum MHP ve Ülkü Ocakları gibi faşist örgütlere karşı mücadelenin yoğunlaşması ile giderek belirginleşti.İlk önce MHP ve Ülkü Ocakları'nın, MİT, Kontr-gerilla gibi azılı sivil ve resmi faşist örgütlerin birlikte kapatılıp dağıtılması talebinin karşısına geçtiler. MHP'li faşistleri de yaşatmak için onu faşist diktatörlükten ve gerici sınıflardan soyutlamaya çalışıyorlar.Sahte "MHP Kapatılmalı" sloganını ortaya atarak halk kitlelerinin MHP'ye karşı mücadelesinden faşist diktatörlüğün zarar görmemesi için özenle çaba harcıyorlar. Revizyonistlerin bu çabası onların MHP'li faşistlere bile karşı olmadıklarının açık delilini teşkil ediyor.

Devamı sayfa 6'da

